

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

19 maart 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

DECRETEN WIJZIGING DECREET BESCHERMING VAN HET LEEFMILIEU TEGEN DE VERONT-
REINIGING DOOR MESTSTOFFEN

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN VLAAMS VOLKS-
VERTEGENWOORDIGER

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

DECREET VERVROEGDE GEMEENTERAADSVERKIEZING VOOR DE STAD ANTWERPEN OP
18 MEI 2003

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 45

Woensdag 19 maart 2003
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 1559 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6	
Voorstel van decreet van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Gerald Kindermans en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 1470 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking (Voortzetting)	1
Sprekers : de heer Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest, de heer Erik Matthijs en minister Vera Dua	
Artikelsgewijze bespreking	9
Spreker : de heer Jos De Meyer	
Onderzoek van de geloofsbrieven (Voortzetting)	32
Spreker : de heer Frans Ramon, verslaggever	
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer André Moreau mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus	
Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus	33
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem	
Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem	35
Mededeling van de voorzitter	
Verwelkoming van de 400.000ste bezoeker	38
Actuele vragen (Regl. art. 82)(Voortzetting)	
Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het verkavelen van gronden in risicogebieden voor overstromingen	38
Actuele vraag van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de opmerkingen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten betreffende het voorontwerp van gemeentedecreet	40

Voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 – 1623 (2002-2003) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	41
Interpellaties (Regl. art. 77) Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het Sociaal-Economisch Rapport Vlaanderen 2003 en de oproep van vier Vlaamse topindustriëlen betreffende de waardering van de industrie in Vlaanderen Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Marc van den Abeelen, Miel Verrijken, Roland Van Goethem, Robert Voorhamme, Ludo Sannen en André-Emiel Bogaert, minister Jaak Gabriels, minister Dirk Van Mechelen en minister-president Patrick Dewael Met redenen omklede moties	41 59
Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestuurbaarheid van de stad Antwerpen na het ontslag van het voltallige schepencollege Sprekers : de heren Filip Dewinter, Kris Van Dijck en Herman Lauwers en minister Paul Van Grembergen Met redenen omklede moties	59 67
Voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 – 1623 (2002-2003) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling Spreker : de heer Francis Vermeiren Algemene bespreking Sprekers : de heren Filip Dewinter en Francis Vermeiren Artikelsgewijze bespreking	68 68 69
Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 1559 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6 Aangehouden stemmings Sprekers : de heer Paul Van Malderen, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Jef Van Looy, Eric Van Rompuy, Jos De Meyer en Frans Wymeersch Hoofdelijke stemming Spreker : de heer Eric Van Rompuy	70 76
Voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 – 1623 (2002-2003) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	78
Met redenen omklede motie van de heren Kris Van Dijck, Chris Vandenbroeke en Jos De Meyer tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs – 1602 (2002-2003) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	79

Met redenen omklede motie van de heren Julien Demeulenaere, Ludo Sannen, André Van Nieuwkerke en Karlos Callens tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs

– 1601 (2002-2003) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

81

Regeling van de werkzaamheden

82

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 13.19 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaes, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Jean Gerarts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme,

Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Patrick Hostekint : gezondheidsredenen ;

Johan Sauwens, Guy Sols, Etienne Van Vaerenbergh : buitenslands ;

Sven Gatz, Walter Vandenbossche : ambtsverplichtingen ;

Riet Van Cleuvenbergen : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Rufin Grijp, Julien Librecht, Jos Stassen, Jacques Timmermans.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1559 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Gerald Kindermans en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

– 1470 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en het voorstel van decreet van de

Voorzitter

heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Kindermans en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever houden de wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen,

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, volgens ons is het mestdecreet in eerste instantie bedoeld om het milieu te beschermen. Ik heb deze ochtend weinig of niets over het milieu horen zeggen. Het mestdecreet is er nochtans gekomen om een aantal milieuproblemen op te lossen. Hoewel het milieu op de eerste plaats komt, is het mestdecreet echter ook een sociaal-economisch decreet. We moeten rekening houden met de rechten van de landbouwers. Het inkomen van de landbouwers moet aan hun verwachtingen voldoen en moet een beloning voor hun harde werk vormen.

De landbouwers en de milieu-organisaties zijn momenteel van mening dat ze worden benadeeld. Deze ochtend is gebleken dat niemand tevreden is. Twaalf jaar na de goedkeuring van het mestdecreet stellen we vast dat het eigenlijk niet voldoet. De voornaamste knelpunten situeren zich op het vlak van de derogatieregeling, van de nutriëntenhalte en van de mestverwerking. We mogen bovendien niet vergeten dat de EU ons sedert de afbakening van 47 percent aan kwetsbare gebieden nauwlettend in de gaten houdt. Deze ochtend is hier overigens weinig of niets over de Europese dimensie van deze problematiek gezegd.

De minister heeft verklaard dat de in het ontwerp van decreet voorgestelde wijzigingen voortvloeien uit de ervaringen die ze op het terrein heeft opgedaan. Volgens de minister is de sector vragende partij om het decreet werkbaarder te maken voor de landbouwers die het in de praktijk moeten uitvoeren. Aangezien niemand dit heeft tegengesproken, ga ik ervan uit dat dit het uitgangspunt van de minister is geweest en dat het voorliggende ontwerp van decreet op basis van de opgedane ervaring en van de vragen van de sector tot stand is gekomen.

Ons inziens is het voorliggende ontwerp een stap in de goede richting. We kunnen enkel toejuichen dat verplaatsingen en samenvoegingen mogelijk worden gemaakt. Bepaalde praktijkvoorbeelden tonen evenwel aan dat er nog steeds een aantal onvolmaaktheden zijn. Zo zal niemand de positieve kanten van artikel 9 van het ontwerp van decreet

ontkennen. Iedereen is het er evenwel over eens dat de toepassing van dit artikel de problemen niet definitief zal oplossen.

Ik vind het opmerkelijk dat CD&V en de milieubewegingen om totaal verschillende redenen vragen om de LAT-plicht af te schaffen. De sp?a is van mening dat het afschaffen van de LAT-regeling tot mestverwerkingsproblemen zal leiden. De mestverwerking is en blijft tenslotte het cruciale probleem. In de commissie hebben we hierover al meermaals gediscussieerd.

Enkele dagen geleden heb ik een landbouwer met een melkveebedrijf bezocht. Deze landbouwer is in het verleden van een gemengd varkens- en melkveebedrijf op een bedrijf met uitsluitend melkvee overgeschakeld. Deze landbouwer is van mening dat alle mestproblemen en -overschotten door de varkenshouders zijn gecreëerd. Dat was de uitgangspositie van de landbouwer. Deze landbouwer legt de schuld bij het feit dat er te veel varkens waren.

Ook bij de landbouwers onderling is men dus echter niet eenduidig. Ook daar zijn de meningsverschillen groot en ligt de oplossing niet voor de hand. Er zijn de verschillende sectoren van pluimvee, rundvee en varkens : overal heeft men een eigen agenda, en die agenda's zijn ook tegenstrijdig binnen de landbouwsector.

Dat er aan een decreetswijziging geen goed einde te breien is, bewijst het amendement van CD&V dat we in de commissie hebben goedgekeurd. Iedereen heeft toch ook vanuit alle hoeken mails en tientallen brieven gekregen om te vragen 'of we nu helemaal zot waren' dat we dit amendement goedkeurden. Wisten we eigenlijk wel hoe erg we het milieu naar de verdommenis zouden helpen door dit amendement goed te keuren ? Nochtans ging het om een kleine wijziging : een toevoeging van de definitie van mestverwerking. Dat dachten we toch.

Dit amendement werd uitvoerig besproken in de commissie. De minister, de Mestbank en de verschillende fracties hebben dit amendement terdege besproken en toch worden we 'gematrakkeerd' met tientallen brieven en mails met die ene boodschap : 'U opent een doos van Pandora. Het hek is van de dam. Met dit amendement is ons milieu naar de vaantjes.'

Misschien hebben deze doemdenkers gelijk of misschien hebben ze ongelijk. Misschien is het water veel te diep voor de boerenorganisaties en voor de milieugroeperingen om met elkaar te willen spre-

Maes

ken. Is het opportuun om sowieso alles af te schieten ? Dat geldt net zo goed voor de landbouworganisaties en voor de parlementsleden van deze landbouworganisaties als voor de milieubewegingen, die uitgaan van het principe dat achter elk voorstel een dubbele agenda schuilt.

Het idee om voor het einde het mestdecreet op drie punten te evalueren, komt van de heer Denys. Zijn voorstel zou positief kunnen zijn. Wij zijn echter de mening toegedaan dat wat men ook doet, het nooit goed zal zijn wanneer we ons baseren op het huidige mestdecreet. Elke wijziging van het bestaande mestdecreet heeft gevolgen op andere plaatsen. Als men links duwt, veranderen er rechts drie punten. Als men rechts duwt, veranderen er links vijf punten. Het heeft dus weinig zin om voort te gaan op de situatie zoals die zich vandaag voordoet.

De sp.a en Spirit denken dat het herschrijven van het mestdecreet wel degelijk mogelijk is en willen dan ook het volgende voorstel lanceren. We stellen voor een werkgroep op te richten bestaande uit twee parlementsleden en één deskundige per fractie. De bedoeling is om samen met een afgevaardigde van de Mestbank en een afgevaardigde van het kabinet van de minister een nieuw ontwerp van mestdecreet voor te bereiden. Uitgaande van de ervaringen uit het verleden en rekening houdende met het feit dat het hier gaat om een milieudecreet en dat we landbouwers garanties willen geven omtrent hun bestaan, moeten we toch in staat zijn een nieuw mestdecreet te laten goedkeuren voor het einde van het jaar.

Waarom stellen we die werkgroep van parlementsleden voor ? Ik heb aandachtig geluisterd naar de heer Denys toen hij zei dat hij gisteravond om 11 uur zeventig landbouwers voor de deur kreeg. Ik wil in alle sereniteit met een aantal collega-parlementsleden om de tafel gaan zitten met deskundigen, met het kabinet van de minister en met de Mestbank om een aantal zaken te bespreken, zonder dat er bestendig in onze rug dertig of veertig landbouwers of mensen van milieu toekijken op elk woord wat er gezegd wordt. Zo kan niemand vrijuit spreken. Elk woord dat iemand uitspreekt, wordt later tegen hem gebruikt. Het ware goed mochten de democratische fracties twee parlementsleden en een deskundige afvaardigen, zodat er zeker voor het einde van dit jaar een nieuw mestdecreet kan to stand komen. Wij zullen vandaag het voorliggende ontwerp van decreet goedkeuren, maar men zegt nu al dat er binnen enkele

weken opnieuw wijzigingen aan nodig zullen zijn. Ik stel voor dat we daarmee komaf maken. Ik stel voor dat we vandaag deze decreetswijziging goedkeuren, het CD&V-amendement inbegrepen, en dat we ons parlementaire werk op een goede, ordelijke wijze voortzetten, zodat we voor het einde van dit jaar een werkstuk kunnen voorleggen aan de commissie. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, voor alle zekerheid heb ik daarnet aan de heer Maes gevraagd of hij opriep tot het goedkeuren van de CD&V-amendementen die we net hebben gekregen. Dat is echter niet het geval. Hij had het over het amendement dat is goedgekeurd in de commissie en dat bepaalt dat de Vlaamse verwerkte mest op niet-cultuurgronden kan worden gebruikt, terwijl men nu eigenlijk bij wijze van spreken Nederlandse en Duitse mest moet gebruiken.

De voorliggende tekst is inderdaad een zoveelste bijsturing van het mestdecreet. Zoals algemeen bekend is dit het gevolg van op het terrein gesignaleerde problemen, de uitvoering van het akkoord inzake de kwetsbare gebieden, vele vragen om uitleg, resoluties, moties en interpellaties. Er was sprake van uren hoorzittingen, pakken papier en berekeningen met nog bijkomende inlichtingen en nog stelt de CD&V-fractie in haar reflectienota dat er onvoldoende is gedebatteerd. Voor de kerstvakantie en na het bezoek op het terrein door de commissie sprak, dacht ik, iedereen zich uit voor een snelle aanpak van het decreet. Steeds opnieuw, en vandaag weer, merk ik dat CD&V toch veeleer traag dan snel wil werken.

Dan kom ik terug op de inhoud. De heer Maes stelde het al duidelijk : het mestdecreet is een milieudecreet. Zoals steeds schuiven CD&V, en het grootste deel van de sector, alle plagen van Job die de sector teisteren af op het milieubeleid. Zeker voor de landbouw is het nodig de twee belangrijkste trends in het oog te houden. Ten eerste is er een probleem met het milieu. Ten tweede is er een groot probleem met de prijzen. Wat dit jaar vooral in de pluimveesector gaande is, door de gedaalde prijzen, maakt dit heel duidelijk. We moeten dit prijzenprobleem grondig aanpakken. Gisteren nog heeft de commissie voor Landbouw dit besproken. Men kan de problemen met betrekking tot de economische toestand evenwel niet afwentelen op het milieu.

Vertriest

Alle commissieleden hebben de voorbije weken vele reacties gekregen, in de vorm van brieven, e-mails en telefoons. Daaruit blijkt dat de landbouwsector nog steeds de sterkst georganiseerde lobby-sector is. Dat valt telkens op in vergelijking met andere dossiers. Dat is een sterkte die men kan gebruiken. De twee belangrijkste onderwerpen die steeds opnieuw terugkomen bij deze reacties zijn de 100 percent verwerking en de verlenging van de nutriëntenhalte met 2 jaar. Deze twee maatregelen zijn gebaseerd op het standstillprincipe, namelijk het niet laten toenemen van de mestdruk op de grond. Dat is de kern van het mestdecreet. Het probleem staat al sinds 1992 op de politieke agenda. Dat blijkt nog steeds nodig te zijn, want de mestdruk moet nog steeds dalen. Ik haal een aantal gegevens aan om duidelijk te maken hoe belangrijk dat is.

De landbouw levert een belangrijke bijdrage tot de vermisting en verzuring. Hij is immers verantwoordelijk voor 72 percent van de stikstof- en fosforemissies, en voor ongeveer de helft van de verzurende deposities. Deze fenomenen hangen samen met de omvang van de veestapel, die tussen 1990 en 1999 nog sterk is toegenomen. Belangrijke bronnen van watervervuiling zijn het meststoffen- en pesticidengebruik. Voor beide behoorde België volgens de ESI-rapporten tot de top vier van de Europese landen met het hoogste verbruik.

Volgens het MIRA-rapport, ons eigen milieुरapport, zijn de stikstof- en fosforoverschotten in de landbouw tussen 1998 en 2000 met ongeveer 10 percent gedaald. Dat betekent dat er een verbetering is. Die heeft te maken met een aantal maatregelen, zoals het in werking treden van het MAP-2bis, de subsidies voor afbouw van de veestapel, enzovoort. De sector zelf heeft de laatste jaren inderdaad inspanningen gedaan.

Niettegenstaande deze verbetering van de situatie, hebben we de milieudoelstellingen nog niet bereikt. Er zitten nog steeds te veel voedingsstoffen of nutriënten in het water, en het doel van de nitraatrichtlijn is nog niet gehaald. Het uitgewerkte meetnet geeft een indicatie van de situatie en daardoor ook een stimulans aan de veetelers.

Het stand-stillprincipe blijft dus nodig. In het licht daarvan kan de 100-percentmestverwerking niet worden opgeheven zonder dat de totale hoeveelheid te verwerken mest wordt verminderd. Het zijn nu eenmaal communicerende vaten. Als de 100-percentnorm wordt verlaagd, zonder dat de totale

mestverwerkingsplicht daalt, dan zal een aantal andere bedrijven een verhoogde verwerkingsplicht krijgen. Geen enkel bedrijf staat daarvoor te springen.

Als we ergens aan raken, dan heeft dat altijd gevolgen voor andere dingen. De verplichting de mest voor 100 percent te verwerken, ligt bij die bedrijven die geen grond hebben om mest te verspreiden. Door een verlaging zou er een verschuiving zijn van de verplichting van niet-grondgebonden bedrijven naar grondgebonden bedrijven. Dat kan niet zomaar worden doorgevoerd, want daarmee zouden we de grondgebonden, en vaak familiale bedrijven en gezinsbedrijven, aanpakken.

Het is ook op aangeven van landbouwers dat het idee is ontstaan dat landbouwers door samenwerking met andere niet of minder verwerkingsplichtigen wel het volume te verwerken nutriënten kunnen behalen met installaties die slechts 80 of 90 percent effectief zijn. Door die onderlinge samenwerking kan de overige 10 tot 20 percent dan worden opgevangen in die niet of minder verwerkingsplichtige bedrijven.

De verlenging van de nutriëntenhalte tot 31 december 2006 is in essentie het instrument om de stand still in het bedrijf te garanderen. Gezien het probleem van de verontreiniging van het oppervlaktewater zal de stand still nog niet kunnen worden opgeheven. Daarom is het belangrijk nu al een signaal te geven, zodat de landbouwers weten waar ze voor staan, en dat we niet wachten tot volgend jaar om het dan te verlengen.

Aan de andere kant wordt er een opening gecreëerd om tijdens de stand still de sector toch enige mobiliteit toe te staan. Zo zal de verplaatsing omwille van ruimtelijke redenen mogelijk zijn zonder afroming noch uitbreiding, en is ook het samengaan toegestaan mits afroming.

Voor Agalev is de uitvoering van de bewarende maatregelen cruciaal. Die maatregelen zijn onlosmakelijk verbonden met de afbakening van de kwetsbare gebieden. De vraag blijft als het zwaard van Damocles boven ons hoofd hangen of Europa de voorgestelde kwetsbare gebieden zal aanvaarden. Europa heeft altijd gesteld dat het grondgebied van Vlaanderen voor 100 percent, of op zijn minst voor 80 percent, als kwetsbaar gebied moet worden aangeduid. De voorgestelde bewarende maatregelen moeten dan ook aan Europa het signaal geven dat de problemen aangepakt worden. Zo zal er bijvoorbeeld door de uitrijregeling in het naseizoen in te korten, minder stikstof uitloggen

Vertriest

naar het oppervlaktewater. Door de stikstoftoevoer te beperken tot 450 kilogram per hectare in plaats van 500, zal de globale bemestingsdruk dalen. Het is niet de eerste 50 kilogram die vervuult ; vooral de laatste 50 kilogram loogt uit naar de oppervlaktewateren. Deze twee maatregelen kunnen volgens mij vrij snel resultaat geven op het terrein voor wat de uitloging van de nitraten betreft.

De vraag blijft wat Europa zal doen met de kwetsbare gebieden. Als dat niet wordt aanvaard, komt het Europese geld voor de plattelandontwikkeling onder druk. Dat geld komt vooral ten goede aan meer milieuvriendelijke zelfstandige landbouwbedrijven.

Tijdens de commissiebespreking is de meerderheid ingegaan op één van de amendementen van CD&V. Het wel mogen kopen van verwerkte mest uit Nederland en Duitsland voor particulier gebruik en/of tuinaanleg en groen, was reeds lang een doorn in het oog. Door het amendement mag verwerkte Vlaamse mest wel aangeboden worden.

De milieubeweging maakt zich zorgen dat dit de deur zal openzetten voor het massaal dumpen van mest in parken, tuinen enzovoort wat de nitraatbevuiling van de oppervlaktewateren zal bevorderen. Het huidig beleid voor een ecologisch groen- en parkbeheer mag derhalve door dit amendement niet ondergraven worden. De visie op harmonisch park- en groenbeheer, uitgewerkt door de afdeling Bos en Groen, en het decreet op de reductie van bestrijdingsmiddelen door openbare diensten, opgevolgd door de afdeling Water, vertrekken namelijk van minder mest- en nutriëntentoevoeging waardoor ook minder pesticiden nodig zijn. Daarom vraagt de Agalev-fractie aan de minister om hierop toe te zien en ook voor de verwerkte mest normen zoals in het Vlarea toe te passen. We vragen erop toe te zien dat de geest van het amendement gerespecteerd wordt, namelijk ervoor zorgen dat er Vlaamse verwerkte mest kan worden aangeboden, maar niet de deur openzetten voor massaal gebruik buiten de cultuurgrond.

Ten slotte is er de veel gehoorde vraag naar een nieuw MAP. De heer Maes heeft ze hier ook nog eens gesteld. Ik meen dat er sowieso een serieuze herwerking van dit MAP zal komen. De vraag is wanneer het ogenblik geschikt is om dit te doen. Een van de belangrijke punten waarin ik de heer

Denys gelijk kan geven is dat we zicht moeten hebben op wat kan en wat niet kan met de mestverwerking. Dit zal enorm bepalend zijn voor de toekomst. In hoeverre zal welke mestverwerking economisch haalbaar zijn ? We zitten in een driesporenbeleid met de afbouw van de veestapel, een betere besteding van de mest en de mestverwerking. We moeten een goed zicht hebben op wat de kansen en de mogelijkheden zijn van deze drie sporen om aan een nieuw mestactieplan te werken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, namens mijn fractie zal ik een aantal amendementen nader toelichten. Bij wijze van inleiding wil ik echter een brief voorlezen, één van de vele brieven die ik heb gekregen van landbouwers die het nog moeilijk zien zitten. Die brief luidt als volgt : 'Woensdag moeten jullie stemmen over aanpassingen aan het mestdecreet. Maar zoals dit er nu naar uitziet, betekent dit de doodsteek voor vele honderden landbouwbedrijven. Vooreerst moet de 100-percentverwerkingsplicht worden afgeschaft. Wanneer dit niet zou gebeuren, zullen er minstens 400 dynamische en goed gestructureerde varkensbedrijven de deuren moeten sluiten. Mag ik dan vragen dat een amendement wordt ingediend om die 100-percentverwerkingsplicht af te schaffen ? De Vlaamse regering heeft zelf een studie laten uitvoeren bij de VITO – de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – over de haalbaarheid van die 100-percentverwerkingsplicht. Daaruit blijkt dat de VITO dit geschrapt heeft omdat dit onuitvoerbaar en ook onbetaalbaar is voor de veehouders, en meer specifiek voor de varkenshouders. Ook wil men de nutriëntenthalte verlengen tot 2007. Ook dit is voor bepaalde sectoren onaanvaardbaar omdat bijna alle pluimveemest verwerkt kan worden. Dus, waarom kunnen die niet uitbreiden en groeien ? Elk bedrijf moet kunnen uitbreiden, want stilstaan is achteruitgaan. Zeker wanneer de mest verwerkt kan worden, moet men kunnen uitbreiden. En wanneer deze verlenging door zou gaan, dan zouden de landbouwbedrijven tegen 2007 erg verzwakt zijn en ondertussen zullen reeds velen er de brui aan gegeven hebben'. Tot daar deze brief.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is mijn bedoeling om enkele van de 21 ingediende amendementen toe te lichten. De meeste van die amendementen werden heel vlug besproken in de commissie. Het is daarbij heel snel gegaan, wat niet wegneemt dat we een aantal techni-

Matthijs

sche specialisten hebben kunnen horen en dat we bepaalde evaluaties hebben kunnen doorvoeren. Toch werden de artikelen van het ontwerp van decreet, alsook ons voorstel van decreet heel snel behandeld.

Ik som enkele elementen op uit onze reflectienota. Het mestdecreet is door zijn complexiteit en tegenstrijdigheden – iets wat ik hier op nagenoeg alle banken heb gehoord – geëvolueerd tot een onuitvoerbaar en bijna onhaalbaar geheel van regels en regeltjes die een duurzame bedrijfsvoering in de weg staan. Het ontwerp van decreet schiet zijn doel – minder mest op Vlaamse grond – volledig voorbij.

In de commissie werd nauwelijks gediscussieerd. Het is echter nog niet te laat om eventuele correcties aan te brengen en de werkzaamheden in de commissie vooralsnog om te buigen.

Ik wil ook herinneren aan de diverse adviezen, onder meer van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek, van de MINA-raad en van de SERV. In die adviezen wordt unaniem gesteld dat het voorliggende ontwerp van decreet geen oplossing biedt voor de fundamentele problemen die we thans kennen. Heel concreet kunnen de Vlaamse veehouders op dit moment moeilijk – of helemaal niet – een financieel engagement in de mestverwerkingsinstallaties aangaan omdat ze ernstige twijfels hebben over de leefbaarheid van hun bedrijf binnen de huidige wetgeving. Dat geldt ook voor de kapitaalverstrekkers.

Net zoals de heer Van Looy wens ik ook nogmaals te herinneren aan het advies van de SERV. Hoewel de SERV waardeert dat het voorontwerp van decreet een reeks verbeteringen aan het mestdecreet aanbrengt, betreurt de Raad dat belangrijke en dringende knelpunten onopgelost blijven. Zo stelt de Raad bijvoorbeeld vast dat voor de oplossing van de mestproblematiek in het mestdecreet voor een groot deel wordt gerekend op mestverwerking, maar in de praktijk komt deze, omwille van verschillende redenen, moeilijk of niet van de grond. De 100-percentverwerkingsplicht voor sommige bedrijven is hierbij een essentieel knelpunt dat niet door het voorontwerp van decreet wordt aangepakt.

Ook de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek stelt vast dat de complexe wetgeving op deze wijze niet verder toegepast kan worden. Derhalve wenst hij niet medeplichtig te zijn aan de gevolgen van dit

ontwerp van decreet en van deze ondoorzichtige situaties.

Om die reden wou de CD&V-fractie eerst via een voorstel van decreet, dat we eind november hebben ingediend, en via later ingediende amendementen, oplossingen aanreiken voor de LAT-plicht, de mestverwerking en ook de nutriëntenhalte.

Het mestdecreet bepaalt dat bedrijven vanaf een bepaalde omvang 100 percent van het overschot van het bedrijf moeten verwerken. De voorbije jaren vormde die 100-percentverwerkingsplicht het grootste struikelblok voor initiatieven tot uitbouw van installaties voor mestverwerking. De 100-percentverwerking van mest bleek de eerste jaren immers technisch onhaalbaar, en later bij vernieuwde procédés onbetaalbaar te zijn. Ook de VITO heeft dat erkend.

Verwerking van varkensmest zal enkel betaalbaar zijn bij een gedeeltelijke verwerking. Daarom is de CD&V voorstander van een vermindering van de verwerkingsplicht voor de producent. Een realistisch percentage tussen 30 en 75 in functie van de productiegrootte van de bedrijven zal de sector wel aanzetten om in mestverwerking te investeren. Daarom stellen we in onze amendementen twee sporen voor.

Het eerste spoor is de responsabilisering van de veevoedersector en het tweede spoor de substitutie, overeenkomsten met collega's uit andere sectoren. Het voorstel van onze fractie om de 100-percentverwerkingsplicht voor individuele producenten af te schaffen, betekent niet dat er meer nutriënten in de Vlaamse bodem zullen terechtkomen, integendeel. Gelijktijdig vragen we immers een inspanning van de veevoedersector, de invoerders en de producenten van veevoerders, om een deel van de overschotten voor hun rekening te nemen. Ze zijn immers de importeurs van nutriënten. Ze moeten derhalve een bijdrage leveren en hun verantwoordelijkheid nemen.

Bepaalde mestsoorten zijn beter verwerkbaar dan andere. Pluimveemest kan inderdaad voor 100 percent worden verwerkt. Dat is niet het geval met mest van andere diersoorten. Daarom stellen we een substitutiemogelijkheid voor, zodat de verwerkte hoeveelheid dezelfde blijft, maar voor de sector aan een veel lagere kostprijs.

Het doel van de mestverwerking, van het hele mestdecreet en van de nitratenrichtlijn om minder mest op Vlaamse bodem te hebben, blijft aldus behouden. De sector kan zelf de wijze waarop bepa-

Matthijs

len. Dat vinden we een ideale vorm van responsabilisering.

We hebben 21 amendementen ingediend. In amendement nummer 23 pleiten we voor de afschaffing van de LAT-plicht. We pleiten ook voor de afschaffing van de 100-percentverwerkingsplicht en voor het afstemmen van de verwerkingsplicht op de reële productie. Aan de mestdruk van de gemeenten moet worden gesleuteld, en de substitutie van mest door andere mest moet bij de mestverwerkingen worden toegestaan.

Amendement 24 stelt voor om de 75-percentverwerkingsplicht bij overname van een inrichting, en de overdracht van de verwerkingsplicht bij het opsplitsen van een bedrijf te schrappen. We hebben die amendementen toegelicht tijdens de besprekingen in de commissie.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer Matthijs, het staat u vrij om de amendementen die we al in de commissie hebben besproken, nogmaals op te sommen. U hebt daar kunnen horen dat de verschillende fracties heel veel vragen hebben bij de huidige werking van het MAP, en dat zelfs niemand er tevreden over is. Wij stellen voor om een nieuw MAP op te stellen. Is CD&V bereid om met twee parlementsleden en één deskundige per fractie rond te tafel te zitten ? Of hebt u liever dat de onduidelijkheid blijft duren ?

De voorzitter : De heer Erik Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Maes, ik zal u een duidelijk antwoord geven. Ten eerste, als de door ons ingediende amendementen in de commissie niet worden aanvaard, dan hebben wij het volste recht om ze opnieuw in te dienen in de plenaire vergadering. De enige reden van onze argumenten is het verbeteren en aanvullen van het bestaande decreet.

Ten tweede, u stelt voor om het MAP helemaal opnieuw te bekijken. Ik ga niet op zoek naar de oorzaak van de volledige ondoorzichtigheid waardoor het nu wordt gekenmerkt. We zijn trouwens allemaal verantwoordelijk voor de gemaakte fouten. We zijn zeker bereid om met twee parlementsleden en één specialist per fractie rond de tafel te gaan zitten om het decreet te herbekijken waardoor het transparanter, eenvoudiger en beter werkbaar kan

worden. We zijn zeker bereid om op het voorstel in te gaan, maar ik hoop dat u goed beseft dat het een heel zware opdracht zal worden. We moeten er een uitdaging van maken.

Mijnheer de voorzitter, amendement 26 gaat over de meldingsplicht van de Mestbank aan de veehouder over de te verwerken hoeveelheid. Daarnaast hebben we nog een paar amendementen ingediend over de verplichte grondige evaluatie. We zijn het daar in de commissie over eens geraakt. Ik hoop dan ook dat die amendementen zullen worden goedgekeurd. Het gaat immers over een van de grootste knelpunten van het mestdecreet.

We zijn bereid dus om verder te gaan en de zaak helemaal opnieuw te bekijken. De nutriëntehalte en de 100-percentverwerkingsplicht maken het huidige ontwerp van decreet onuitvoerbaar. Ze vormen een zwaard van Damocles boven vierhonderd goed gestructureerde bedrijven. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal kort reageren op wat door de fracties naar voren werd geschoven. We hebben natuurlijk al vele malen de gelegenheid gehad om heel uitgebreid, soms heel technisch en soms heel politiek en principieel te discussiëren over het mestbeleid. Ik weet dat iedereen zich realiseert dat het mestdossier een heel moeilijk dossier is. Aan de ene kant wordt het milieuprobleem heel scherp gesteld. Het gaat immers over een decreet dat ik beheer als minister bevoegd voor Leefmilieu. Aan de andere kant zijn alle fracties zich er voor 100 percent van bewust dat het ook een kwestie is van economische entiteiten. We mogen bij het bespreken van het dossier de mensen die hun brood verdienen met landbouwbedrijvigheid immers niet uit het oog verliezen.

Al van bij het begin dat ik minister ben, heb ik gezegd dat 2003 het moeilijkste jaar en misschien wel het jaar van de waarheid zou worden. Dit jaar zal immers duidelijk worden of het mestbeleid dat door mijn voorganger, dit parlement en mezelf werd uitgestippeld, op het juiste spoor zit. Het is in elk geval heel bemoedigend dat op milieuvlak resultaat wordt geboekt. De diverse fracties hebben erop gewezen dat de nitraatvervuiling in onze waterlopen is verminderd. We hebben absoluut het gewenste niveau nog niet bereikt, maar het is duidelijk dat de landbouwers al heel wat inspanningen hebben geleverd. Dat wijst erop dat we op het juiste spoor zitten. Toch stellen we ook vast dat er nog

Dua

een aantal knelpunten blijven bestaan op het terrein. Dit ontwerp van decreet heeft daarom in de eerste plaats de bedoeling om een deel van die problemen op te lossen – want ik ben ervan overtuigd dat er nog problemen zullen overblijven.

Bij het begin van mijn ministerschap heb ik de heel moeilijke beslissing moeten nemen of ik me zou blijven baseren op het MAP-2 van de vorige regering. Ik heb toen beslist om dat te doen, omdat we nog geen tabula rasa konden maken. We kunnen niet met een wit blad beginnen, maar we moeten gedeeltelijk voortbouwen op wat reeds werd bepaald. We moeten sturen in de richting van mestverwerking. Eenmaal die verwerking loopt, kunnen we beginnen met het van de kaart vegen van punten die we niet logisch vinden.

De langeafstandstransporten, kortweg LAT, zijn geen ecologische oplossing. Dit is het vervoeren van mest, wat een ecologische kost meebrengt. De mest wordt ook nog eens gespreid, waardoor witte gemeenten grijs worden. Mestverwerking is dé structurele oplossing. Het is onvoorstelbaar hoe bepaalde zaken een impact hebben. Als er een boot naar Rusland vertrekt, volstaat dat om weer wat te wachten met mestverwerking. Dit wordt dan beschouwd als het tovermiddel. Discussies in het parlement hebben repercussies op het terrein. De boeren hopen te kunnen ontsnappen aan de enige oplossing die ons nog rest, namelijk mestverwerking voor een deel van de overschotten. Wat nu voorligt, is een reparatiedecreet. Het moet de onhoudbare zaken in het huidige mestdecreet proberen recht te trekken.

Mijnheer Van Looy, ik krijg van landbouwers dikwijls de vraag om de samenvoeging te kunnen realiseren. Uiteindelijk hebben we gedurende jaren de dynamiek in de sector van de veeteelt gebetonneerd. Dit heeft aanleiding gegeven tot inefficiënte exploitaties. Ofwel delen we opnieuw zomaar vergunningen uit, maar dat wil niemand. Ofwel bieden we een ander instrument waardoor bedrijven efficiënter worden, namelijk de samenvoeging met een afroming. Er zijn genoeg argumenten om dit in het beleid op te nemen. Als dit is goedgekeurd, zullen voor een aantal landbouwers heel wat problemen zijn opgelost. Verplaatsing is evident, maar niet verplicht. Een varkensbedrijf in een woonzone kan worden verplaatst naar een landbouwzone. De milieuvergunning wordt dan op de ene plaats ingetrokken en op de andere weer uitgereikt. Dat is logisch.

We moeten bewarende maatregelen doorvoeren om Europa het signaal te geven dat we weten dat heel Vlaanderen potentieel kwetsbaar gebied is. We verkorten daarom de uitrijperiode en verlagen de totale bemestingsnorm een beetje. Dit geeft ons de mogelijkheid om ons dossier in Europa te verdedigen.

Ik wil benadrukken dat de mogelijkheid wordt geboden om effluent van mestverwerking niet op de LAT te moeten zetten. Op die manier rijden we in Vlaanderen niet rond met water waar een beetje nutriënten inzitten. We zijn daarover een uitvoeringsbesluit aan het maken. Het is niet de bedoeling dat dit van toepassing is op effluënten waar het grootste deel van de nutriënten nog inzitten.

De 100-percentverwerkingsplicht is een van de meest cruciale discussiepunten. Mijnheer Denys, we creëren een opening door toe te laten dat een bepaald percentage van de mestverwerkingsplicht kan worden ingevuld door mest van bedrijven die voor dat deel niet mestverwerkingsplichtig zijn. Dat biedt een oplossing voor de grondloze bedrijven.

Voor een deel beaam ik hetgeen mevrouw Vertriest heeft gezegd. Als we hier nu een versoepeling doorvoeren, dan wordt het percentage van mestoverschot dat niet meer mestverwerkingsplichtig is, vrij groot. We moeten die verwerkingsplicht dan elders leggen, hetzij bij de landbouwers die grond hebben, hetzij bij de kleine bedrijven. We moeten ervoor zorgen dat er geen grote verschuiving ontstaat ten voordele van de grondloze grote bedrijven en ten nadele van de grondgebonden kleinere bedrijven. We moeten voorzichtig zijn en alle cijfers naast elkaar leggen. We moeten nagaan wat het effect is als we die norm van 100 percent loslaten. Persoonlijk vind ik dat we zeer beducht moeten zijn voor de eventuele gevolgen van een dergelijke maatregel.

Ik heb een aantal brieven gekregen waarin mensen hun bezorgdheid uitdrukten over het goedgekeurde amendement van CD&V. Daarin wordt 'grond' vervangen door 'cultuurgrond'. Dit houdt in dat gerecycleerde eindproducten nu wel op bepaalde gronden gebruikt kunnen worden. Dit geldt dan als mestverwerking. Export is dan niet meer noodzakelijk.

Er zijn voldoende argumenten om het amendement ook hier goed te keuren. De concurrerende producten uit het buitenland mogen wel op onze grond worden gebracht terwijl de eigen producten geëxporteerd moeten worden. Dat is onlogisch. We

Dua

moeten natuurlijk wel opletten dat er op het milieuhygiënisch vlak geen risico's ontstaan en dat er geen producten op de grond terechtkomen die er niet thuishoren. We zullen dan ook een omzendbrief sturen naar de Mestbank waarin zeer duidelijke criteria zullen staan waaraan deze producten moeten voldoen. Daardoor zal de zaak milieutechnisch in orde zijn.

Een ander probleem is of er niet op een of andere manier een achterpoortje zal worden opengezet waardoor het mogelijk wordt mestproducten en mest te dumpen in tuinen en parken. Deze vrees is ongegrond. Als er mest of mestproducten naar die plaatsen worden gebracht, dan hebben die absoluut geen invloed op het aandeel van de mestverwerkings- of de LAT-plicht. Men heeft er dus niet zo heel veel voordeel bij. Ik kan u wel verzekeren dat we deze zaak van zeer nabij zullen volgen. Als blijkt dat er niet-bedoelde neveneffecten zijn, dan zullen we de nodige maatregelen nemen om dit probleem op te lossen.

Mijnheer Denys, we zullen zo snel mogelijk een discussie voeren over de mestverwerkingsplicht. Indien nodig, zullen we daar de nodige conclusies trekken.

Het voorliggende ontwerp is en blijft een reparatiedecreet. Diverse fracties hebben gezegd dat ze eigenlijk van nul zouden willen herbeginnen en dat ze een compleet nieuw MAP zouden willen opmaken. Ik heb aan de Mestbank al de opdracht gegeven om op dat vlak al wat voorbereidend werk te doen. Ik werk met enthousiasme mee om samen met het parlement te zoeken hoe we hieraan gestalte kunnen geven. Het zal geen gemakkelijke oefening zijn.

Mijnheer Denys, als er een bepaalde wetgeving wordt opgemaakt, zoals dat het geval was in de vorige legislaturen, dan worden er door allerlei instanties amendementen en voorstellen ingediend. Dit maakt de zaken er niet eenvoudiger op, wel ingetengendeel. Telkens als men begrip opbrengt voor specifieke situaties, wordt een bijsturing aanvaard. Achteraf stelt men dan vast dat de zaak enkel ingewikkelder wordt gemaakt. Al de ingewikkelde kantjes van het ontwerp zijn dikwijls menselijke kantjes. We wensen ook het sociaal-economisch aspect in het ontwerp aan bod te laten komen.

Ik kom tot die vaststelling na het dossier jarenlang te hebben gevolgd. Ik ben er alleszins voor om te trachten tot een zeer eenduidige, zeer eenvoudige,

maar tevens ook zeer doeltreffende wetgeving te komen. Ons doel is de mestproblematiek oplossen. Ik hoop dat dat het doel van iedereen is. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de bepaling onder 5°, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“5° nieuwe inrichting : een andere inrichting dan een bestaande landbouwinrichting of een bestaande veeteeltinrichting” ;

2° in de bepaling onder 9°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt het woord “aanslagjaar” geschrapt ;

3° de bepaling onder 10°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“10° bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door een van de volgende categorieën personen :

- a) eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon ;
- b) echtgenoten of leden van eenzelfde gezin ;
- c) een natuurlijke persoon en een of meer rechtspersonen waarin die natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;
- d) meerdere rechtspersonen waarin eenzelfde natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;
- e) verbonden ondernemingen in de zin van IV., A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;” ;

4° in de bepaling onder 12°, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden tussen de woorden “duurzaam samenleeft en de” en de woorden “aangenomen kinderen” de woorden “met hem samenwerkende” ingevoegd ;

5° de bepaling onder 22°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“22° mestverwerking : het behandelen, bewerken of verwerken van dierlijke mest op een dergelijke manier dat de nutriënten, vervat in de dierlijke mest :

- a) ofwel worden gemineraliseerd en de vaste residu's, die na de mineralisatie overblijven, niet op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest worden opgebracht, tenzij die residu's eerst zijn behandeld tot kunstmest ;
- b) ofwel worden gerecycleerd en het gerecycleerde eindproduct niet op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest wordt opgebracht ;”.

6° de bepaling onder 54°, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“54° huiskavel : kadastraal perceel of kadastrale percelen gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15ter, § 1, voorzover ze tot het bedrijf behoren conform aangifte 1998 (situatie 1997) of conform artikel 15bis, § 1, en die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel behoren bij de vergunde stal of stallen van de landbouw- of veeteeltinrichting en met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element. Voor gebieden zoals bedoeld in artikel 15bis, § 1, of artikel 15ter, § 1, nieuw aangeduid vanaf 1 januari 2002, zijn huiskavels de percelen die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel bij de vergunde stal of stallen van de landbouw- of veeteeltinrichting en die met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element ;” ;

7° aan artikel 2, tweede lid, worden de bepalingen 55°, 56°, 57°, 58° en 59°, toegevoegd, die luiden als volgt :

“55° vergunde mestproductie : de mestproductie waarvoor een geldige milieuvergunning bestaat ;

56° intensief grasland : grasland dat niet valt onder de definities, bedoeld in artikel 2, tweede lid, 49°, 50°, 51°, 52° en 53° ;

57° park : een groene ruimte waar bij de aanleg, de inrichting en het beheer sociaalrecreatieve of esthetische overwegingen overheersen en waar gelijktijdig verschillende andere functies kunnen worden vervuld, zoals recreatieve, educatieve, economische, cultuurhistorische, landschappelijke, wetenschappelijke, ecologische, organismebeschermende en milieubeschermende functies. Een park bestaat naast open gedeelten waaronder waterpartijen, grasvelden, bloemperken, wandelwegen en andere infrastructuur, uit een afwisseling van bosge-

Voorzitter

deelten of gedeelten die begroeid zijn met bomen, kruiden en kruidachtige gewassen ;

58° inwerken van mest : de werkzaamheid waarbij mest na het uitspreiden ervan ofwel door grond wordt bedekt ofwel intensief met de grond wordt vermengd zodat de mest niet langer als zodanig op de grondoppervlakte ligt ;

59° effectieve groeiperiode : de periode van groei waarin significante stikstofopname optreedt, vastgesteld op basis van de stikstofopnamecurven van het gewas ;”.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 41

voorgesteld door de heren Frans Wymeersch, Pieter Huybrechts, Jean Geraerts, Felix Strackx, Christian Verougstraete en mevrouw Marleen Van den Eynde voorgesteld na indiening van het verslag

Artikel 2

Een 1°bis invoegen, dat luidt als volgt : “de bepaling onder 7°, vervangen bij de decreten van 11 mei 1999 en 8 december 2000, wordt vervangen door wat volgt :

“7° bestaande veeteeltinrichting : een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als hinderlijk is ingedeeld in één of meer rubrieken die betrekking hebben op diersoorten vermeld in artikel 5 en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1998 en waarvan minstens voor wat betreft aanslagjaar 1993 aangifte die op de inrichting betrekking heeft, moeten de dieren zijn aangegeven.

Worden in het kader van de toepassing van dit decreet ook als bestaande veeteeltinrichting beschouwd de inrichtingen waarvoor na 1 september 1991 en voor 1995 de definitieve bouwvergunning en milieuvergunning werden bekomen en die aan de vereiste aangifteplicht in het kader van dit decreet hebben voldaan .

Worden in het kader van de toepassing van dit decreet ook als bestaande veeteeltinrichting beschouwd de inrichtingen waar enkel en alleen door een nalatigheid of fout begaan door een overheid of een vorige exploitant niet is voldaan aan de definitie van het eerste of tweede lid.”.

Amendement Nr. 20

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 2

De bij 7° voorgestelde tekst van 55° vervangen door wat volgt :

“55° vergunde mestproductie : de mestproductie waarvoor een geldige milieuvergunning bestaat, berekend op basis van het aantal vergunde dieren en de uitscheidingsnormen van artikel 33, § 2 ;”.

Amendement Nr. 21

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 2

Een 8° toevoegen, dat luidt als volgt :

“8° aan artikel 2, tweede lid, worden de bepalingen 60°, 61° en 62° toegevoegd, die luiden als volgt :

“60° reële gemeentelijke productiedruk : de verhouding van de werkelijke productie van kg difosforpentoxyde van alle inrichtingen van de gemeente op basis van de laatste aangifte bij de Mestbank ten opzichte van het aantal hectare cultuurgrond van de gemeente ;

61° veevoederfabrikant : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die producten voor de diervoeding die difosforpentoxyde of stikstof bevatten produceert of fabriceert,

Voorzitter

die de grondstoffen in haar bezit heeft in een tussenstadium voor ze in het verkeer worden gebracht, met inbegrip van de be- of verwerking en de verpakking en die deze producten rechtstreeks of via tussenpersonen aan producenten levert ; de akkerbouwers die vruchten afkomstig van hun landbouwbedrijf rechtstreeks leveren aan producenten, worden niet als fabrikanten in de zin van dit decreet beschouwd ;

- 62° invoerder van veevoeder : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die producten voor de diervoeding die difosforpentoxide of stikstof bevatten, invoert en die producten rechtstreeks of via tussenpersonen aan producenten levert.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° § 3, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt opgeheven ;
- 2° in § 6, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “punten 1°, b), c), en d) ; 2°, b), en c) ; en 3°, a) en 5° van § 1” vervangen door de woorden “punten 1°, b), 2°, b), met uitzondering van de gegevens betreffende andere meststoffen, 3°, a), en 5°, van § 1.” ;
- 3° aan § 7, vervangen bij decreet van 20 december 1995, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt welke elementen van § 1, § 4, § 5 en § 6 in de modellen worden opgenomen in functie van de actuele noden.” ;

- 4° aan § 7, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Iedereen die dierlijke mest en andere meststoffen invoert in het Vlaamse Gewest is verplicht hiervan telkens aangifte te doen aan de Mestbank door middel van het mestafzetdocument, bedoeld in artikel 7. Dat mestafzetdocument geldt als aangifte.” ;

- 5° in § 8, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt de verwijzing naar § 2 en § 3 geschrapt ;

- 6° aan § 9, vervangen bij decreet van 20 december 1995, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

“Deze geheimhoudingsverplichting doet geen afbreuk aan de regeling inzake openbaarmaking van milieu-informatie, als bedoeld in Hoofdstuk II – Passieve openbaarheid, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In artikel 5, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in de tabel worden de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxide en stikstof per dier en per jaar, voor de hierna opgesomde diersoorten vervangen door de volgende hoeveelheden :

Voorzitter

“

Diersoort	Difosforpentoxide (P ₂ O ₅) – uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) – uitscheiding (kg/dier, jaar)
PLUIMVEE :		
opfokpoeljen van legkippen	0,21	0,36
Opfokpoeljen van slachtkuikenouderdieren	0,27	0,47

”;

2° in de tabel worden de woorden “Andere runderen” vervangen door de woorden “I.3° Andere runderen”.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 4bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 22

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik
Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys
en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever
na indiening van het verslag

Artikel 4bis (nieuw)

Een artikel 4bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 4bis

In artikel 6, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt de inleidende bepaling van het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Met ingang van 1 januari 2003 wordt, wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft gekozen voor het forfaitaire stelsel, het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar berekend als de som van de mestoverschotten van elke landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan van het bedrijf. Bij die berekening worden negatieve mestoverschotten in de som opgenomen. Het mestoverschot van een landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of een deel hiervan voor een bepaald kalenderjaar wordt als volgt berekend :”. ”.

Voorzitter

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 5

Aan artikel 7, § 2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“5° verplichte bestemming.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het transport is verboden als blijkt dat de dierlijke mest of andere meststoffen zullen worden afgezet of vervoerd in strijd met de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.” ;

2° in § 2, eerste lid, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan de afzet van dierlijke mest door invoer, of de afzet van andere meststoffen evenals de afzet van mestoverschotten van producenten waarvan een of meer landbouw- of veeteeltinrichtingen gelegen zijn in een gemeente met een oorspronkelijke gemeentelijke productiedruk die hoger is dan 100 kg difosforpentoxide, beperken tot bepaalde gemeenten of arrondissementen.” ;

3° in § 2, tweede lid, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan producenten, waarvan geen enkele landbouw- of veeteeltinrichting gelegen is in een gemeente met een gemeentelijke productiedruk die hoger is dan 100 kg difosforpentoxide, verbieden hun mestoverschotten volledig of gedeeltelijk af te zetten in deze gemeenten.” ;

4° er wordt een § 2bis ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2bis. De Vlaamse regering kan voor de afzet van mestoverschotten die uitsluitend bestaan uit een effluent na bewerking van dierlijke mest, andere bepalingen vastleggen dan die bedoeld worden in § 2, op basis van de samenstelling van de dierlijke mest waarvan het effluent de bewerkingsrest is.” ;

5° aan § 3, tweede lid, wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt :

“Deze totaliteit kan voor het gedeelte tussen het percentage bepaald in § 4, 4°, en de 100 %, ingevuld worden door de verwerking van de niet verwerkingsplichtige dierlijke mest afkomstig van een ander bedrijf.” ;

6° in § 4, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden telkens in 1° en 2° de woorden “op basis van de aangiften van 1998” geschrapt.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 23

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 6

2°, 3°, 4°, 5° en 6° vervangen door wat volgt :

“2° § 2 en § 3, tweede lid, worden opgeheven ;

3° in § 4 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Overeenkomstig de regels, vermeld in het tweede lid, wordt elk bedrijf aan de mest-ver-

Voorzitter**Artikel 7**

werkingsplicht onderworpen dat ten minste één veeveeltinrichting omvat die of één deel van een veeveeltinrichting omvat dat :

- a) blijkens de laatste aangifte behoort tot een bedrijf waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPp 7.500 kg difosforpentoxyde of meer bedraagt ;

en gelegen is in een gemeente met een reële productiedruk van meer dan 100 kg difosforpentoxyde.

De bedrijven, bedoeld in het eerste lid, moeten ten minste het volgende percentage van hun bedrijfsmatige overschot van dierlijke mest of een hiermee overeenstemmende hoeveelheid difosforpentoxyde afkomstig van een ander bedrijf verwerken, waarbij voor mest afkomstig van pluimvee die minimale verwerkingsplicht mag worden vervangen door een evenwaardig minimumpercentage aan export ;”.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 6bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 24

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 6bis (nieuw)

Een artikel 6bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 6bis

In artikel 9 van hetzelfde decreet, worden § 7 en § 8 geschrapt.”

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 9bis

De Vlaamse regering kan door een met redenen omklede beslissing individuele of collectieve afwijkingen toestaan voor de toepassing van de artikelen 7, 8 en 9 van dit decreet in geval van algemene of bijzondere maatregelen die genomen zijn met toepassing van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987 ter voorkoming en bestrijding van dierenziekten, voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of delen ervan.”.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 7bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 25

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 7bis (nieuw)

Een artikel 7bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 7bis

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 9ter

§ 1. Aan elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder wordt een terugnameplicht van nutriënten opgelegd.

§ 2. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder levert elk jaar vóór 31 januari een attest aangaande het voorgaande kalenderjaar af aan de producent, afnemer van zijn veevoeder, waarop ten minste is vermeld :

Voorzitter

- de naam en het adres van de zetel van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder ;
- de naam, het adres en mestbanknummer van de producent aan wie veevoeder geleverd werd ;
- het adres van de inrichting waar veevoeder geleverd werd ;
- de samenstelling aan nutriënten en de hoeveelheid van elk type voeder dat voor de diercategorieën varkens en pluimvee als vermeld in artikel 5 werd geleverd evenals de totale hoeveelheid in kg difosforpentoxyde en stikstof, die op vermelde inrichting in het voorgaande kalenderjaar zijn geleverd.

De producent stuurt deze attesten mee bij zijn eerstvolgende aangifte.

§ 3. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder doet voor 31 januari aangifte bij de Mestbank van de totale hoeveelheid stikstof en difosforpentoxyde die in het voorgaande kalenderjaar geleverd werd aan Vlaamse producenten voor de diercategorieën varkens en pluimvee als vermeld in artikel 5.

§ 4. De Mestbank controleert de attesten, afgegeven aan de producenten en de aangiften van de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder en berekent jaarlijks de totale hoeveelheid difosforpentoxyde die in de vorm van veevoeder aan de bedrijven voor de diercategorieën varkens en pluimvee geleverd werd.

De Mestbank berekent ook de totale hoeveelheid mestoverschot in kg difosforpentoxyde die moet worden teruggenomen door de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder. Die hoeveelheid is gelijk aan de som van de bedrijfsmatige mestoverschotten van bedrijven met een productie van meer dan 10.000 kg difosforpentoxyde, gelegen in een gemeente met een reële gemeentelijke productiedruk van meer dan 100 kg difosforpentoxyde per hectare verminderd met de som van de bedrijfsmatige mestoverschotten die deze bedrijven zelf moeten verwerken conform artikel 9, § 4.

Voor 15 september van het jaar van de aangifte deelt de Mestbank aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder per aangetekende brief mee hoeveel difosforpentoxyde in totaal in de vorm van dierlijke mest of bewerkte dierlijke mest er het volgende kalenderjaar moet worden teruggenomen. De terug te nemen hoeveelheid wordt pro rata verdeeld over alle veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder op basis van hun totale levering difosforpentoxyde aan de Vlaamse producenten.

De teruggenomen nutriënten in de vorm van dierlijke mest moeten worden verwerkt conform de bepaling van artikel 2, 22°.

§ 5. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder meldt 24 uur vooraf aan de Mestbank :

- de naam, het adres en het mestbanknummer van de producent waar de nutriënten worden afgehaald ;
- de hoeveelheid af te halen difosforpentoxyde ;
- de soort en de vorm van de mest waarin deze nutriënten vervat zijn ;
- de bestemming van deze nutriënten.

De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder geeft binnen 24 uur na terugname een attest af aan de producent met daarop de soort, de vorm en de hoeveelheid afgehaalde nutriënten.

§ 6. De Mestbank controleert de terugnameplicht van de nutriënten en publiceert elk jaar vóór 15 september een lijst van de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder die niet of slechts gedeeltelijk aan hun terugnameplicht, vermeld in § 1, § 3 en § 4 voldaan hebben.”.”.

§ 7. Dit artikel treedt in werking op 1 januari 2004 tenzij met de veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder terzake een milieubeleids overeenkomst werd afgesloten die uiterlijk in werking treedt op 31 december 2003.”.”.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 7ter dat luidt als volgt :

Voorzitter**Amendement Nr. 26**

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 7ter (nieuw)

Een artikel 7ter invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 7ter

In artikel 11, § 1, van hetzelfde decreet, wordt een 16° toegevoegd, die luidt als volgt :

“16° het uiterlijk op 1 januari meedelen aan de producent welke hoeveelheid P_2O_5 en N deze producent op basis van de bepalingen van artikel 9 dient te verwerken in het lopende jaar ; bij wijze van overgang dient voor het jaar 2003 de mededeling of een bedrijf al of niet verwerkingsplichtig is op basis van artikel 9, § 4, en welke de te verwerken hoeveelheid P_2O_5 en N is, te gebeuren voor 1 mei 2003.”“.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 8

In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 4, 3°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt in de tabel het woord “500” vervangen door het woord “450” ;

2° § 6, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Ter verbetering van de nutriëntenaanwending op cultuurgrond kan de Vlaamse regering afwijkingen op de hoeveelheid stikstof en fosfor in de vorm van dierlijke mest, bewerkte dierlijke mest en andere meststoffen toestaan, als die

dierlijke mest, bewerkte dierlijke mest, of andere meststoffen de stikstof in dusdanige vorm bevatten dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging. De afwijkingen mogen niet tot gevolg hebben dat hierdoor binnen een meerjarig perspectief van maximum drie jaar meer stikstof en fosfor wordt toegediend dan toegelaten volgens de bemestingsnormen, bedoeld in de artikelen 14, 15, 15bis en 15ter. De Vlaamse regering bepaalt tevens de modaliteiten waaronder en de wijze waarop deze afwijkingen kunnen worden toegestaan.”.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 8bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 27

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 8bis

Een artikel 8bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 8bis

In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 6bis wordt vervangen door wat volgt :

“§ 6bis. Onverminderd de kwetsbare zones water, aangewezen in § 6, 1° en 2°, worden overeenkomstig §§ 2 tot en met 5 vanaf 2002 kwetsbare zones water jaarlijks opnieuw aangewezen op basis van de meetresultaten van de voorbije meetperiode die loopt van 1 november tot 31 oktober. Die aanwijzing van kwetsbare zones wordt van kracht op 1 januari van het volgende jaar.” ;

2° § 8 wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“§ 8. Voor de teelten en teeltcombinaties op percelen in de kwetsbare zones water zoals aangewezen in § 6, 3°, en ter uitvoering van § 6bis, is een algemene derogatie toegestaan van de maximale bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, indien voldaan is aan de volgende algemene objectieve criteria overeenkomstig bijlage III, 2, b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG :

- lange groeiperiode ;
- gewassen met hoge stikstofopname.

Ter uitvoering van het eerste lid is een algemene derogatie toegestaan voor die teelten of teeltcombinaties waarbij :

- een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;
- een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd indien de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

De algemene derogatie wordt toegestaan tot maximaal de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof en kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen per ha en per jaar :

Gewasgroep	Difosfor-pentoxide	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen
Grasland	120	450	230
Maïs, voorafgegaan door 1 snede gras	115	310	230
Wintertarwe, gevolgd door een niet-vlinderbloemige groenbemester	100	275	200
Suikerbieten	100	275	200
Voederbieten	100	275	200
Spruitkool	100	275	200

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Op artikel 8bis hebben we een amendement ingediend en daarin staat dat er bij de bemestingsnormen een afwijking kan worden toegestaan voor grasland en voor maïs die wordt voorafgegaan door een snede gras. We baseren ons daarvoor op het verslag van de stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek van 17 mei 2002. Daarin staat dat de normen voor de totale stikstof zijn overgenomen uit het decreet en dat er niet is getoetst in hoeverre ze voldoen voor een normale teelt. Europa heeft het enkel over de beperking van stikstof uit dierlijke mest tot 170 kilogram.

De cijfers die in ons amendement worden vermeld, werden in 1998 onderbouwd door de wetenschappelijke delegatie van de stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek en werden opnieuw bevestigd tijdens de vergadering van 3 september 2002. Daarom worden deze cijfers in het mestdecreet ook gebruikt als normen voor de teelt in niet-kwetsbare gebieden.

Uit het aanvaarde antwoord van de Europese Commissie op het derogatieverzoek van Denemarken blijkt dat de normen voor stikstofbemesting moeten worden verlaagd met 10 percent onder het economische optimum.

Artikel 9

In artikel 15ter, § 2, 2°, en in artikel 15ter, § 2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de woorden “tot 1 januari 2002” vervangen door de woorden “tot 31 december 2007 of tot het natuurrichtplan in werking is getreden”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 28

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever
na indiening van het verslag

Artikel 9

Dit artikel vervangen door wat volgt :

“Artikel 9

In artikel 15ter, § 2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Voor bedrijven die in 1997 (aangifte 1998) de status van gezinsveeteeltbedrijf hadden verworven en voor bedrijven die de status gezinsveeteeltbedrijf niet hadden verworven en die een mestproductie hadden van minder dan 300 kg difosforpentoxyde in het productiejaar 1997 wordt ontheffing van het verbod, bedoeld in § 1, gegeven voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte op cartografisch materiaal in 1994 behoorden tot de oppervlakte cultuurgronden die tot het bedrijf behoren voorzover :

- het akkers en intensief grasland betreft ;
- die percelen op 31 december 1998 onder deze ontheffing vielen ;

In geval van deze ontheffing gelden de bemestingsnormen zoals bedoeld in § 8.”“.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Deze wijziging verlengt voor gezinsveeteeltbedrijven en akkerbouw-bedrijven de ontheffing voor akkerland en intensief grasland in natuurgebied. Op die manier worden onrechtvaardigheden uit het verleden hersteld.

Artikel 10

Aan artikel 15quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 5. Voor een perceel, gelegen in een fosfaatverzaaid gebied waarvan, op grond van analyse, wordt bewezen dat het fosfaatbindend vermogen van 0 tot 90 cm diepte, kleiner of gelijk is aan 25 mmol P per kg luchtdroge grond, en het gehalte aan $P_{oxalaat}$ van 0 tot 30 cm diepte kleiner of gelijk is aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond, gelden de bepalingen van § 1 niet en wordt de bemesting beperkt tot de volgende hoeveelheden difosforpentoxyde in kg per ha en per jaar : 90 voor grasland, 80 voor maïs, 70 voor gewassen met lage stikstofbehoefte, 70 voor andere gewassen. Daartoe wordt door de

Voorzitter

Mestbank een attest afgegeven. In dit geval zijn de kosten van de analyse ten laste van de Mestbank.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn om de analyse uit te voeren.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 15septies, 1°, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende woorden geschrapt : “met uitzondering van de verhoging van de bemestingsnorm van 450 tot 500 kg N/ha voor “totale stikstof” voor grasland”.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

In artikel 15octies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden “De vergoeding is eisbaar van zodra de overdracht vast gedateerd is.” vervangen door de woorden “De vergoeding is eisbaar zodra de overdracht een vaste dagtekening heeft gekregen.” ;

2° in § 3, tweede lid, worden de woorden “bij ter post aangetekende brief genotificeerd door het aankoopcomité.” vervangen door de woorden “met een aangetekende brief, genotificeerd door de Mestbank.” ;

3° aan § 3 worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

“In de volgende drie gevallen kan de aanvrager de zaak aanhangig maken bij de rechter van de plaats waar het goed gelegen is :

1° bij ontstentenis van de notificatie binnen de gestelde termijn ;

2° als de Mestbank van oordeel is dat de aanvraag niet in aanmerking komt voor de vergoeding van patrimoniumverlies ;

3° als de aanvrager het genotificeerde bedrag te laag acht.

De vordering moet, op straffe van verval, worden ingeleid binnen drie maanden na het verstrijken van de termijn waarbinnen de notificatie had moeten gebeuren of na de datum van de afgifte op de post van de notificatie door de Mestbank.” ;

4° in § 4 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Overeenkomstig de artikelen 15quinquies, § 3, en 15sexies, § 4, kunnen eigenaars van bebouwde percelen of cultuurgronden die gelegen zijn in de gebieden, bedoeld in de artikelen 15, § 6, 15bis, § 1, en 15ter, de verplichte aankoop vragen. De vergoeding waartegen de verplichte aankoop gebeurt, wordt vastgesteld overeenkomstig de vergoedingsregels die gelden voor onteigeningen ten algemene nutte. Er wordt geen rekening gehouden met de waardevermindering die voortvloeit uit de artikelen 15, § 6, 15bis, § 1, en 15ter, of uit de op basis van deze bepalingen genomen maatregelen.” ;

5° in § 6 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De door de rechter vastgestelde vergoeding wordt, krachtens het vonnis en zonder dat het vooraf moet worden betekend, door de Mestbank in de Deposito- en Consignatiekas gestort. De Mestbank stelt de betrokkene in kennis van deze verrichting.” ;

6° in § 6 wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

“Op zicht van het vonnis en van het hypothecair getuigschrift, uitgereikt na de datum van overschrijving van het vonnis, is de beambte van de Deposito- en Consignatiekas gehouden het gestorte bedrag aan de rechthebbenden te overhandigen als er geen beslag op, of verzet tegen de gestorte sommen bestaat.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In artikel 16 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“§ 1. De opbrenging van dierlijke mest op andere grond dan cultuurgrond is verboden, behalve het opbrengen van stalmest en bewerkte dierlijke en andere meststoffen waarin de stikstof in dusdanige vorm aanwezig is dat slechts een beperkt deel van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging, in het kader van de bemesting van de plantput bij aanplantingen langs wegen, bij bosaanplanting of bij het aanleggen en onderhoud van tuinen en parken. Het is eveneens verboden dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen te lozen of te storten in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren, alsmede op openbare wegen, bermen en op alle andere plaatsen die geen cultuurgronden zijn.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In artikel 17 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 1° en 2°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “21 september” vervangen door de woorden “15 september” ;

2° in § 1, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de bepaling onder 3° vervangen door wat volgt :

“3° op alle zon- en feestdagen. Deze verbodsbepaling geldt evenwel niet voor chemische meststoffen ;” ;

3° in § 2, 1°, worden de woorden “bedoeld in artikelen 15, § 6, 1° tot en met 3°, 15bis en 15ter ;” vervangen door de woorden “bedoeld in de artikelen 15, § 6, 1° tot en met 3°, en § 6bis, 15bis en 15ter, ;” ;

4° in § 4, 2°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “worden ondergewerkt” vervangen door de woorden “worden ingewerkt” ;

5° in § 4, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt de bepaling onder 3° vervangen door wat volgt :

“3° onder emissiearme opbrenging van andere meststoffen, andere dan die bedoeld worden in 2°, en dierlijke mest, andere dan die bedoeld worden in 2°, wordt verstaan :

a) voor grasland : zode-injectie ofwel sleepslangtechniek ;

b) voor niet-beteelde cultuurgrond : mestinjectie of het in twee opeenvolgende werkgangen uitspreiden en inwerken van de mest, waarbij de mest binnen twee uur na het uitspreiden moet zijn ingewerkt op het perceel in kwestie. Op zaterdagen is het verplicht om de dierlijke mest onmiddellijk in te werken ;

c) voor beteelde cultuurgronden andere dan grasland : mestinjectie of sleepslangtechniek ;” ;

6° een § 4bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4bis. Effluenten afkomstig van de bewerking of verwerking van dierlijke mest, en die een lager gehalte hebben aan ammoniakale stikstof dan 1 kg NH₄-N per 1000 l of 1 kg NH₄-N per 1000 kg, moeten niet worden ingewerkt.

Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven dat bij de toediening van het effluent aanwezig moet zijn. De kosten van de analyse vallen ten laste van de aanvrager.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn om die analyses uit te voeren ;” ;

7° in § 6, 1°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden een d) en een e) toegevoegd die luiden als volgt :

“d) voor uitzonderlijke teelten die nog een belangrijke stikstofopname hebben in de periode van uitrijstop en waar de bodem onvoldoende stikstof kan leveren uit voorraad of mineralisatie ;

e) specifieke derogaties zoals bedoeld in artikel 15, § 9 ;” ;

8° in § 7, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “In afwijking van § 1, 1° en 2°” vervangen door de woorden “In afwijking van § 1, 1° en 2°, en § 2, is de opbrenging

Voorzitter

van stalmest toegelaten tot 15 november en vanaf 15 januari.”;

9° in § 8, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“In afwijking van § 1, 1° en 2°, is de opbrenging van andere meststoffen en bewerkte dierlijke mest die stikstof in dusdanige vorm bevatten, waarbij een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van opbrenging of waarbij de inhoud aan totale stikstof laag is, steeds toegelaten ;”;

10° er wordt een § 9 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 9. De Vlaamse regering kan nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van de algemene derogatie, zoals bedoeld in artikel 15, § 8, inzake de opbrenging van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen op cultuurgronden.”.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 29

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 14

Onder 5° wordt de zinsnede “a) voor grasland : zode-injectie ofwel sleepslangtechniek” vervangen door wat volgt :

“a) voor grasland : zode-injectie ofwel sleepslangtechniek ofwel voor percelen met een oppervlakte kleiner dan 25 are in de periode van 15 februari tot 31 maart door de mest te spreiden bij regen”

Amendement Nr. 30

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 14

Een 6°bis invoegen, dat luidt als volgt :

“6°bis in § 6, 1°, worden de woorden “voor wat betreft artikel 17, § 1, 1°, 2° en 3°,” vervangen door de woorden “voor wat betreft artikel 17, § 1, 1°, 2° en 3° en § 2,”.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : In het amendement gaat het om de vrijstelling van het injecteren van mest in zeer kleine percelen. Op graslandpercelen kleiner dan 25 are is het vaak onmogelijk om mest toe te dienen via zodeninjectie of sleepslangtechniek. Die percelen zijn zeer moeilijk toegankelijk voor mest-injecteurs en dat zorgt voor veel problemen.

Artikel 15

In artikel 18, § 2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, en artikel 20bis, § 4, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt telkens het woord “overschrijving” vervangen door het woord “overschrijding”.

– *Aangenomen.*

Voorzitter– *Aangenomen.***Artikel 16**

In artikel 19 van hetzelfde decreet wordt de tweede zin geschrapt.

– *Aangenomen.***Artikel 17**

In artikel 20, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a) en § 3” vervangen door de woorden “in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a), en § 7”.

– *Aangenomen.***Artikel 18**

In artikel 20bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 3. De producent of gebruiker die opteert voor het nutriëntenbalansstelsel moet dat kenbaar maken aan de Mestbank aan de hand van de bijgevoegde stavingsstukken naar aanleiding van de aangifte conform artikel 3 betreffende het productiejaar waarop de aangifte betrekking heeft en naar aanleiding van een controle voor het lopende productiejaar en hij moet vermelden welke balans(en) als bedoeld in § 2 hij toegepast heeft of toepast, en hij moet opgeven of hij dat doet op individuele basis of in het kader van een milieubeleidsvereenkomst.” ;

2° aan § 5 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Bovendien wordt aan de producent of gebruiker die het nutriëntenbalansstelsel toepast en die de mestuitscheidingsbalans alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten van het productiejaar waarin de controle gebeurt door de toezichthoudende ambtenaren niet ter inzage kan geven, voor dat productiejaar het forfaitaire stelsel opgelegd, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 2.”.

Artikel 19

In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 19 december 1997, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° een § 3bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3bis. In geval het totale bedrag van de drie basisheffingen, zoals bepaald in artikel 21, § 1, § 2 en § 3, van een bedrijf kleiner is dan 25 euro, dan wordt dit bedrag niet geïnd.” ;

2° in § 5, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 19 december 1997 en 21 december 2001, worden in het laatste lid de woorden “in § 3 van artikel 3” vervangen door de woorden “in § 7 van artikel 3” ;

3° in § 6, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden in 1° de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de definitie van MPFp wordt vervangen door wat volgt :

“MPFp = de forfaitaire productie van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P₂O₅ , zijnde het product van de gemiddelde veebezetting in de veeteelt- of landbouwinrichting gedurende het voorbije kalenderjaar en de overeenkomstige forfaitaire uitscheidingshoeveelheden per dier uitgedrukt in kg P₂O₅, zoals vastgesteld in artikel 5, § 1. Als de producent gebruik maakt van het nutriëntenbalansstelsel van het type mestuitscheidingsbalans, wordt voor de diersoort andere varkens met een gewicht van 20 tot 110 kg de waarde 5,33 kg P₂O₅ per dier per jaar gebruikt tenzij de reële uitscheidingshoeveelheid hoger is. In dat geval wordt de reële uitscheidingshoeveelheid gebruikt die verkregen is in de mestuitscheidingsbalans ;” ;

2° de woorden “MPBnfor” en “MPpfor” worden vervangen door de woorden “MPBFn” en “MPFp” ;

4° een § 7 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

Voorzitter

“§ 7. In geval het bedrag van de superheffing SH1 of SH2, zoals bepaald in artikel 21, § 6, van een producent kleiner is dan 25 euro, dan wordt dat bedrag niet geïnd.”;

5° een § 8 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Voor wat betreft het aanslagjaar 2001, wordt de heffing niet geïnd voor zover het totale bedrag van de heffingen van § 1, § 2 en § 3, of § 6 niet hoger was dan 12,39 euro.”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 31

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 19

In de bij 3° voorgestelde wijzigingen een 3° en een 4° toevoegen, die luiden als volgt :

“3° na het eerste lid, wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder die niet heeft voldaan aan de mestverwerkingsplicht, bedoeld in artikel 9ter, wordt jaarlijks een superheffing opgelegd ; het bedrag van die superheffing SH3 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$SH3 = (VPVp - GVVp) \times Xvvp$$

waarin :

- VPVp = de verwerkingsplicht van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder van de terug te nemen nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, zoals bepaald in artikel 9ter ;
- GVVp = de conform de aangifte gerealiseerde verwerkingsplicht van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder van de terug te nemen nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde ;

- Xvvp = de superheffingsvoet voor de niet-gerealiseerde mestverwerkingsplicht (terugnameplicht), bedoeld in artikel 9ter.” ;

4° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

“De heffingsvoeten, bedoeld in het eerste en het tweede lid, worden als volgt vastgesteld :

- Xspn =
 - 0 / kg N voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg N vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xspp =
 - 0 / kg P2O5 voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg P2O5 vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xvn =
 - 0 / kg N voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg N vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xvp =
 - 0 / kg P2O5 voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg P2O5 vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xvvp = 3 / kg P2O5 vanaf het productiejaar 2004.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 20

Aan artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt een § 8 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Tegen deze beslissing kan uiterlijk binnen een termijn van 3 maanden nadat de heffingsplichtige er kennis van had, op straffe van verval, een vordering ingesteld worden bij de rechtbank van eerste aanleg.”.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 21

In artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 7, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001, wordt opgeheven ;

2° een § 9, § 10, § 11 en § 12, worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“§ 9. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens degene die met overtreding van artikel 4 het voorgeschreven register niet bijhoudt een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro.

§ 10. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens elke erkende mestvoerder een administratieve geldboete opgelegd van 10 euro per mestafzetdocument dat niet binnen de gestelde termijn werd bezorgd aan de Mestbank.

§ 11. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens degene die met overtreding van artikel 20bis, § 5, eerste lid, de jaarlijks opgemaakte balansen, alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten gedurende de gestelde termijn niet ter inzage houdt van de toezichthoudende ambtenaren, een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro.

§ 12. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens de mestvoerder of de exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid, of een verwerkingseenheid een administratieve geldboete opgelegd van 200 euro, als hij de bepalingen, die vermeld staan in de documenten die het vervoer van mest steeds vergezellen, bedoeld in artikel 7 en artikel 8, niet naleeft.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

In artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Op basis van het voortgangsrapport, bedoeld in artikel 34, over het jaar 2005, beslist de Vlaamse regering ten laatste op 31 oktober 2006 over de opheffing van de standstill, bedoeld in § 1, en de modaliteiten ervan met ingang van 1 januari 2007.” ;

2° in § 3 en § 5 worden de woorden “31 december 2001”, “1 januari 2002” en “aanslagjaar 2000 (bedrijfssituatie 1999) respectievelijk vervangen door de woorden “31 december 2005”, “1 januari 2006” en “aanslagjaar 2005 (bedrijfssituatie 2004)”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 32

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever
na indiening van het verslag

Artikel 22

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ons amendement verhindert dat de standstill wordt verlengd van 2005 tot 2007. Voor de CD&V-fractie is het onaanvaardbaar dat de sector nu door een verlenging van de standstil wordt gestraft voor het feit dat de mestverwerking nog niet optimaal gebeurt. Eerst moet de sector de kans krijgen om het mestprobleem efficiënt aan te pakken en aan te tonen dat eht mestprobleem opgelost kan worden.

Voorzitter**Artikel 23**

In artikel 33bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000, 8 december 2000 en 9 maart 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden in de tabel de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxide en stikstof per dier en per jaar voor de hierna opgesomde diersoort vervangen door de volgende hoeveelheden :

“

Diersoort	Difosforpentoxide (P_2O_5) uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) - uitscheiding (kg/dier, jaar)
-----------	---	---

PLUIMVEE :

opfokpoeljen	0,21	0,36
--------------	------	------

” ;

2° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt voetnoot (2) vervangen door wat volgt :

“(2) Voor de berekening van de nutriëntenhalte mag, ingeval bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996 de diersoort “zeugen inclusief biggen” werd aangegeven en de biggen niet werden aangegeven onder “biggen minder dan 10 weken” een extra nutriëntenhalte, genoemd compensatie biggen, worden toegekend die berekend wordt als volgt :

1° voor de P_2O_5 -uitscheiding : met de hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven “zeugen inclusief biggen” x 8,08 kg P_2O_5 ;

2° voor de N-uitscheiding : met de hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven “zeugen inclusief biggen” x 9,84 kg N.

De “compensatie biggen” mag vanaf 1 januari 2003 enkel gebruikt worden voor de productie afkomstig van biggen met een gewicht van 7 tot 20 kg die geboren zijn op de inrichting waaraan de “compensatie biggen” toegekend werd ;

3° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt in voetnoot (3) het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het aantal zeugen dat in aanmerking genomen wordt voor deze extra nutriëntenhalte, genoemd compensatie opfokzeugen, is beperkt tot 4 maal het aantal aangegeven “andere varkens”. ;

4° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt in voetnoot (5) het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het deel van de nutriëntenhalte dat toegekend werd voor de diersoorten waarvoor een herberekening werd toegestaan, mag enkel gebruikt worden voor de productie afkomstig van deze diersoorten.” ;

5° in § 5 wordt twee maal de datum “31 december 2004” vervangen door de datum “31 december 2006” ;

6° er wordt een § 10 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 10. In geval de op basis van § 1, 2 of 3 toegekende nutriëntenhalte NHn en/of NHp van een landbouw- en/of veeteeltinrichting, lager is dan 85 % van de in artikel 21, § 6, bepaalde productie MPBFn en/of MPFp van het aanslagjaar 2001, wordt voor de landbouw- en/of veeteeltinrichtingen waaraan een nutriëntenhalte toegekend werd op voorlegging door de vergunninghouder van de toegekende milieuvergunning, de nutriëntenhalte NHn en NHp herberekend en ambtshalve toegekend op basis van 75 % van de in deze milieuvergunning vastgelegde vergunde productie. Indien echter een hogere productie wordt bewezen op basis van de mest-aangifte van het aanslagjaar 2001 die de in deze milieuvergunning vastgelegde vergunde productie niet overschrijdt, wordt deze laatste productie als basis voor de herberekening in aanmerking genomen. Deze herberekende nutriëntenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2002 en wordt alleen toegekend voorzover er voor het aanslagjaar 2003 minstens één aangifteplichtige gekend is bij de Mestbank. De voorwaarden en bepalingen vermeld in § 1, § 1bis, § 2, § 4, eerste lid, § 5, § 8 en § 9 blijven van toepassing bij de herberekening.”.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Voorzitter

Amendement Nr. 33

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 23

5° wordt geschrapt.

Amendement Nr. 34

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 23

In de bij 6° voorgestelde tekst van § 10, de eerste zin vervangen door wat volgt :

“In geval de op basis van § 1, 2 of 3 toegekende nutriëntenhalte NHn en/of NHP van een landbouw- en/of veeteeltinrichting, lager is dan 85% van de in artikel 21, § 6 bepaalde productie MPBFn en/of MPFp van het aanslagjaar 2001, dan wordt voor de landbouw- en/of veeteeltinrichtingen waaraan een nutriëntenhalte toegekend werd, op voorlegging door de vergunningshouder van de toegekende milieuvergunning, de nutriëntenhalte NHn en NHP herberekend en ambtshalve toegekend op basis van 75% van de in deze milieuvergunning vastgelegde vergunde productie. Indien echter een hogere productie wordt bewezen op basis van de mestaangifte van het aanslagjaar 2001 die de in deze milieuvergunning vastgelegde vergunde productie niet overschrijdt, wordt deze laatste productie als basis voor de herberekening in aanmerking genomen. Deze herberekende nutriëntenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2002 en wordt alleen toegekend voorzover er voor het aanslagjaar 2003 minstens één aangifteplichtige gekend is bij de Mestbank. De voorwaarden en bepalingen vermeld in § 1 bis, § 2, § 4, eerste lid, § 5, § 8 en § 9 blijven van toepassing bij de herberekening.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, bij artikel 23 hebben wij nog een amendement dat voorziet in een correcte vertaling van de resolutie inzake de nutriëntenhalte. We willen geen nieuwe discriminatie invoeren tussen bedrijven met een kleine en een grote overschrijding van de initieel toegekende nutriëntenhalte. Anderzijds willen we met dit amendement een oplossing bieden voor de zogenaamde niet bestaande bedrijven.

Artikel 24

In artikel 33ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 1°, worden de woorden “tot en met 31 december 2004 :” vervangen door de woorden “tot en met 31 december 2006 :” ;

2° in § 1, 1°, wordt c) vervangen door wat volgt :

“c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5, alleen een milieuvergunning of akte die geldt als vergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor :

- 1) de gehele of gedeeltelijke overname van de nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;
- 2) de hernieuwing van de op het moment van de vergunningsaanvraag nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;
- 3) de verandering van een bestaande vergunde veeteeltinrichting die geen stijging van de vergunde mestproductie van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg heeft ;
- 4) de uitbreiding met stijging van de vergunde mestproductie van een bestaande veeteeltinrichting die niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en die beschikt over een nutriëntenhalte, in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting, die beschikt over een nutriëntenhalte.

Voorzitter

De aanvrager van de uit te breiden veeteeltinrichting moet tevens houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest. Het gedeelte dat kan bijdragen tot de uitbreiding wordt beperkt tot 75 % van de vergunning en tot 75 % van de nutriëntenhalte van de stop te zetten veeteeltinrichting ;

- 5) de exploitatie van een nieuwe veeteeltinrichting in agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting, die beschikt over een nutriëntenhalte, gelegen in een ander gebied dan agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De aanvrager van de nieuwe veeteeltinrichting moet tevens sinds 5 jaar houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest ;

- 6) de herlokalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkaveling, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigeningen van openbaar nut, op voorwaarde dat de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de definitief stopgezette, bestaande veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest.

Uitgezonderd in geval van overname mag de vergunning alleen toegekend worden of de akte alleen verleend worden, voorzover de aanvrager van de vergunning of degene die de melding

van verandering doet dezelfde natuurlijke of rechtspersoon is als degene die voor deze inrichting bij de Mestbank gekend is als producent.

Voor de gevallen, vermeld onder 4), 5) en 6), moeten de stallen voldoen aan door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden met betrekking tot de ammoniakemissies en de toepassing van beste beschikbare technieken.” ;

3° in § 1, 2°, worden de woorden “vanaf 1 januari 2005 :” vervangen door de woorden “vanaf 1 januari 2007 :” ;

4° in § 1, 2°, b), i), worden de woorden “bekomen na 1 januari 2005,” op drie plaatsen vervangen door de woorden “bekomen na 1 januari 2007,”.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 35

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 24

Onder 2°, 4), worden de zinsnede “die niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en” en de zin “Het gedeelte dat kan bijdragen tot de uitbreiding wordt beperkt tot 75% van de vergunning en tot 75% van de nutriëntenhalte van de stop te zetten veeteeltinrichting” geschrapt.

Amendement Nr. 36

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 24

Onder 2° wordt de zin “Voor de gevallen, vermeld onder 4), 5) en 6), moeten de stallen voldoen aan door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden met betrekking tot ammoniakemissies en de toepassing van beste beschikbare technieken” geschrapt.

Voorzitter**Artikel 26****Amendement Nr. 37**

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 24

3° en 4° worden geschrapt.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Bij artikel 24 hebben we een amendement dat inhoudt dat de laatste zin van het artikel niet wordt aanvaard. We willen dat de afroaming met 25 percent wordt geschrapt, omdat samenvoegen en verplaatsen volgens ons tot doel moeten hebben een onrendabele bedrijfsvoering van producenten die op verschillende plaatsen dieren houden, opnieuw efficiënt te maken. Door het inleveren van 25 percent van de nutriëntenhalte en de milieuvergunning bij samenvoeging worden deze bedrijven dus geschrapt, terwijl ze eigenlijk baat zouden moeten hebben bij deze regeling. Zoals ik deze voormiddag reeds zei, hebben heel grote bedrijven die op verschillende plaatsen produceren hier geen behoefte aan. Het zijn uitsluitend kleinere bedrijven die worden gestraft. Dit kan uiteraard niet de bedoeling zijn van de decreetgever.

Artikel 25

In artikel 33ter, § 1, 4°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 maart 2001, worden de woorden “Een verhoging van de mestproductie of nieuwe mestproductie is uitgesloten” vervangen door de woorden “Een verhoging van de vergunde mestproductie of een nieuwe vergunde mestproductie is uitgesloten”.

– *Aangenomen.*

In artikel 33ter, § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 maart 2000 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2000, worden in het eerste lid de woorden “nadere regels” vervangen door de woorden “extra regels” en worden de volgende vier streepjes toegevoegd :

- “veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan onderzoeksinstellingen ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van erkende natuurreservaten en Vlaamse natuurreservaten ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van militaire domeinen, resulterend onder het protocol dat de overdracht regelt van het beheer van militaire domeinen van het Ministerie van Defensie naar de administratie van de Vlaamse Gemeenschap (AMINAL) ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van dijken in opdracht van openbare besturen.”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 38

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 26

Het tweede, derde en vierde streepje worden geschrapt.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Bij artikel 26 stellen we ons toch wel de vraag hoe eerlijk het is ten opzichte van de landbouwers dat natuurverenigingen die reservaten beheren wel worden vrijgesteld van de nutriëntenhalte.

Voorzitter

Artikel 27

In artikel 34, § 1, tweede streepje, worden de woorden “het jaar 2004” vervangen door de woorden “het jaar 2006”.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 27 bis dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 39

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 27bis

Een 27bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 27bis

Aan artikel 34 van hetzelfde decreet, wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor 1 oktober 2003 wordt door de Mestbank een rapport ter evaluatie aan het Vlaams Parlement voorgelegd met hierin minstens :

- een inventarisatie van de knelpunten in het decreet ;
- een grondige evaluatie van de LAT-plicht ;
- een grondige evaluatie van de knelpunten bij de verwerking van dierlijke mest ;
- een studie van de mogelijkheden tot bedrijfsuitbreiding mits verwerking van de bijkomende mestproductie.”“.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 28

Aan artikel 35, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, worden de volgende woorden toegevoegd : “en toezicht op de rubrieken 9 (dieren) en 28.2 (opslagplaats van dierlijke mest) en 28.3 (inrichtingen waar dierlijke mest bewerkt of verwerkt wordt), bedoeld in de lijst als bijlage 1 gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

In artikel 36 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1, 1°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt een h) toegevoegd, die luidt als volgt :

“h) voertuigen doen halt houden.” ;

2° een § 6 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6. De staalname en de analyse moet gebeuren conform het methodenboek met bemonsterings- en analyseprocedures in het kader van het Mestdecreet.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

Aan artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 2°, en § 2, 2° en 4°, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt het woord “diersoorten” vervangen door de woorden “diersoorten en andere meststoffen” ;

2° in § 1, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“3° degene die dierlijke mest of andere meststoffen op cultuurgrond opbrengt in overtreding met artikel 17 ;” ;

3° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 1° vervangen door wat volgt :

“1° degene die met overtreding van artikel 3 de voorgeschreven aangifte niet binnen de gestelde termijn of foutief of onvolledig indient ;” ;

4° in § 2, 2°, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “artikel 7” vervangen door de woorden “artikel 7 en artikel 8” ;

5° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

“3° degene die met overtreding de in de artikelen 7 en 8 bedoelde dierlijke mest, afkomstig van de in artikel 5 opgesomde diersoorten en andere meststoffen, geproduceerd op een bedrijf of ingevoerd van buiten het Vlaamse Gewest, of andere meststoffen heeft vervoerd zonder het voorgeschreven mestafzetdocument juist en volledig op te maken en binnen de gestelde termijn over te zenden aan de Mestbank ;” ;

6° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 8° vervangen door wat volgt :

“8° degene die een gemeld transport niet uitvoert overeenkomstig de bepalingen in het opgemaakte document, bedoeld in artikel 7 of artikel 8, dat het vervoer van mest steeds moet vergezellen.” ;

7° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt een 1°bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“1°bis De mestvoerder of de exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid, of een verwerkingseenheid die de bepalingen, vermeld in de documenten

die het vervoer van mest steeds vergezellen, bedoeld in artikel 7 en artikel 8, niet naleeft.” ;

8° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 2° vervangen door wat volgt :

“2° degene die op cultuurgrond een hoeveelheid dierlijke mest, andere meststoffen of chemische meststoffen opbrengt of laat opbrengen, groter dan de toegelaten hoeveelheden uitgedrukt in kg P₂O₅ en in kg N.” ;

9° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 5° vervangen door wat volgt :

“5° degene die diervoeders levert, aanvoert of laat aanvoeren zonder dat hij de geëigende correcte en volledige bescheiden ter staving van de aanvoerposten en afvoerposten, vermeld in artikel 20bis, heeft opgemaakt.”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 40

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 30

Een 10° toevoegen, dat luidt als volgt :

“10° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt een 6° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“6° de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder die aan de producenten geen of slechts gedeeltelijk attesten heeft afgegeven of bij de Mestbank geen of slechts een gedeeltelijke aangifte heeft gedaan.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter**Artikel 31**

In artikel 38 van het decreet van 11 mei 1999 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan het eerste lid wordt een bepaling onder 3° toegevoegd, die luidt als volgt :

“3° de bepalingen van artikel 26, 4° met betrekking tot de invoering van artikel 21, § 6, 1°, die in werking treden op 1 januari 2002.”;

2° in het tweede lid wordt de bepaling onder 1° geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

Dit decreet treedt in werking op 16 februari 2003 met uitzondering van artikel 9, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2002, en artikel 12, dat in werking treedt op de datum die de Vlaamse regering zal vaststellen.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN
(Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Daelman.

De heer Ramon, verslaggever van de commissie, heeft het woord.

De heer Frans Ramon, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik breng verslag uit namens de commissie belast met het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Daelman.

De commissie was samengesteld uit zeven leden, met name de heren Dewinter, De Batselier, Calens, Lootens-Stael en Penris, mevrouw Demeester en ikzelf. De commissie vergaderde onder het voorzitterschap van de heer De Batselier. De commissie heeft kennis genomen van het uittreksel van het bevolkingsregister en van het recente getuigschrift van goed zedelijk gedrag van de heer Daelman.

De commissie heeft vastgesteld dat de heer Daelman voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden en stelt dan ook voor de heer Daelman te benoemen tot geldig verkozen lid van het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

De voorzitter : Mag ik aannemen dat het parlement het eenparig eens is met de besluiten van de commissie ? (*Instemming*)

De besluiten zijn aangenomen.

Ik roep de heer Daelman uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : ‘Ik zweer de Grondwet na te leven.’.

– *De heer Carlo Daelman legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Daelman, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in onze familie van Vlaamse volksvertegenwoordigers. (*Applaus*)

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer André Moreau mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Moreau en Van Duppen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus.

De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, men vreest bij de Wereldgezondheidsorganisatie dat er een nieuw, gevaarlijk en zelfs dodelijk virus op komst is. Sommigen spreken van een nieuw griepvirus en er rijzen grote vraagtekens bij, zelfs bij de geneeskundigen. Het virus zou een wereldwijde epidemie kunnen veroorzaken, zoals dat onder meer in 1918 het geval was. Toen dook de Spaanse griep op, die gedurende tientallen jaren tienduizenden doden eiste. De symptomen zijn onder meer plotse koorts, ademhalingsstoornissen, spierpijnen of hoestbuien. Zij houden een risico in voor bejaarden en voor mensen met een zwak immuunsysteem en met longaandoeningen.

De situatie is ernstig. Wij vernamen dat er wereldwijd al een tiental doden zijn. Ook in ons land is een ziektegevalesignaleerd. Gelukkig is de persoon aan de beterhand. De minister voor Volksgezondheid moet ons toch kunnen zeggen welke voorzorgsmaatregelen zij zal nemen tegen dat nieuwe gevaar voor de volksgezondheid?

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Moreau, maar ik wens ze enigszins anders te formuleren. Er is, zoals de heer Moreau reeds suggereerde, een tijd geweest dat oorlogen eindigden met een virale pandemie zoals de Spaanse griep in 1918, met niet tienduizenden maar miljoenen doden, als gevolg van het feit dat de bevolking, die gedurende minstens vier jaar was geterroriseerd door de gruwel van de oorlog, volledig verzwakt was.

Er is een tijd geweest dat een oorlog met vrolijke marsmuziek begon. Jonge, blonde knapen met een veelbelovende toekomst kregen door net zo veel-

belovende dames bloementuultjes aangereikt om zo naar het slagveld te vertrekken.

Vandaag begint een oorlog met een betoging voor vrede, vrijheid en rechtvaardigheid over de hele wereld. Vandaag begint eveneens een virale pandemie nog voor de oorlog uitbreekt. Dat wordt ons althans verteld. Tot op heden zouden volgens de WHO om en bij de driehonderd gevallen geregistreerd zijn van de intussen reeds zeer befaamde SARS-aandoening. Dat staat voor acute ademhalingsziekte met ernstige gevolgen.

Men vraagt zich af waar de ziekte vandaan komt en welke etiologie zij vertoont. De heer Moreau heeft al gezegd dat men van een virale aandoening spreekt, zelf heb ik vernomen dat de ziekte familie is van het bofvirus of van de mazelen. Het doet niet veel terzake. Het is wel belangrijk te weten dat de ziekte vooral via het vliegverkeer gemakkelijk over de wereld wordt verspreid en bij mensen die een zwakke immuniteit hebben, terechtkomt. Zij wordt via intense contacten met speekselpartikeltjes overgedragen.

De vraag is of de minister bevoegd voor preventie geen verklaring moet afleggen. We mogen niet vergeten in welke situatie we ons momenteel bevinden. Ik heb niet zomaar een historische verwijzing in deze actuele vraag verwerkt. De minister zou de publieke opinie en de zorgverstrekkers via de media op de hoogte moeten brengen.

Als zorgverstrekker ben ik de afgelopen dagen met heel wat ongeruste patiënten geconfronteerd. Vaak stellen ze vragen over de evolutie van deze nieuwe epidemie. Een van mijn patiënten heeft in dit verband verwezen naar zijn oude vader, die plots last heeft gekregen van hoge koorts, spierpijnen en hoestbuien. Na de mediahype van de afgelopen dagen is het normaal dat al deze mensen in dergelijke situaties onmiddellijk aan het SARS-virus denken. Het kan evenwel ook om een banale griep of, in ernstiger gevallen, om een andere virale infectie gaan.

De website van de Vlaamse overheid bevat heel wat links. Wat de meeste onderwerpen betreft, bieden deze links maar weinig soelaas. De bevoegde minister heeft deze site nog niet aangewend om de bevolking en de zorgverstrekkers de nodige informatie te bezorgen. Dit onderwerp komt helaas ook niet aan bod op de website van de minister of in de recentste persmededelingen van de Vlaamse regering. Mijns inziens schiet de Vlaamse overheid op dit vlak te kort. Ik zou de minister dan ook willen vragen wat ze op dit vlak precies wil doen.

Van Duppen

Ik heb deze ochtend tevens vernomen dat een welbepaalde school in Vlaanderen haar leerlingen uit China en Zuid-Oost-Azië verplicht om een medisch attest af te leveren waarin een arts verklaart dat ze geen drager zijn van een besmettelijke aandoening en vrij zijn van het SARS-virus. De gebeurtenissen van deze ochtend tonen aan dat de Vlaamse Gemeenschap en de bevoegde minister de stilte dringend moeten doorbreken. Ik wil er overigens op wijzen dat de federale overheid op dit vlak ook nog niet veel heeft ondernomen. Op de site van de WHO verklaart de voorzitter, mevrouw Brundtland, dat we veel aandacht aan deze zeer ernstige ziekte moeten besteden.

We mogen evenwel de medische feiten niet uit het oog verliezen. Tot op heden zijn hoogstens een tiental overlijdens geregistreerd. Ik ben het uiteraard eens met de heer Moreau wanneer hij stelt dat dit bijzonder ernstig is. Het lijkt me echter sterk overdreven om deze ziekte als een belangrijke epidemische aandoening voor te stellen. In totaal gaat het om enkele honderden patiënten. Haast al deze patiënten zijn afkomstig uit Hong Kong, uit de Chinese territoria vlak naast Hong Kong en uit de al even dichtbevolkte Chinese provincie Guangdong.

Mevrouw de minister, ik vind dat de Vlaamse overheid met betrekking tot deze nieuwe ziekte tekortschiet. Op welke manier wilt u de bevolking, de schooloverheden en de gezondheidswerkers informeren?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, we hebben tot op heden geen persberichten over deze ziekte verspreid. We hebben nog geen informatie op de Vlaamse website gepubliceerd. Dit betekent evenwel niet dat de Vlaamse overheid de recentste evoluties inzake het SARS-virus niet volgt.

De Vlaamse gezondheidsinspectie staat in voortdurend contact met de federale overheid. De Vlaamse gezondheidsinspectie volgt de richtlijnen van de WHO nauwlettend op. Deze richtlijnen hebben onder meer betrekking op de communicatie tussen overheden en hun bevolking.

Gisteren kenden we de oorsprong van het virus nog steeds niet. Dit maakte de communicatie met de bevolking bijzonder moeilijk.

De heer Van Duppen is ervan overtuigd dat het verstrekken van informatie de bevolking zal kalmeren. Mijn ervaring leert me dat heel wat mensen overreageren op de vraag om op te letten voor bepaalde symptomen en tijdig een arts te raadplegen. Ik ben ervan overtuigd dat dergelijke vragen onze schoolhoofden nog ongeruster zouden maken.

Morgen vindt de interministeriële conferentie Gezondheid plaats. Vlak voor deze conferentie van start gaat, zullen de diensten van de Vlaamse administratie, van de federale overheid en van de andere gemeenschappen elkaar ontmoeten. Eventuele maatregelen zullen tijdens die ontmoeting worden besproken. Het is de bedoeling dat alle overheden in dit land tegelijkertijd gelijkaardige berichten over deze ziekte verspreiden.

Vorige zondag is vanwege de federale overheid al een persmededeling verschenen waarin gewezen wordt op het verschijnen van deze nieuwe vorm van – gelukkig nog maar zeer beperkte – epidemie. De federale overheid heeft de ziekenhuizen op de symptomen te gewezen. In die communicatie wordt ook gevraagd om elk geval van SARS onmiddellijk te melden. Er is bovendien een brochure opgesteld die ondertussen wordt uitgedeeld aan alle passagiers die op onze internationale luchthaven aankomen uit de streken waar SARS zich momenteel in min of meer epidemische vorm voordoet. Het uitdelen van folders op de luchthavens is dus een federale bevoegdheid.

Morgenvroeg zullen we samen met de andere bevoegde administraties, en later met de bevoegde minister, nagaan of het nodig is om bijkomende maatregelen te nemen voor het grote publiek of ten aanzien van de huisartsen. De huisartsen kunnen we via een mailing of via internet inderdaad op de hoogte brengen. Er zijn ook nog intermediaire doelgroepen, zoals schoolhoofden of arbeidsgeeneesheren, voor wie we mogelijk bijkomende maatregelen kunnen nemen.

Ik wil toch nog op het volgende wijzen. Volgens de meest recente rapporten van de Wereldgezondheidsorganisatie zijn er vier echt bewezen sterfgevallen als gevolg van SARS. Voorkomen is natuurlijk beter dan genezen, maar we moeten alles toch ook nog een beetje in de juiste proportie beschouwen.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de voorzitter, als ik mag, wil ik de minister toch even terechtwij-

Van Duppen

zen. De bekommernis van mijn vraagstelling inzake preventie behelsde niet het informeren van het publiek over mogelijke ernstige en epidemisch aannemende vormen van deze aandoening. Integendeel, mijn bezorgdheid gaat erom dat ik vind dat dit alweer baadt in de sfeer waarin we nu leven. Ik begrijp dat ook wel. Heel veel mensen zijn zeer gespannen over wat er zal gebeuren de volgende dagen : niet alleen in Antwerpen, maar ook in de Dorpsstraat van Bagdad, van Birmingham, van Baltimore, van Brussel en van heel Vlaanderen. Het zou belangrijk preventief werk zijn – dat kan nog – als u probeert de bevolking te wijzen op het feit dat het niet gaat om een pandemisch verhaal of om een mysterieuze en gruwelijke virale ziekte, waaruit alleen maar angst kan voortvloeien. Dat is ook een vorm van communicatie. Ik verwacht eigenlijk dat u op die manier optreedt.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Duppen stelt dat ik de bevolking moet vertellen dat het niet om een pandemische ziekte gaat. Ik ken zelfs het woord ‘pandemisch’ niet, laat staan dat de bevolking dat zou begrijpen. Hoe dan ook beschik ik op dit moment over onvoldoende gegevens om met mijn autoriteit van minister de bevolking te gaan geruststellen. Wie zal er mij interpellieren als er zich volgende week in Vlaanderen wel twee gevallen van SARS voordoen ? Dat is dus allemaal niet zo eenvoudig. Zoals ik al zei, wordt de zaak van nabij opgevolgd. In het kader van de interministeriële conferentie steken we morgen de koppen bij elkaar. Ik zal u op de hoogte houden van wat we verder zullen doen.

De heer Jan Van Duppen : Het begint wat ant-raxachtige toestanden aan te nemen. In Amerika was toen ook elk gevoel voor realiteit verdwenen. Ik hoop dus dat uw adviseurs u zeer goed advies geven. Zelfs als eenvoudige huisdokter kan ik u immers zeggen dat het in deze situatie om een mineure virale aandoening gaat. Ik denk dat iedere collega me daarin zal steunen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem

Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Hauthem en Bex tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is niet de bedoeling van mijn vraag om nog eens heel de saga te herhalen van de nachtvluchten boven de noordrand. Toen die tot stand zijn gekomen, hebben wij gezegd dat u zich had vergist. Toen, maanden geleden, heb ik er ook aan toegevoegd dat zich vergissen geen schande is, maar volharden in de vergissing wel.

Mevrouw de minister, het siert u dat u die vergissing hebt ingezien. U hebt ingezien dat die concentratie van de nachtvluchten boven de noordrand helemaal geen goede oplossing was voor dit probleem. Binnen het Overlegcomité bent u op 24 januari dan tot een akkoord gekomen, waarin men van die concentratie boven de noordrand naar een lichte spreiding evolueerde, ook in de richting van de zuidrand, de ooststrand en de Ring, hoewel deze laatste ook nog tot de noordrand behoort. Dat hebt u toen uit de brand gesleept. Wij vonden dat een eerste stap in de goede richting. Nu blijkt dat de federale minister die bevoegd is om dat in de praktijk te brengen, minister Durant, sinds 24 januari niets anders doet dan zich verschuilen achter technische argumenten en de zaak op de lange baan wil schuiven. Samengevat, ze doet niets anders dan het akkoord van 24 januari saboteren, in die mate dat zelfs de federale premier eigenhandig heeft geprobeerd om Belgocontrol in te schakelen voor die uitvoering. Hij heeft die instantie gevraagd routes die werden afgesproken op 24 januari uit te tekenen, zodat ze operationeel zouden worden rond 15

Van Hauthem

mei. Premier Verhofstadt is echter teruggefloten door minister Durant, met de mededeling dat zij bevoegd was en dat hij terzake niets te zeggen had. Dat is een botsing binnen de federale regering.

Vorige week heeft minister Durant het gepresteerd te weigeren een antwoord te geven op pertinente vragen van kamerleden van zowel meerderheid als oppositie. Gisteren heeft premier Verhofstadt weer eens de kastanjes uit het vuur mogen halen. Hij heeft verklaard dat van het akkoord van 24 januari min of meer tegen 15 mei driekwart zou worden uitgevoerd. De route over Brussel waarin was voorzien in het kader van de spreiding van de lasten is er echter nog steeds niet. Die zou pas van kracht worden tegen 12 juni, na de verkiezingen en met een coalitie waarvan we niet weten hoe ze er uit zal zien. Opnieuw wordt dus een deel van het akkoord op de lange baan geschoven, en dat niet alleen door minister Durant, maar nu zelfs ook door premier Verhofstadt.

Mevrouw de minister, we hebben gisteren ook vernomen dat minister Durant essentiële informatie zou hebben achtergehouden in de onderhandelingen over het eerste luchthavenakkoord, die de beslissingen anders had kunnen beïnvloeden. Klopt dit? U was immers een van de gesprekspartners bij het eerste luchthavenakkoord, dat tot de concentratie van de nachtvluchten boven de noordrand heeft geleid. Klopt het dat minister Durant ook u informatie heeft onthouden? Wat zult u nu doen opdat het akkoord dat u zelf op 24 januari hebt bereikt binnen het Overlegcomité en dat wij bestempelen als nog maar een eerste stap in de goede richting, eindelijk zou worden uitgevoerd? Roept u het Overlegcomité opnieuw bijeen, niet meer om te onderhandelen over de principes van dat akkoord van 24 januari, maar wel om een duidelijk tijdschema af te dwingen voor het in de praktijk brengen van die principes?

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, we zijn aanbeland op een punt waarop we moeten zeggen dat het destijds afgesloten akkoord nu maar eens moet worden opgezegd, of dat we er minstens geen rekening meer moeten mee houden. Tot vier maal toe – in februari, juli en november 2002 en ter bevestiging dat men de vorige akkoorden zou uitvoeren ook nog eens in januari 2003 – hebben de federale regering en mevrouw Durant, de bevoegde minister, gezegd dat er een oplossing zou wor-

den geboden voor het probleem van de nachtvluchten.

Mevrouw de minister, u mag goedgelovig zijn en denken dat het tegen 15 mei of 12 juni eindelijk geregeld zal zijn, maar ik geloof minister Durant niet. Ik denk trouwens dat ook u niet gelooft dat er nog een oplossing komt voor de problematiek van de nachtvluchten.

We vragen u dan ook na te gaan op welke wijze we, op grond van onze normatieve bevoegdheden, zelf kunnen overgaan tot een regeling die tot een spreiding van de vluchten leidt. Uiteraard moet dat gebeuren in overleg met Brussel, want ook daar moeten ze een deel van de lasten op zich nemen. Het is perfect mogelijk met uw bevoegdheden tot een spreiding te komen.

We hebben gisteren een heel goed document gekregen van de actiegroep die zich bezighoudt met het probleem in de noordrand. De voorstellen die daarin staan, vormen een prima basis om zelf normen uit te werken zodat niet alleen de leefbaarheid in de omgeving van Zaventem maar ook de tewerkstelling verzekerd is, en de luchthaven maatschappelijk weer beter kan worden geapprecieerd.

Nu immers wordt bij elke discussie het bestaan van de luchthaven in vraag gesteld. Tijdens hoorzittingen in het federaal parlement zeiden mensen uit Brussel zelfs dat ze de luchthaven helemaal niet nodig vonden. Vlaanderen moet dus dringend een initiatief nemen om de luchthaven opnieuw de positie te geven die ze nodig heeft, en tegelijkertijd de lasten te spreiden. Brussel kan niet alleen de baten hebben, en moet ook haar deel van de lasten dragen. We hebben een algemene spreiding nodig, in alle windstreken en in alle richtingen waarin wordt gevlogen.

– *De heer De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik moet vandaag deels herhalen wat ik vorige week al heb gezegd. Ik kan u verzekeren dat mijn geduld en dat van de Vlaamse regering opdraait. We willen dat het akkoord wordt uitgevoerd. Op dat akkoord is kritiek mogelijk, maar het gaat toch in de richting van wat ook de mensen in de noordrand willen. We gaan ervan uit dat het akkoord ten volle zal worden uitgevoerd.

Dua

Ik kan echter niet de pen vasthouden in een federale aangelegenheid. Het enige dat de Vlaamse regering kan doen, is druk uitoefenen op de federale regering om het akkoord uit te voeren. Zoals gezegd, heb ik een brief geschreven naar de premier en de bevoegde minister, om hen te vragen zo vlug mogelijk zoals afgesproken de diverse routes uit te stippelen, werk te maken van de afspraak te streven naar geluidsarme nachten tijdens het weekend – een engagement van DHL -, de Nederlandstalige ombudsman of -vrouw zo vlug mogelijk aan te stellen, en afspraken te maken over de dagvluchten, waarin we ook een evenwichtige spreiding willen zien.

Dit akkoord moet zo vlug mogelijk worden uitgevoerd. Ik heb woensdag gezegd dat ik zou vragen aan de Vlaamse regering dit punt opnieuw op de agenda van het Overlegcomité te zetten. De Vlaamse regering heeft dat toegezegd, en de minister-president zal het initiatief nemen. Het is absoluut niet de bedoeling tot een nieuw akkoord te komen, maar wel na te gaan hoever het staat met de uitvoering van dit akkoord. We gaan er immers van uit dat het zal worden uitgevoerd.

Mijnheer Van Hauthem, over de bewering dat bepaalde informatie ons is onthouden, kan ik niet oordelen. We hebben informatie, maar ik kan niet uitmaken of dat alle informatie is. Het dossier dat blijkbaar naar parlementsleden is gestuurd, is niet aan mij gestuurd. Ik kan er dan ook niet over oordelen.

Ik heb gisteren een afvaardiging ontvangen van de groep Daedalus. We hebben uitgebreid besproken welke routes mogelijk zijn, en wat de technische mogelijkheden zijn. Het uitstippelen van een vlieg-route is immers meer dan het trekken van een lijn tussen punt A en punt B. Er moet eerst aan heel wat technische vereisten voldaan zijn. Het was een vruchtbaar gesprek. Ik heb nogmaals bevestigd dat de regering wil dat het akkoord wordt uitgevoerd.

Mijnheer Bex, u vraagt me om mijn normatieve bevoegdheid uit te oefenen. Ik vermoed dat u erop alludeert dat Vlaanderen bevoegd is voor geluidsnormen. Ik wil de discussie niet heropenen, maar u weet dat het enige alternatief is dat ik eenzelfde normering toepas als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, namelijk met concentrische cirkels. We kunnen daarbij nog discussiëren over de decibels die aan de verschillende zones vasthangen. Ik wil u eraan herinneren dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering hebben gesteld dat we vanuit het

oogpunt van de tewerkstelling – waar ik ook achtersta – de luchthaven van Zaventem niet in het gedrang mogen brengen. Dat was ook uw slotzin. Laten we niet met vuur spelen maar er eerst en vooral voor zorgen dat het akkoord wordt uitgevoerd. Als dit niet het geval is, kunnen we een nieuw model van geluidsnormen voorstellen. Mijn bedoeling was oorspronkelijk om aanvullend bij het federaal akkoord en op basis van de geluidscontouren van het federaal akkoord geluidsnormen te introduceren. Als we uitgaan van het spreidingsmodel, zitten we in een ander verhaal. Ik wil nu vooral druk uitoefenen op de federale regering om ervoor te zorgen dat het akkoord volledig naar de geest wordt uitgevoerd.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij te horen dat uw geduld en dat van de Vlaamse regering stilaan opdraait. U zegt dat u niet de pen kunt vasthouden van iemand anders. Dat is waar, maar u hebt ze in het verleden wel vastgehouden om uw akkoord te geven voor de concentratie boven de noordrand. U bent nu echter veranderd van standpunt en dat siert u. De vraag is nu hoe we ervoor kunnen zorgen dat het akkoord van 24 januari, dat in onze visie een minimaal akkoord is maar wel een stap in de goede richting, in de praktijk wordt omgezet.

Ik ben blij te horen dat u het Overlegcomité hierover opnieuw zult bijeenroepen. Ik neem aan, zoals u hebt gezegd, dat daar niet meer over de modaliteiten zal worden onderhandeld, maar dat er effectief een timing zal worden vooropgesteld. Het is klaar en duidelijk dat federaal minister Durant zich verschuilt achter alle mogelijke argumenten, zoals technische en veiligheidsargumenten, om dit akkoord niet alleen op de lange baan te schuiven maar ook te saboteren. Als bepaalde vliegroutes wel kunnen voor 15 mei, waarom kunnen die dan boven Brussel niet voor 15 mei ? Dat heeft niets te maken met technische of veiligheidsargumenten. Federaal minister Durant blokkeert deze zaak om electorale redenen. U mag dit niet zo laten. Elke stap die u onderneemt om dit akkoord in zijn geheel en volgens een bepaalde timing uitgevoerd te krijgen, zal onze steun krijgen.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik stel eveneens vast dat uw geduld en dat van de Vlaamse regering stilaan op-

Bex

raakt. Mijn geloof in federaal minister Durant is op. Ik vermoed dat uw geloof in haar ook op is. U zegt dat het moeilijk is om met een eigen normering te werken. Ik ben ervan overtuigd dat het perfect mogelijk is dat we een normering opmaken zoals het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft gedaan. We moeten uiteraard niet de normering van Brussel overnemen, want dan moeten we de luchthaven sluiten. We kunnen echter perfect naar een normering met een evenwicht tussen geluidsnormen, frequenties en tijdstippen. Door een combinatie van die drie elementen kunnen we perfect een spreiding realiseren. We moeten dan nog wel praten met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zodat het ook zijn deel krijgt.

Minister Vera Dua : Ik heb ook opdracht gegeven aan de administratie om op basis van het voorstel van de bewoners van de noordrand een nieuw model van geluidsnormen uit te werken zodat we effectief klaar staan mocht het nodig zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MEDEDELING VAN DE DE VOORZITTER
Verwelcoming van de 400.000ste bezoeker

De voorzitter : Dames en heren, mag ik even uw aandacht vestigen op het feit dat we op dit moment de 400.000ste bezoeker aan het Vlaams Parlement verwelkomen ? Zij heeft nu op de publiekstribune plaatsgenomen. (*Applaus*)

Het Vlaams-Parlementsgebouw is bijna dag op dag 7 jaar in gebruik. In die 7 jaar hebben we inderdaad al 400.000 bezoekers ontvangen. Dat is een kleine 60.000 bezoekers per jaar. Dit is meer dan gelijk welke andere assemblee in dit land. In vergelijking met sommige van die assemblees – ook al liggen ze hier niet ver vandaan – is dat zelfs veel meer.

Het Vlaams Parlement voert een glazenhuisbeleid. We vinden het belangrijk een open huis te zijn voor de burgers. Daartoe zijn er de dagelijks groepsbezoeken. Ook stelt het Vlaams Parlement zijn infrastructuur ter beschikking voor externe evenementen die voldoende maatschappelijke

meerwaarde bieden. Die aanpak blijkt dus vruchtbaar te zijn.

De 400.000ste bezoeker, mevrouw Anne Verbeeck, maakt deel uit van een groep tweedejaarsstudenten van de Franstalige hogeschool ECSEDI in het kader van de cursus Nederlands. Het blijkt dat de educatieve aanpak van onze rondleiding wordt gewaardeerd tot in het hoger onderwijs. Het is ook een aanwijzing dat het Vlaams Parlement bijdraagt aan de uitstraling van het Nederlands bij anderstaligen.

Mevrouw Verbeeck, u bent van harte welkom in het Vlaams Parlement. We waarderen uw interesse en die van uw school voor deze assemblee. Ik wens u nog veel plezier op de rondleiding. (*Applaus*)

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)(Voortzetting)

Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het verkavelen van gronden in risicogebieden voor overstromingen

De voorzitter : Aan de orde is actuele vraag van mevrouw Vertriest tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het verkavelen van gronden in risicogebieden voor overstromingen.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag gaat over het water, misschien niet toevallig, want zaterdag is het wereldwaterdag.

Vorig jaar nog hebben we hier massaal het wereldwatercontract ondertekend. Heel toevallig is ook dat we hier vandaag het mestdecreet bespreken dat ook belangrijk is voor water.

Toch heeft water ook negatieve kanten. Water hebben we allemaal nodig en het is dan ook belangrijk dat alle wereldbewoners over drinkwater kunnen beschikken. Maar anderzijds hebben we tijdens de kerstvakantie de gevolgen kunnen zien van water-

Vertriest

overlast. In de debatten werd toen gevraagd om het bouwen in overstromingsgebieden – of in gebieden waar het risico op overstroming bestaat – stop te zetten. Daartoe is ondertussen reeds een aanzet te geven.

Toch hebben we de indruk dat bepaalde mensen nog voor de behandeling en inwerkingtreding van het decreet integraal waterbeheer proberen om nog snel bepaalde overstromingsgebieden of mogelijke overstromingsgebieden te verkavelen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de Kerkenmeersen in Meulebeke of aan bepaalde dossiers in Heusden. De naam 'meersen' op zich wijst reeds op watergevoeligheid. Van de gebieden die ik heb opgesomd, zijn er enkele die enkel in de zomer niet onder water staan. In de lente, de herfst en de winter is daar bijna altijd wateroverlast. Dat men daar toch nog wil verkavelen, is om problemen vragen, en dit niet alleen voor de mensen die daar willen bouwen, maar ook voor de omliggende gronden waarheen het water zal worden gestuwd.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor ruimtelijke ordening. Wat zult u doen om te voorkomen dat men vooralsnog snel een aantal van die gebieden voor verkavelingen aansnijdt? Mag ik u vragen om toch te proberen al die dossiers, ook al zijn ze lopend, tegen te houden en grotere problemen te voorkomen?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Vertriest, als burgemeester van een kleine gemeente ten noorden van Antwerpen ben ik hypergevoelig voor de problemen van wateroverlast. Ik neem die problemen zeer ernstig.

Binnen de Vlaamse regering zijn we het eens over het ontwerp van decreet integraal waterbeleid, dat een definitief wettelijk kader zal creëren om die problemen onder controle te krijgen. Tijdens het debat over de waterrellende van eind december 2002 heb ik drie maatregelen aangekondigd. De eerste maatregel is de prefinanciering door Abafin van de gemeenten die door wateroverlast werden getroffen. De tweede maatregel is een decretale basis voor de oprichting van het Rubiconfonds, dat de minister van Leefmilieu in staat zal stellen om noodzakelijke werken uit te voeren en aankopen te doen om de wateroverlast te bestrijden. De derde maatregel is mijn vraag aan de administratie voor

Ruimtelijke Ordening om de watertoets proactief in te voeren. Dat gebeurt op twee manieren.

Op 24 januari 2003 heb ik een omzendbrief gestuurd naar alle gemeentebesturen met een toelichting bij de interpretatie van de omzendbrief over het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden, waarin zeer nadrukkelijk aandacht wordt gevraagd voor de problemen van de watertoets en waar wordt verwezen naar de NOG- en ROG-kaarten, die via OC GIS-Vlaanderen op het internet beschikbaar worden gesteld.

Ik heb kennis genomen van het artikel in De Standaard van maandag jongstleden. Daarin was sprake van twee gevallen in Geraardsbergen en Ronse. In Geraardsbergen gaat het over een verkaveling van twintig loten in een zijbeek van een winterbedding. Het openbaar onderzoek daarvan is nu afgerond. Ahrom Oost-Vlaanderen heeft gevraagd om heel omzichtig tewerk te gaan. Het beste is dat de gemeenteraad zijn verantwoordelijkheid neemt en het noodzakelijke wegtracé voor die verkaveling niet goedkeurt, zodat dit dossier zonder voorwerp is.

In Ronse werd op 27 augustus 1980 een verkaveling verleend voor acht loten. Die verkaveling was vervallen en is op 28 december 1999 hernieuwd. De gemachtigd ambtenaar heeft bij het afleveren van een bouwvergunning voor lot 8 gevraagd om een stipulatie toe te voegen die de bouwheer waarschuwt voor de watergevoeligheid van dit gebied.

Op termijn zullen we een instrumentarium moeten creëren – daarvoor dient het Rubiconfonds – om dit soort gronden te onteigenen. Die gronden liggen in woongebied en zijn het voorwerp van een goedgekeurde verkaveling. Ze kunnen van rechtswege een bouwvergunning verkrijgen, tenzij de gemeente een planwijziging doorvoert of overgaat tot onteigening in het belang van de betrokkene. We zijn het erover eens dat dit op termijn de enige juiste oplossing is.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de minister, u hebt het over Geraardsbergen en Ronse. Ik had het ook over andere dossiers. Ik vraag alleen aan uw administratie om goed toe te zien op misbruiken, zodat er geen problemen worden gecreëerd voor de toekomst.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de opmerkingen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten betreffende het voorontwerp van gemeentedecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Smet tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de opmerkingen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten betreffende het voorontwerp van gemeentedecreet.

De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorontwerp van gemeentedecreet heeft al heel wat stof doen opwaaien. Een aantal zaken is ondertussen duidelijk geworden. Iedereen is het erover eens dat het voorontwerp niet wordt gedragen door de lokale mandatarissen. Heel veel zaken uit het voorontwerp zullen zwaar worden geamendeerd. De VVSG heeft zelfs het initiatief genomen om een aantal amendementen uit te schrijven namens de gemeentebesturen. Ook CD&V heeft al meermaals bezwaren geuit tegen dit voorontwerp van decreet. Tijdens de algemene vergadering van de VVSG op 20 februari in Knokke, werden die amendementen voorgelegd en goedgekeurd. U hebt er als minister, ondanks de stand van zaken van het dossier, verklaard dat bepaalde delen van het voorontwerp nog steeds bespreekbaar zijn en dat u bereid bent om in dialoog te treden met de VVSG over die amendementen. Bovendien zei u dat de VVSG wordt uitgenodigd om in het Vlaams parlement de dialoog aan te gaan met de meerderheidsfracties.

Mijnheer de minister, uw benadering heeft me nogal gestoord en daarom stel ik u drie vragen. Ten eerste, in welke mate zijn de zaken die in het voorontwerp werden opgenomen nog bespreekbaar ?

Ten tweede, is de regering bereid om in dit parlement te streven naar een zo groot mogelijke consensus ? Een gemeentedecreet moet immers op een zo groot mogelijke meerderheid zijn gebaseerd. Het is geen werk dat om de 10 jaar zal worden overgedaan. Het decreet zal in orde moeten zijn. De lokale besturen genieten immers het meeste vertrouwen van de burger.

Ten derde, de CD&V-fractie is de grootste fractie in dit parlement en we hebben een stevige lokale

poot. Beschouwt u het overleg strikt als een zaak tussen de VVSG en de meerderheidsfracties of bent u bereid om een open parlementair debat over de zaak te voeren ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer De Smet, ik ben toch wat verrast over uw standpunt over het voorontwerp van gemeentedecreet. U weet dat ik van bij het op stapel staan van dit voorontwerp steeds met de VVSG heb gepraat en overlegd. Ik heb de vereniging altijd geraadpleegd. Dat heeft uiteraard niet tot gevolg dat we het over alle punten eens zijn geworden, maar wel dat de VVSG heeft meegedeeld dat ze het voor 80 procent eens is met de grote lijnen en keuzes van het voorontwerp.

Naast de 80 percent waarover we het eens zijn, waren er twee zware discussiepunten. Het eerste was het probleem van de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester. We hebben echter uitgelegd dat dit in het Vlaams regeerakkoord is opgenomen. Ze aanvaarden dat en begrijpen de houding van de Vlaamse regering terzake. Ik heb er geen enkel probleem mee dat de vereniging een ander standpunt inneemt. Iedereen is immers vrij om de discussie te voeren. Ik ben ervan overtuigd dat dit thema ook aan bod zal komen tijdens de besprekingen in het parlement.

Het tweede grote probleem dat een paar weken geleden tot een meningsverschil leidde, was de situatie van de ontvanger. De VVSG kon, mede onder druk van de ontvangers, moeilijk aanvaarden dat er een splitsing zou komen tussen de verantwoordelijkheid voor het financieel beheer in een rechtstreekse lijn naar het schepencollege en de burgemeester en de verantwoordelijkheid van auditor in een rechtstreekse lijn naar de gemeenteraad. Naar aanleiding van een belangrijke discussie over de verantwoordelijkheden van ontvangers, heeft ze me laten weten op die stappen terug te keren. Bovendien kan ze zich vinden in een dubbelsituatie van enerzijds financieel beheer en verantwoordelijkheid tegenover het college van burgemeester en schepenen en anderzijds van auditor. Dit waren de twee knelpunten. Er was geen meningsverschil over de grote lijnen van de verantwoordelijkheden zoals vastgelegd in het voorontwerp van decreet.

Ik wacht momenteel op het advies van de Raad van State dat ik begin april zou krijgen. Ik heb op vragen in de commissie geantwoord dat ik op geen

Van Grembergen

enkele manier de parlementaire discussie aan banden wil leggen, voor zover ik dat al zou kunnen. Bovendien ligt zoiets niet in mijn aard. Het is duidelijk dat in het ontwerp van decreet geen rekening zal worden gehouden met alle opmerkingen van de VVSG. Deze spreekt trouwens niet altijd met een mond. Aangezien er 308 gemeenten lid van zijn, heersen er verschillende meningen.

In Knokke heeft er een conferentie plaatsgevonden waarop ik niet aanwezig was. Ik ga uiteraard akkoord met wat mijn vertegenwoordiger daar heeft gezegd. Ik zal de discussie aangaan om tot een goed resultaat te komen. De christen-democratische fractie wordt op geen enkele manier uitgesloten. In de directie van de VVSG is de christen-democratie trouwens uiterst sterk vertegenwoordigd.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zullen zien hoe het voorontwerp van decreet dat overgemaakt is aan de Raad van State, naar dit parlement wordt gebracht. Iedereen is het erover eens dat de VVSG nuttig werk levert. De minister zegt dat er over alles kan worden gediscussieerd. Het advies van de Hoge Raad van Binnenlands Bestuur was bijzonder vernietigend. Er was sprake van 'een gebetonneerd geheel in een tunneldenken'. Dit voorontwerp van decreet wordt door de lokale bestuurders niet gedragen, maar het zal door de strot van de parlementsleden worden geramd.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, het is pertinent onjuist dat er met vertegenwoordigers van de VVSG niet op regelmatige basis contact is opgenomen. Er waren regelmatig besprekingen op mijn kabinet of mijn medewerkers zijn daarnaartoe gegaan. Er is altijd voldoende openheid geweest en dat blijft ook zo. Als u iets anders hebt vernomen, dan is dat onjuist.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 – 1623 (2002-2003) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, ik heb van de heer Dewinter een voorstel van decreet ontvangen met betrekking tot de Antwerpse crisis. Hij verzoekt de gemeenteraadskiezers vervroegd bijeen te roepen. Hij doet een beroep op artikels 54 en 61 van ons Reglement om daarover een spoedbehandeling te vragen in de plenaire vergadering. We zullen ons daar straks over uitspreken. Het voorstel van decreet wordt momenteel op de banken rondgedeeld.

INTERPELLATIES (Regl. art. 77)

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het Sociaal-Economisch Rapport Vlaanderen 2003 en de oproep van vier Vlaamse topindustriëlen betreffende de waardering van de industrie in Vlaanderen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de interpellatie van de heer Van Rompuy tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het Sociaal-Economisch Rapport Vlaanderen 2003 en de oproep van vier Vlaamse topindustriëlen betreffende de waardering van de industrie in Vlaanderen

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is geleden van de Septemberverklaring dat we met minister-president Dewael van gedachten hebben kunnen wisselen over de sociaal-economische toestand. Die toestand verslechtert. Tijdens de Septemberverklaring werd nog gesproken over een economische groei van 2,4 percent, waarbij een conjunctuurbuffer werd ingebouwd van 2 percent. Er was het perspectief van een spoedige herneming, ten laatste in de lente.

Nu, 6 maanden later, zijn alle economische indicatoren er echter gevoelig op achteruit gegaan. Het vertrouwen van de consument is tot een bijzonder

Van Rompuy

laag peil gezakt. De investeringen zijn vorig jaar met 15 percent gedaald. Er is geen enkel perspectief voor een duurzame herneming. Gisteren heeft de Europese Commissie haar groeiprognose herzien : voor de eurozone wordt een gemiddelde groei voorspeld van 1 percent, terwijl dat 3 maanden geleden nog 1,8 percent was.

De analisten verwachten op korte termijn geen duurzaam economisch herstel. Op de beurs is er de afgelopen dagen wel een heropflakking merkbaar door de gebeurtenissen in Irak. De beurzen herstellen zich min of meer. Ten gronde blijft de analisten echter van oordeel dat deze economische malaise nog een aantal maanden kan duren.

Vorige week raakten in de Verenigde Staten een aantal cijfers bekend. Er waren 308.000 jobs verloren gegaan, terwijl de overheid had verwacht dat dit cijfer slechts 10.000 zou bedragen. In Duitsland zijn er nu meer dan 4,5 miljoen werklozen en is er bovendien een bancaire crisis. We zijn bijzonder gevoelig voor wat gebeurt in Duitsland en Amerika. Alles wijst erop dat het economisch herstel nog een tijd op zich kan laten wachten.

De ineensstorting van de beurzen heeft de geldbronnen voor heel wat bedrijven doen opdrogen. We zien dat er een verstikkende schuldenlast is. Ik denk daarbij aan wat de vier grote banken vorig jaar hebben moeten incasseren. Dit wijst erop dat de geldbronnen zijn opgedroogd.

De beurscrisis, gekoppeld aan de terugval in de technologie- en telecomsector waar vorig jaar 6.000 jobs in België zijn teloorgegaan, en de oorlogsdreiging in Irak maken dat de economische terugval duidelijk merkbaar is, niet alleen in de technologie, maar in vele andere sectoren.

Wat ons in het bijzonder zorgen moet baren, is de toestand in Vlaanderen. We zijn enorm afhankelijk van de buitenlandse investeringen. De heer Voorhamme heeft een aantal weken geleden een interview gegeven over de economische situatie in Antwerpen. Als de buitenlandse investeringen sterk terugvallen, dan lijdt die regio daar enorm onder. Dat geldt ook voor Limburg. In de jaren negentig lag de industriële tewerkstelling ver boven het Vlaams niveau. Nu ligt die er duidelijk onder. In de jaren negentig heeft Limburg enorm veel buitenlandse investeringen aangetrokken, ook in een aantal technologiesectoren. Net die hebben het nu moeilijk. We zijn dus sterk afhankelijk van het buitenland.

De startende bedrijven zorgden in de jaren negentig voor een grote toename van de werkgelegenheid in de technologiesectoren. Die bedrijven hebben het nu zeer moeilijk, want ze zijn sterk op de beurs gericht.

Ik kom tot mijn volgende punt. De jongste statistieken tonen aan hoe moeilijk startende ondernemingen het hebben. Het aantal startende ondernemingen heeft bij ons een historisch dieptepunt bereikt. Door het terugvallen van het investerings- en vertrouwensklimaat hebben we een bijkomende handicap.

Dit alles zorgt ervoor dat de Vlaamse economie het op dit ogenblik bijzonder moeilijk heeft. In het SERV-rapport wordt er gewaarschuwd voor zelfgenoegzaamheid en wordt er gezegd dat economie geen verworvenheid is.

De vier topindustriëlen hebben een manifest gepubliceerd en dat is een merkwaardig document. Ze zeggen dat het beleid verstikkend werkt omdat er teveel regels zijn en omdat de administratie te traag werkt. Ze vermelden ook de hoge loonkosten en de te dure elektriciteit.

De heer Dieusart heeft het over de moeilijkheden van de chemische nijverheid om te investeren. De milieuheffingen in Vlaanderen zijn bijna even hoog als de heffingen voor al hun andere Europese vestigingen samen. De heer William heeft het over de dure elektriciteit en de heer Leysen zegt dat hij probeert te investeren, maar dat hij al 6 jaar wacht om resultaten te kunnen zien van de bodemsanering van de terreinen van Unicore. Hij is dus nog niet aan de eerste spadesteek toe.

Er zijn dus een aantal handicaps in verband met de regelgeving, de administratie, de loonkosten en de prijs van de elektriciteit. Die mogen we niet zomaar wegwuiven.

Het is niet mijn bedoeling om hier een partijpolitieke discussie te beginnen. Minister Gabriels zei dat het SERV-rapport overdreven is en minister Van Mechelen zei terecht dat hij zoveel heeft gedaan voor de chemische nijverheid en dat in het SERV-rapport aan desinformatie wordt gedaan. Dat is mogelijk, maar we kunnen niet negeren dat we niet hebben te lijden onder een conjuncturele inzinking. We hebben het structureel moeilijk. Het jobverlies groeit steeds sneller.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Van Rompuy, als u me citeert, moet u juist citeren. Ik heb bij de presentatie van het SERV-rapport gewoon gezegd dat het rapport gebaseerd zou moeten zijn op exacte en actuele gegevens, wat spijtig genoeg niet het geval is. De voorzitter van de SERV heeft dat achteraf ook toegegeven. Indien die er niet zijn, is elke conclusie voorbarig.

Ondertussen heb ik vorig jaar namens de Vlaamse regering en samen met minister Vanderpoorten het Steunpunt Ondernemerschap opgericht. Op het einde van dit jaar zullen we voor de eerste keer trachten exacte informatie te verzamelen, zodat er op basis daarvan juiste conclusies kunnen worden getrokken.

De heer Eric Van Rompuy : De sleutelvraag is of we gewapend zijn om mee te kunnen profiteren van een heropleving als die er zou komen. De heer Voorhamme zei enkele weken geleden nog dat we teveel op onze vroegere sterke punten betrouwen. Ik denk dat hij gelijk heeft, want in een aantal sectoren bouwen buitenlandse investeerders de werkgelegenheid af en net die sectoren hebben in de jaren negentig voor veel werk gezorgd. Professor Sleuwaegen en professor De Backer zeggen : 'Het relatief voordeel van Vlaanderen verschuift momenteel van een kostengedreven productie- en logistieke locatie naar een waardetoevoegende productie- en logistiek knooppunt en verder naar een kennisgedreven locatie.' Dus ze zeggen dat we waardetoevoegende productie- en logistieke activiteiten moeten ontwikkelen en alles op kennisgedreven locatie moeten zetten.

We hebben nog een aantal troeven, maar we moeten daar proactief op inwerken. De heer Leysen zei enkele dagen geleden het volgende : 'Het verschil tussen de jaren zestig en vandaag is dat er toen een visie was en een proactief beleid. Vandaag is er alleen een reactief beleid en is er geen visie meer. Er is zelfs geen debat meer'. Dat vind ik verontrustend.

In mijn interpellatie wil ik dan ook oproepen om over de partijgrenzen heen een duidelijke analyse te maken van de stand van zaken van de Vlaamse economie. Het is namelijk geen evidentie dat we bij de heropleving van de conjunctuur zomaar kunnen aansluiten. We hebben namelijk een aantal handicaps die we absoluut moeten overwinnen. Cruciaal daarbij, zeggen ook die Leuvense professoren, is het ontwikkelen van netwerkindustrieën voor de uitbouw van Vlaanderen als knooppunt van globale netwerken van transnationale ondernemingen. Dat moet op een prospectieve manier gebeuren.

Een ander punt, waarop ook de SERV hamert, is de noodzaak om meer dan vroeger te investeren in onderzoek en ontwikkeling. Daarover zijn de cijfers duidelijk : we doen daar te weinig voor. Het aandeel van hoogtechnologische producten in de Vlaamse export bedraagt amper 2,7 percent, terwijl dat in Frankrijk 25 percent is. Dat is toch een verrassend cijfer uit het sociaal-economisch rapport voor Vlaanderen. In de moeilijke periode waarin we ons nu bevinden, moeten we absoluut innovatietechnologie blijven stimuleren, niettegenstaande het feit dat die bedrijven het moeilijk hebben. Er moet een snelle liberalisering en deregulering komen in netwerkindustrieën als elektriciteit, telecommunicatie en spoor, want dat is noodzakelijk voor een hogere productiviteitsgroei.

Er moeten meer inspanningen worden gedaan voor opleiding en vorming. Ik ga de statistieken van het SERV-rapport niet bespreken, want die zijn duidelijk. We doen te weinig, niet alleen nu, ook in de vorige jaren zijn we daarmee eigenlijk te laat gestart. Dat is de reden waarom de statistieken niet positief zijn. Zo liggen de opleidingskosten veel te laag in de globale arbeidskost. Er zijn nog te veel mensen die een te lage scholingsgraad hebben.

Dan zijn er de inspanningen op het vlak van mobiliteit : als we naar de congestiestatistieken kijken, merken dat we ook daar op een zeer laag peil zitten.

Ondernemerschap is een zaak die moet worden aangewakkerd.

In het korte bestek van een interpellatie kan ik niet alle details geven. Het sociaal-economisch rapport is er en vooral de cijfers zijn er : onze economie blijkt het niet goed te doen. Het jobverlies is abnormaal groot. We zien dat de buitenlandse investeringen teruglopen. Laten we bijvoorbeeld de Amerikaanse investeringen bekijken : in het begin van de jaren negentig trokken wij in Europa 5,3 percent van de Amerikaanse investeringen aan. Tussen 1995 en 1999 was dat percentage gedaald tot minder dan 2 percent. Nu zitten we nog op 1 percent van de Amerikaanse investeringen.

Ik vind dat de Vlaamse regering te veel aan louter symptoombestrijding doet. Ik wil wel discussiëren, en onze collega's doen dat ook, over een jobkaart. Minister Landuyt stuurt een noodploeg naar ondernemingen in moeilijkheden. We kunnen een ondernemingswedstrijd organiseren. Dat is allemaal wel goed, maar waar gaat het nu om ? Heeft de Vlaamse regering een analyse van de jongste 2 jaren ? Is er een structuurbreuk op een aantal ter-

Van Rompuy

reinen ? Welke zijn onze strategische sectoren ? Welke handicaps vallen er binnen onze bevoegdheid ? Ik denk aan milieu, elektriciteit, opleiding en vorming : dat zijn zaken die binnen onze bevoegdheid vallen. Wij moeten daarvoor een tandje bijsteken. Het Vlaams werkgelegenheidsakkoord dat nu naar voren wordt geschoven, is een traditionele deal. Er werd nu 100 miljoen euro uitgetrokken voor 2 jaren. De vakbonden en de werkgevers vullen dat gedeeltelijk in. Die 4 miljard van dat werkgelegenheidsakkoord is echter enkel symptoombestrijding. Dat is eigenlijk gewoon bezigheidstherapie. Wat is de reële impact daarvan op het economische gebeuren ?

Wij moeten durven zeggen dat wij over meer bevoegdheden moeten beschikken. Het kan niet dat wij geen impact hebben op de loonevolutie of op de discussie over de regionale CAO's of op de kosten. Geen enkel land in Europa financiert de gezondheidszorg en de kinderbijlagen nog via bijdragen die arbeidsbelastend zijn. Wij hebben hierover een aantal voorstellen gedaan. Wij moeten het sociaal-economisch beleid zelf mee kunnen sturen.

Het sociaal overleg, zoals het nu functioneert, lijkt meer op een vaudeville en heeft geen impact op de reële economische situatie. Wij staan nochtans voor een grote uitdaging. Wij moeten onze productiviteit optrekken. Een hoge productiviteit was altijd al een van onze troeven. In de internationale statistieken staat dat er meer moet worden geïnvesteerd in multifactorproductiviteit, in het stimuleren van innovatie en het opwaarderen van menselijk kapitaal. De SERV legt hierop in haar rapport de nadruk. Wij moeten meer strategische keuzes maken, maar ook een analyse durven doorvoeren.

Op politiek vlak wordt sinds 11 september niet veel meer ondernomen. De regering ondergaat als het ware de situatie en neemt geen structurele maatregelen meer. Het is business as usual. Er bestaan natuurlijk geen mirakeloplossingen, maar de situatie passief ondergaan is de verkeerde weg bewandelen. Wij moeten klaar staan voor het herstel. Dat zal veel moeilijker worden. De economie is geïnternationaliseerd en er is concurrentie met de Oost-Europese landen. Het kostenaspect zal echter niet allesbepalend zijn, het wordt een zaak van toegevoegde waarde. De toegevoegde waarde kan alleen maar van menselijk kapitaal komen, van opleiding en vorming en door structuren te creëren. Wij moeten afstappen van de gedachte dat alles wel in orde zal komen. De Vlaamse economie staat op een keerpunt.

In de jaren zestig hebben we dat ook al meegeemaakt. Toen hebben wij de expansiewetgeving uitgebouwd. De heer Gaston Geens heeft in de jaren zeventig Flanders Technology opgezet en in de jaren negentig werd de DIRV-actie opgezet. Ik mis een mobiliserend project en een debat met de Vlaamse regering dat ten gronde wordt gevoerd. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter : De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen *(Op de tribune) :* Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het zou u verwonderen mocht ik niet repliceren op sommige stellingen van de heer Van Rompuy. Ik wijs erop dat de cijfers in het SERV-rapport slechts betrekking hebben op het jaar 2001.

De heer Van Rompuy heeft overschot van gelijk als hij sommige zaken uit de actualiteit aanhaalt. Het rapport heeft het echter over cijfers die slaan op het jaar 2001. Hij heeft sommige cijfers ook vrij selectief geselecteerd, en bepaalde zaken haalt hij niet aan. Zo ligt de werkloosheidsgraad in 2001 bijvoorbeeld onder die van 2000 en van 1999. De werkzaamheidsgraad was in 2001 lichtjes gedaald, maar lag nog flink hoger dan in 1999, namelijk 63,4 percent in vergelijking met 62,1 percent. In Vlaanderen werden 20 spin-off bedrijven opgericht, meer dan het dubbele van in eender welk ander jaar, als men tot 1978 teruggaat. Het aantal opgerichte ondernemingen bleef daarbij stabiel over de periode 1999-2001.

Ik wil niet al te lang stilstaan bij de studie van de SERV – we kunnen gemakkelijk voor- en tegenstanders vinden -, maar ik wil het veeleer hebben over de realisaties van de regering. Men zegt immers altijd dat de regering niets doet. Het verwijt van zelfgenoegzaamheid dat de SERV maakt en nu door de heer Van Rompuy wordt overgenomen, komt mij vreemd voor. In de verklaringen van de captains of industry wordt geen melding gemaakt van de maatregelen die de regering heeft genomen en nog zal nemen. Dit is op zijn minst wraakroepend. Ik kan begrijpen dat die mensen liefst geen belastingen zouden betalen, maar in de huidige context kan dit uiteraard niet.

Ik zal hier even enkele initiatieven toelichten die de Vlaamse regering in de loop van deze maand heeft genomen of nog zal nemen. Aan de hand van deze voorbeelden zal ik bewijzen dat de Vlaamse regering wel degelijk oog heeft voor de industrie

van den Abeelen

en voor de versterking van het economisch weefsel.

In Leuven staat een bijzonder grote investering in het wetenschappelijk onderzoek op stapel. De uitbouw van een wereldcentrum voor microchips zal maar liefst 300 miljoen euro kosten. De steun van de Vlaamse regering aan dit project bedraagt 37 miljoen euro.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer van den Abeelen, over hoeveel arbeiders of bedienden gaat het hier precies ?

De heer Marc van den Abeelen : Mijnheer Verrijken, het gaat hier niet om rechtstreekse tewerkstelling, maar om een wetenschappelijk centrum. De spin-offs van dit centrum zullen voor de nodige tewerkstelling zorgen. Indien we dit wetenschappelijk centrum niet bouwen, zal de Vlaamse inbreng in de chipindustrie in de nabije toekomst van de kaart worden veveegd. (*Opmerkingen van de heer Miel Verrijken*)

Op zondag 30 maart 2003 vindt de Dag van de Technologie plaats. Op zaterdag 29 maart zullen de Vlaamse overheid, het bedrijfsleven en de wetenschappelijke wereld een innovatiepact afsluiten. Het is de bedoeling om in de toekomst 3 percent van het BNP aan onderzoek en ontwikkeling te besteden.

Begin deze maand heeft de Vlaamse regering een subsidie van 11 miljoen euro voor het Flanders Mechatronic Technology Center goedgekeurd. Heel wat privé-bedrijven zullen in dit centrum participeren. Het is de bedoeling om de Vlaamse achterstand inzake mechanica en mechatronica in te halen.

Het is duidelijk dat de Vlaamse regering op verschillende domeinen reeds structurele inspanningen heeft geleverd. Ik zou er tevens op willen wijzen dat de paars-groene coalitie, zowel op federaal als op Vlaams niveau, een hele reeks fiscale maatregelen heeft getroffen om de Vlaamse economie een nieuwe dynamiek te geven.

De Vlaamse regering heeft de vastgoedsector bevorderd. De registratierechten zijn van 12,5 tot 10 percent verlaagd. Voor de verkoop van kleine landeigendommen, bescheiden woningen en gronden zijn de tarieven van 6 tot 5 percent verlaagd. Het principe van de meeneembaarheid van de in het verleden betaalde registratie is ingevoerd. Voor de

belastingplichtige die zijn eerste en enige woning aankoopt, is in een aantal fiscale tegemoetkomingen voorzien.

Ik heb al vaak horen zeggen dat de Vlaamse regering geen enkele inspanning levert om de administratieve procedures te vereenvoudigen. Sedert 20 oktober 2001 hebben boekhouders evenwel de mogelijkheid om klantgegevens met één enkele klik in bulk naar de fiscus te sturen. Sedert februari 2002 kunnen alle BTW-plichtigen hun aangifte via het internet verzenden. Dit systeem is uiterst eenvoudig. Het is bovendien bekroond met een Europees label dat in het leven is geroepen om e-governmentinitiatieven van lidstaten te belonen. Sedert 4 maart 2002 kan iedereen gratis en op een zeer eenvoudige manier de fiscale gegevensbank raadplegen. De Vlaamse regering bereidt momenteel tal van initiatieven voor die tot een aanzienlijke vermindering van de overige administratieve lasten moeten leiden.

De Vlaamse regering heeft de Europese richtlijn inzake de vereenvoudiging, de modernisering en de harmonisering van de voor de facturering geldende voorwaarden op het vlak van de BTW op 20 december 2001 aangenomen. Op 1 januari 2004 zal die richtlijn in werking treden. De vennootschapsbelasting is hervormd. Het totaaltarief is van 40,17 tot 33,99 percent verlaagd. Voor KMO's is het tarief van 28 tot 24,25 percent verlaagd.

De veralgemeende rulingpraktijk is ingevoerd. Dit betekent dat de administratie op voorhand kan beslissen op welke wijze fiscale wetten in bijzondere situaties zullen worden toegepast. Voor buitenlandse investeerders is deze zekerheid omtrent het fiscaal klimaat uiterst belangrijk. Zij willen zeker zijn dat het afschrijvingsregime of de fiscale wetgeving in de loop van de afschrijving van hun investeringen niet zullen wijzigen. Voor mij is dit dus een van de grote punten. Als u bij onderzoek dienaangaande aan buitenlandse bedrijven vraagt wat de belangrijke zaken zijn, dan is het enerzijds het tarief van de fiscaliteit, maar anderzijds ook de rechtszekerheid.

Er is ook de vermindering van de sociale kosten en de algemene loonkostenverlaging van ongeveer 32.000 frank per werknemer in 2000. We mogen ook niet vergeten dat er in 2002 een bijkomende verlaging was van 250 miljoen euro, maar die werd dan wat meer selectief toegepast.

Op het vlak van de ruimtelijke ordening werden ook reeds talloze maatregelen genomen om de Vlaamse industrie meer zuurstof te geven. Inzake

van den Abeelen

de vergunningsplicht kunnen de dossiers sneller gaan. Door het nieuwe besluit – dat nu trouwens voorligt bij de Raad van State – zal, indien de gemachtigde ambtenaar geen advies verleent, de gemeente voorbij kunnen gaan aan deze vereiste. Ten slotte heeft de minister van Ruimtelijke Ordening maatregelen genomen om die zonevreemde bedrijven meer rechtszekerheid te geven.

Inzake innovatie is er de introductie van een nieuw kanaal voor het strategisch basisonderzoek in Vlaanderen. Iedereen is ervan overtuigd dat de kracht van Vlaanderen inderdaad boven het strottenhoofd ligt : het verstand. Wat wij hebben, is onze vaardigheid van geest.

De opleidingscheques hebben ondertussen de kaap van één miljoen overschreden. U zult misschien zeggen dat het te weinig is, maar het is niet te weinig. Dat is een kwestie van sensibilisering. De doelgroep werd uitgebreid. Er zijn middelen vrijgemaakt in de begroting. Er is ook een nieuwe communicatiecampagne. De adviescheques worden gelanceerd. Er hebben reeds 200 ondernemingen op ingeschreven. Binnenkort worden zelfs de peter-schapscheques gelanceerd.

Voor de VLD is de versterking van de financiële structuur van de ondernemingen een topprioriteit. Ook op dit vlak is de regering niet bij de pakken blijven zitten. Als parlement moeten wij maar aandringen dat het nog sneller zou gebeuren. Er zijn verschillende projecten opgestart, zoals het Startersfonds en de ARKimedés-regeling. Ook de modernisering van de waarborgregeling is opgestart.

Sommige van die projecten liggen nu bij de Raad van State. Die gaat niet te snel. We zouden misschien een snellere procedure moeten vinden. Hoe dan ook, de implementatie moet er komen. De projecten die door de regering werden goedgekeurd, doorlopen de normale procedure. Via deze procedure moeten ze in dit parlement worden goedgekeurd.

De VLD is dan ook vragende partij dat deze projecten, die de financiële structuur van de ondernemingen kunnen ondersteunen, zo snel mogelijk in dit parlement worden geagendeerd, zodat ze in de commissie kunnen worden besproken en goedgekeurd. Op die manier kan dit dan, inspeliend op de bestaande situatie, zeer snel worden georganiseerd.

Ten slotte kan nog worden vastgesteld dat het eerste Huis van de Vlaamse Economie, dat de dienst-

verlening dichtert bij de burger en bij de onderneming moet brengen, een serieuze administratieve vereenvoudiging betekent.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, dit is geen 'zelfgenoegzaamheid', dit is geen 'beleid dat verstikkend werkt', dit is geen 'onderwaardering van de industrie'. Deze omschrijvingen haal ik uit het SERV-rapport. Is de SERV de verlaging van de vennootschapsbelasting vergeten ? Is hij de verlaging van de sociale lasten met 4 miljard euro vergeten ? Zijn alle inspanningen op het vlak van e-government en administratieve vereenvoudiging vergeten ?

Sommigen zijn dat schijnbaar wel vergeten, maar de VLD niet. We blijven waakzaam. Veel projecten wachten nog op hun uitvoering, terwijl de zaken dringen. De Vlaamse regering zal de komende maanden dan ook prioriteit moeten geven aan de versterking van de Vlaamse economie, en daarin, mijnheer de minister-president, hebt u in elk geval de steun van de VLD-fractie. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, geachte collega's, ik citeer : 'Op economisch vlak heeft de overheid de taak te zorgen voor de ideale omgevingsfactoren voor ondernemingen. Ondernemerschap, als bron van welvaart en tewerkstelling, kan immers maar optimaal gedijen indien ondernemers niet worden gehinderd door een beklemmend regelgevend kader en door onnodige administratieve barrières. De overheid bepaalt de spelregels aan de hand van de beleidsinstrumenten waarover ze beschikt. Om het spel aantrekkelijk en fair te houden is een minimum aan normen en voorschriften onontbeerlijk, maar in geen geval mag dit leiden tot onzinnige regels of formaliteiten die het spel versmachten en onaantrekkelijk maken voor de deelnemers.'

Deze wijze woorden vinden we terug in het voorwoord van het boek 'Economie zonder voetnoten'. Ze werden geschreven door ene Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie. Jammer genoeg moeten we vaststellen dat er een enorm verschil is tussen de woorden van de heer Gabriels als schrijver van een voorwoord en de daden van diezelfde persoon als Vlaams minister van Economie. Ik

Van Goethem

weet nu reeds dat de minister zal aanvoeren dat diverse argumenten uit mijn betoog niet tot zijn bevoegdheid behoren. Ik erken dat, maar dit betekent enkel dat Vlaanderen niet over de noodzakelijke bevoegdheden beschikt en dat de Vlaamse regering zich niet krachtig genoeg afzet tegen de federale oekazes.

De gestage druk op de ondernemers, via allerhande soorten regelgeving, heeft ertoe geleid dat topindustriële de noodklok zijn gaan luiden, en niet onterecht. Welvaart zonder industrie is onmogelijk. Dit is een waarheid als een koe. Het wordt dan ook beangstigend industriële te horen verklaren dat de industrie in Vlaanderen binnen 20 tot 25 jaar ten dode opgeschreven kan zijn. De industrie wordt niet meer gewaardeerd, zo stellen de bezorgde bedrijfsleiders, maar in het beste geval nog gedoogd. De problemen zijn gekend : te hoge sociale lasten, nieuwe heffingen en taksen, hoge elektriciteitsstarieven, steeds meer reglementering en een toenemende betutteling. De nieuwe heffingen en taksen zorgen ervoor dat de zo geroemde belastingvermindering een slag in het water is geworden. Er zijn de verhoogde milieutaksen, de gemeentebelasting, de provinciebelasting, de solidariteitsbelasting, de ecotaks, de bijdrage aan de openbare dienstverplichting, een bijdrage voor de werkingskosten van de regelgever. Ik kan zo nog even doorgaan.

Een recente OESO-studie leert ons dat Vlaamse werknemers 55 percent van hun brutoloon zien opgaan in belastingen en sociale bijdragen. De looneisen die de werknemers stellen zijn in deze context dan ook begrijpelijk. De arbeider verdient niet te veel, maar hij moet te veel van zijn loon afstaan aan de overheid. Tussen 1996 en 2002 steeg de loonkost per geproduceerd stuk met 7,8 percent, terwijl dit in onze buurlanden slechts 5,7 percent was. Die stijging was het sterkst tussen 2001 en 2002, namelijk met 3,7 percent.

De nieuwe en op stapel staande energieheffingen maken dat de concurrentiepositie van onze bedrijven nog verder in het gedrang komt. Een treffend voorbeeld is de elektriciteitsfactuur van Opel. In 2002 steeg die met 50 percent tegenover 2001. In 2003 zal Opel bijna 20 percent meer betalen dan in 2002. Umicore heeft berekend dat tegen 2006, wanneer alle heffingen zullen worden ingevoerd, haar elektriciteitsfactuur 30 miljoen euro hoger zal liggen dan in 2000. In Frankrijk kost de elektriciteit nu reeds 30 percent minder dan in België. In Scandinavië ligt die prijs nog lager. De vrees dat het ge-

combineerde effect van de uitvoering van het Kyoto-protocol en de verdwijning van de nucleaire energie tot een verdubbeling van de elektriciteitskosten zal leiden, is niet ongegrond. Deze regering zet op een onverantwoorde wijze de toekomst van onze industrie op het spel. Het gebrek aan visie is schrijnend. Moeiteloos gaat ze voorbij aan het feit dat de industriële productie goed is voor 85 percent van onze export. Jammer genoeg gaat ze even gemakkelijk voorbij aan het feit dat de industrie goed is voor 600.000 directe banen.

Duurzaam ondernemen betekent dat de ondernemingen de mogelijkheid krijgen duurzaam te blijven werken. De huidige tendens moet dan ook dringend worden omgebogen. Nu reeds zien we dat Vlaanderen 10 percent meer werklozen telt dan een jaar geleden. Bovenop de al eerder aangekondigde afslanking met 430 jobs wil Bayer bijvoorbeeld nog eens 271 banen schrappen. Degussa overweegt zeer sterk een investering van 300 miljoen, niet in Antwerpen maar in Singapore. De investeringen bij BASF zitten intussen nog steeds in de koelkast en Alcatel en Philips hebben er reeds de brui aan gegeven.

Economie, het sociale en het milieu zijn belangrijke elementen in onze samenleving. We moeten er dan ook over waken dat die elementen gelijke kansen krijgen. Dat betekent dat we ook neen moeten durven zeggen tegen groene fetisjen, dossiers die geen enkele meerwaarde hebben, en tegen de fobie van Agalev die banen en welvaart kost.

De verwerkende industrie is nog steeds goed voor een derde van de toegevoegde waarde die wordt gecreëerd. We moeten durven erkennen dat die toegevoegde waarde de welvaart schept waar we met zijn allen van genieten. Als we die welvaart willen behouden en veiligstellen voor onze kinderen, moeten we durven afwegen waar onze prioriteiten liggen. Kiezen we voor een welvarende toekomst, of kijken we werkloos toe hoe onze economie verder wegwijnt, met alle sociale gevolgen die eraan verbonden zijn.

Voor onze industrie is het vijf voor twaalf. Ondanks de vele waarschuwingen van de SERV, de Nationale Bank, enzovoort, blijft deze regering voortdoen.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Van Goethem, we horen u vanalles debiteren, zonder dat u er feiten bij kunt noemen. Welke maatregel is er nu meer administratief belastend voor de bedrijven ?

Gabriels

Het decreet op de expansiestede nieuwe stijl houdt een enorme vereenvoudiging in, dankzij het call-systeem. Uw partij was daar tegen, zowel in de commissie als in de plenaire vergadering. Alle andere maatregelen van opleidingscheques, adviescheques, peterschapsprojecten, enzovoort, passen in hetzelfde systeem van verlaging van de administratieve lasten. Waar kunt u enige verhoging van de lasten ontdekken ?

U hebt het ook over de situatie van de industrie, maar vergeet er bij te zeggen, na uw betoog over wegtrekkende bedrijven, dat we alleen al in de automotiv sector op een goed jaar tijd, en met belangrijke evoluties, bijna 100 miljard frank aan investeringen krijgen uit het buitenland, omdat er opnieuw in Vlaanderen wordt geloofd. U maakt er een eenzijdig en onnozel verhaal van.

De heer Roland Van Goethem : Dan moet u maar eens uitleggen hoe u er, ondanks die fantastische aantrek van investeringen, in slaagt op een jaar tijd 10 percent meer werklozen te maken.

Minister Jaak Gabriels : U vergeet te vertellen dat er in 3,5 jaar tijd 160.000 arbeidsplaatsen zijn bijgekomen. U hebt het alleen over dat ene gegeven. Een economische analyse vraagt objectiviteit. Alle gegevens moeten met elkaar worden vergeleken. U doet dat niet, en haalt er liever een paar elementen uit, wat een complete vertekening van de werkelijkheid geeft.

De heer Roland Van Goethem : De realiteit is dat de werkgelegenheidsgraad in Vlaanderen opnieuw op het niveau van 1999 zit. Uw regering is terug bij af.

Minister Jaak Gabriels : Hoe reageert u op de verlaging van de administratieve lasten ? En op de buitenlandse investeringen, waaronder ook Amerikaanse investering in de automotiv sector en in andere sectoren ? U zegt alleen de negatieve dingen. Hoe reageert u op de positieve signalen ?

De heer Roland Van Goethem : U weet net zo goed als ik dat de Amerikaanse investeringen flink teruggelopen zijn. Ik kan ook een voorbeeld van betutteling geven, waarvoor u weliswaar niet verantwoordelijk bent. Ongeveer een jaar geleden was er één postbode die depressief geraakte door pesten op zijn werk. De man pleegde jammer genoeg zelfmoord. Dat is een drama. Het praktisch resultaat is dat er nu in elk privé-bedrijf een persoon moet zijn bij wie men terecht kan wanneer

men denkt dat men gepest wordt. Dat is een vorm van betutteling en de ondernemer ervaart dit ook zo.

Mijnheer de minister, ik had graag van u vernomen welke maatregelen u wilt nemen om de slagkracht van de industrie te herstellen. Blijkbaar zal dat niet veel zijn want u hebt nu al gezegd dat het zo goed gaat. Mijnheer de minister, in het verkiezingsprogramma van de VLD zegt u dat er 140.000 nieuwe banen zullen bijkomen. Ik vraag me af waarom u de verkiezingen van 18 mei afwacht om daaraan te beginnen. Begin er nu aan, we hebben ze dringend nodig ! (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, ik heb naar aanleiding van de discussie over werkgelegenheid mijn visie al eens weergegeven. Ik heb ook de gelegenheid gehad dat in een interview te doen. Die visie sluit wel wat aan bij wat de heer Van Rompuy daarnet heeft gezegd. De economische crisis is echter een internationaal gegeven. Het valt moeilijk te ontkennen dat men daaraan zou kunnen ontsnappen. We moeten uit een dergelijke eilandvisie geraken en er eerlijk over praten.

Die economisch crisis betekent ook niet dat we er alleen maar moeten vanuit gaan dat wij het, als het beter zou gaan, automatisch ook beter zouden doen. We moeten niet op onze lauweren rusten want een economische crisis betekent altijd een versnelling in de herschikking en de herstructurering van een economie.

We moeten ons de vraag durven stellen of we daartegen gewapend zijn. We doen een aantal vaststellingen, die ook de SERV heeft gemaakt. Van die vaststellingen wordt een facet aangebracht door de vier industriëlen, meer bepaald dat de omstandigheden zo zijn gewijzigd dat terecht de vraag kan worden gesteld of onze Vlaamse economie vandaag, in de wijze waarop ze werkt en functioneert, nog beschikt over dezelfde troeven als een decennium geleden. Eerlijk gezegd denk ik dat dit niet het geval is.

Wat de regering doet, is zeer goed. Ze werkt vooral aan het wegwerken van onnodige wrijvingspunten om het ondernemingsleven op volle kracht te laten draaien. Anderzijds zijn de omstandigheden zo dat het ondernemingsleven op zich, gegeven de gewijzigde omstandigheden, niet de kracht of de visie

Voorhamme

ontwikkelt die de Vlaamse economie vooruit zou kunnen stuw en op haar positie zou handhaven. Ik heb hierover gesprekken gehad met tal van mensen uit het bedrijfsleven. Ik denk dat de goede ondernemers in Vlaanderen van de overheid verwachten dat die een sturende rol zou spelen. Het klinkt merkwaardig uit de mond van de ondernemers want die hebben graag de nodige vrijheid. Ze bedoelen daarmee niet dat er een nieuwe vorm van regulitis ontwikkeld moet worden, maar dat de overheid een motor moet zijn voor het ontwikkelen van een nieuwe strategische visie. Ik ga niet uitweiden over waarop die visie gebaseerd moet zijn, maar het is duidelijk dat dit niet meer op dezelfde uitgangspunten is als 10 jaar geleden.

We moeten iets doen aan het feit dat onze regio te eenzijdig gebaseerd is op KMO's, met alle respect voor de KMO's.

Wat de grote ondernemingen betreft, zijn we te sterk bezig met een uitvoeringseconomie en veel te weinig met een eigen creatieve economie. Die uitvoeringseconomie is vooral in handen van multinationale ondernemingen waarvan bij ons filialen gevestigd zijn. Het is duidelijk dat we onvoldoende in staat zijn om een creatieve toegevoegde waarde te creëren.

We leven in een Europa dat naar het oosten gaat uitbreiden en waarin de positie van Vlaanderen fundamenteel gewijzigd zal worden. Dit zal voor Vlaanderen nieuwe uitdagingen betekenen. We zijn echter onvoldoende voorbereid op de grootste uitdaging, namelijk het leveren van toegevoegde waarde door de lerende productie van goederen en diensten te installeren. Dat is iets waar we in de toekomst op moeten focussen.

Om die reden zou het goed zijn dat we niet al te veel tijd meer zouden verliezen. We hebben reeds het Pact van Vilvoorde dat heel grote verdiensten heeft. Mijns inziens is het ogenblik aangebroken om ervoor te zorgen dat er een zoon of dochter van dat Pact van Vilvoorde wordt geboren, waarbij de Vlaamse regering het voortouw zou nemen om zich, met alle partners die daarbij nodig zijn, eens grondig te bezinnen over een nieuwe strategische visie voor het komende decennium – in het licht van de gewijzigde omstandigheden.

Ik heb gehoord dat de heer Van Rompuy bereid zou zijn om daar, over alle partijgrenzen heen, aan mee te werken. Ook dat zou een unicum zijn, omdat we daardoor een nieuw draagvlak in Vlaan-

deren zouden kunnen creëren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, eergisteren kondigde president Bush aan dat hij de oorlog in Irak wil starten. Zijn woorden waren nog niet helemaal koud of de aandelen op de beurs schoten de hoogte in, terwijl de olieprijs daalden. Veertien dagen geleden stelde een belangrijke vertegenwoordiger van de toeristische sector dat de oorlog maar beter snel kon beginnen, zodat het toerisme daarna weer kan opleven. Dergelijke cynische uitingen van een macro-economische dynamiek doen me enigszins walgen en maken ook duidelijk hoe relatief economische ontwikkelingen zijn, en hoe weinig greep Vlaanderen daar op heeft.

Als de oorlog binnen 14 dagen afgelopen zal zijn, zal er misschien een economische heropleving volgen. Toch kan de diepe frustratie in de Arabische wereld aanleiding geven tot nieuwe aanslagen, waardoor we snel weer andere effecten zullen zien.

Met dit relativisme wil ik niet zeggen dat we niets moeten doen en dat we onze verantwoordelijkheid niet moeten opnemen. Ik wil enkel zeggen dat de macro-economische elementen vaak doorslaggevend zijn. Ik denk in dit verband ook aan de sluiting van Philips in Hasselt en aan de beslissingen die daartoe de aanleiding hebben gegeven. Ik heb toen ook verwezen naar IBM dat 10 jaar geleden met veel overheidssubsidies naar Hongarije uitgeweken is, maar ondertussen ook daar vertrokken is om uit te wijken naar een andere lagelonenland.

Met deze verwijzingen wil ik duidelijk maken dat we onze eigen beleidsmogelijkheden juist moeten plaatsen. Het is belangrijk te weten wat Vlaanderen kan en wat federaal moet gebeuren.

Een belangrijk onderdeel van deze interpellatie gaat over het standpunt van een aantal topindustriëlen. Eén van de grootste problemen die zij aanhalen, is de te hoge loonlast. Onze fractie is het daarmee eens. We pleiten er allang voor om de loonlast te verlagen en te compenseren met een energieheffing, maar dat is een federale materie. Als het gebeurt, dan komen we tegemoet aan bepaalde elementen uit het SERV-rapport. Inzake leefmilieu scoren we slecht in Vlaanderen. We hebben het grootste energieconsumptieverbruik in vergelijking met de omliggende regio's.

Sannen

Daarover moeten we het hier echter niet hebben. Ik wil het hebben over vier pijnpunten die de SERV en de topindustriëlen ons aanreiken : ten eerste de scholing, ten tweede innovatie, ten derde het gebrek aan ondernemingszin en ten vierde een aangepaste, transparante regelgeving.

Het initieel onderwijs is goed maar we scoren ontzettend zwak in permanente scholing. We hebben blijkbaar niet de juiste beleidsmaatregelen om die vorming op te krikken. Ik hoop dat de nieuwe voorstellen terzake effect zullen hebben.

Over de innovatie van het wetenschappelijk onderzoek zegt de SERV dat milieugerichte technologie een heel belangrijke economische meerwaarde kan opleveren voor investeringen in Vlaanderen. Positieve geluiden komen bijvoorbeeld uit Hansen Transmission te Lommel en Turbowinds. Dat zijn twee voorbeelden van bijkomende tewerkstelling in de hoogtechnologische sector inzake energie en duurzaamheid. Daar moeten we aandacht voor hebben en ook voor de investering in IMEC. Die steunen we ten volle, maar we moeten het luik van wetenschappelijk onderzoek versterken om tot duurzamere investeringen te komen.

Minister Van Mechelen, u had een fonds beloofd om die duurzame investeringen te stimuleren en om bijkomend kapitaal ter beschikking te stellen.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Sannen, bij de hervorming van het IWT voor ondersteuning van bedrijven hebben we binnen het financieringsbesluit geopteerd om, in plaats van een afzonderlijk fonds te maken voor duurzame ontwikkeling, bedrijven die positief scoren inzake duurzame innovatie, automatisch bij elke investering een bijkomend percentage steun te verlenen. Op die manier hebben we aan de terechte kritiek van uw fractie gevolg gegeven.

De heer Ludo Sannen : Een derde pijnpunt is het gebrek aan ondernemingszin, of zoals de topindustriëlen het verwoorden, de maatschappelijke onderwaardering voor het ondernemen. We moeten de redenen vinden voor dit gebrek aan ondernemingszin. We scoren heel slecht volgens het SERV-rapport. Velen zijn daar waarschijnlijk blij mee. Misschien klopt het wel dat de maatschappelijke waardering voor het ondernemerschap te klein is, maar dan moeten ze daar iets aan doen.

Ik heb tijdens de begrotingsbespreking ook gewezen op een ander probleem : in onze maatschappij

heerst angst voor het nemen van risico's. De overheid probeert terecht zoveel mogelijk zekerheid te geven aan de bevolking, maar die grote zekerheid heeft misschien de angst om risico's te nemen tot gevolg. Ondernemen veronderstelt het aangaan van risico's en daarmee moet de overheid rekening houden. Het ter beschikking stellen van risicokapitaal voor starters is een belangrijk element om de angst gedeeltelijk weg te nemen. We moeten streven naar een samenleving waarin het nemen van risico's wordt gewaardeerd en gerespecteerd, ook als dat tot een faillissement leidt. Een faillissement wordt nu in de meeste gevallen maatschappelijk heel zwaar afgestraft en dat is verkeerd. Die afstraffing beheerst nog veel te sterk ons cultureel denken.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sannen, u raakt een gevoelig punt aan. Ondernemerschap is afhankelijk van meerdere factoren. We proberen via het onderwijs een steentje bij te dragen. De minister van Onderwijs heeft het opgenomen in de eindtermen van het secundair onderwijs. Het is de bedoeling om van jongs af de juiste attitudes voor het ondernemerschap mee te geven.

Het spreekt vanzelf dat de maatschappelijke visie over ondernemerschap moet worden verbeterd. Ook op dat vlak nemen we een aantal initiatieven zoals de Ondernemersplanwedstrijd. Gisteren was ik in Technopolis Mechelen waar ongeveer 300 jonge mensen hun projecten hebben voorgesteld.

Het meest fundamentele punt dat u hebt aangehaald, is dat de overheid soms te sterk is geneigd om te veel zekerheid aan mensen te bieden.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, zo heb ik het niet gezegd. Ik zei alleen dat het bieden van zekerheid een invloed heeft op onze mentaliteit.

Minister Jaak Gabriels : Uit alle GEM-studies waarover ik beschik, blijkt dat de overbescherming in het werknemersstatuut er een aantal mensen van weerhoudt om risico's te nemen. We moeten dat durven zeggen. We mogen ons niet toespitsen op de overbescherming van de werknemers, maar we moeten meer doen om de zelfstandigen te beschermen. De afgelopen 4 jaar is er sprake van een verbetering van meer dan 10 miljard per jaar in het

Gabriels

statuut voor zelfstandigen, maar dat is nog veel te weinig. Het vormt een van de sleutels. Uit een onderzoek dat ik samen met Waals minister Kubla heb laten uitvoeren, blijkt dat bijna 50 percent van de 18-jarigen naar het ondernemerschap neigt, maar dat daar 4 jaar later slechts 4 percent van overblijft. We moeten een maatschappelijk juist en adequaat antwoord durven geven.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, ik voel me een beetje gediscrimineerd, want ik heb rugklachten en daardoor is het voor mij een hele lijdensweg om naar de interruptiemicrofoons te stappen. Misschien kunt u daar rekening mee houden ?

Het verwondert me dat niemand het tot nu toe heeft gehad over een vreselijk drama dat zich in Europa afspeelt : de braindrain naar de VS. De heer Sannen heeft het terecht over een gemis aan initiatief en durf bij jongeren. Het is de taak van de uitvoerende macht om met behulp van de universiteiten studies te maken.

Mijnheer de minister, hebt u al een studie laten maken over de enorme braindrain die Vlaanderen ondergaat ? De VS stellen 15 percent van de arbeiders en bedienden van Vlaanderen tewerk. Dit is vooral in de hoogtechnologische branche. Laat ons hopen dat die mensen terug naar Vlaanderen komen om hun opgedane kennis in praktijk te brengen. Daar loopt het echter mank. Ik vind dat er de jongste maanden een bijzonder domme politiek is gevoerd als gevolg van de situatie in Irak. We moeten erover waken dat de braindrain niet in één richting verloopt. Als de opgedane kennis terugkomt naar Europa, dan is dat een gezonde situatie. Als Vlaanderen echter wordt uitgesloten van de secundaire positieve elementen van de braindrain, dan heeft dat een zeer nefaste invloed op onze economie.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Een ander knelpunt is het gebrek aan vertrouwen in de overheid. Daarin dragen we de grootste verantwoordelijkheid. De visie van professor Moesen is dat we nationale rijkdom, menselijk kapitaal en fysisch kapitaal hebben. Op het vlak van het sociaal kapitaal stellen zich problemen, vooral op het vlak van vertrouwen in de overheid. Dit doet bedrijven beslissen om zich al dan niet in een regio te vestigen. De meest recente

onderzoeken tonen aan dat het vertrouwen in de overheid niet is toegenomen en dat zal de voorbije week niet zijn verbeterd.

Mijnheer de minister-president, het Vlaams werkgelegenheidsakkoord biedt maar beperkte antwoorden op deze knelpunten. Het kost de Vlaamse overheid heel wat, maar wat levert het op aan aankomende tewerkstelling en economisch initiatief ?

De voorzitter : Mijnheer Sannen, u had een spreek-tijd van 5 minuten. U zit al aan het dubbele. Kunt u uw betoog beëindigen ?

De heer Ludo Sannen : Ik lees in het rapport van de SERV dat de belasting op personen ten opzichte van het BRP te hoog is. We zitten qua belastingen op kapitaal en goederen wel in de laagste categorie. Daarop grijpen we nu in. Zal de kostprijs van de verlaging op de onroerende voorheffing een belangrijke meerwaarde opleveren op het vlak van economische stimulansen en tewerkstelling ?

Mijnheer de minister-president, op welke manier zult u de innovatie en het wetenschappelijk onderzoek naar milieutechnologie stimuleren ? Wat zal de regering doen om het vertrouwen op te krikken en de administratieve vereenvoudiging te realiseren ? Hoe ver staat het Vesoc-overleg ? Ik herhaal dat de overheid meer had moeten sturen op voorhand en niet had moeten wachten tot de voorstellen er lagen. Bij deze voorstellen stel ik me vragen over het effect op aankomende tewerkstelling. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, de auteurs van dit rapport hebben mijns inziens niet de intentie om het gevoerde en/of huidige beleid te beoordelen of te veroordelen. Dit rapport moet worden gezien als een wetenschappelijke benadering van de economische parameters. Dat is toch belangrijk. Bij het begin van de legislatuur kondigde de toenmalige minister van Economie Van Mechelen in het parlement aan dat hij op korte termijn een concurrentietoets naar Nederlands model zou laten opstellen. Dat is een goede zaak. Behoudens tegenbewijs heeft de overheid dit niet volledig ingevuld. Er is wel het steunpunt Ondernemerschap. Tot op heden ontbreken echter nog altijd de nodige studies. Ik hoop dat die snel klaar zullen zijn.

De SERV heeft dat met dit rapport wel gedaan. Het rapport is niet op Vlaamse maar op Europese

Bogaert

gegevens gebaseerd. Het gaat om de vrij toegankelijke – lees : dure – officiële databank van de Europese Commissie, genaamd NewCronos. Het is belangrijk dat het parlement weet waarop de SERV zich heeft gebaseerd. Deze databank voor tal van economische indicatoren en parameters geeft relevant en eenvormig vergelijkingsmateriaal voor alle Europese staten, niet voor deelstaten. Deze vergelijkingen vinden echter noodgedwongen meestal plaats op het Belgisch niveau. Een onderdeel van deze databank gaat wel dieper in op de regionale verschillen van de relevante Europese regio's, waaronder Vlaanderen. Dit onderdeel is echter per definitie minder goed uitgewerkt.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Bogaert, de voorzitter van de SERV heeft gezegd : ‘Wat de regio's betreft, zijn internationaal vergelijkbare gegevens niet rijkelijk voorhanden. De meest aangewezen bron hiervoor is de Cronosdatabank van Eurostat. Een belangrijke lacune in het regionaal cijfermateriaal is echter de onbeschikbaarheid van de recent vergelijkbare tijdreeksen.’

Ik hoop dat u met dat element rekening houdt.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister, ik hoop dat u me nu laat voorlezen.

Vandaar moet de Vlaamse regering niet alleen op Belgisch, maar ook op Europees niveau druk uitoefenen om meer relevante economische gegevens per regio, dus ook op deelstaatniveau, te bekomen. Het klopt dat ze onvoldoende voorhanden zijn. We moeten ervoor zorgen dat dit in de toekomst wel het geval is.

Vergeet ook niet het feit dat het Instituut voor de Nationale Rekeningen, een onderdeel van de Nationale Bank van België, thans voor het eerst een regionaal opgesplitste inkomensrekening maakt, en dit vooral onder druk van de Europese Commissie. Het gebeurt in uitvoering van de ESER 95-overheidsboekhoudregels. Daarnaast moeten we ook toegeven dat gewezen Vlaams minister Stevaert van het statistiekbeleid op Vlaams niveau geen prioriteit heeft gemaakt.

Vermits de gegevens letterlijk uit de NewCronosdatabank komen en dus niet door de SERV zijn samengesteld, lijkt het mij ook niet aangewezen op deze organisatie te schieten. Het zijn de Belgische en Europese statistische diensten en hun respectie-

velijke beleidsorganen die in het verleden te weinig aandacht hebben besteed aan accurate, tijdige en regionaal vergelijkbare data. De benchmarkoefening van de SERV heeft tenminste het voordeel dat ze een klokkenluidersfunctie vervult. Door de cijfers te publiceren, staat de regering zelf verstoeld van het feit dat zo weinig vergelijkbare statistieken beschikbaar zijn.

Ik zal slechts één voorbeeld geven. Het aandeel van de buitenlandse investeringen in het bruto regionaal product wordt niet op een officiële, vergelijkbare wijze gepubliceerd. De gegevens die daarover in de VRIND verschijnen, zijn goedbedoelde, maar noodzakelijkerwijs slechts benaderende gegevens.

Het initiatief van de vier industriële toont aan dat er in het ruime bedrijfsleven daadwerkelijk veel ongerustheid heerst omtrent de huidige economische malaise in het algemeen en het structurele probleem van de te hoge loonkost in het bijzonder. De reactie van minister Van Mechelen heeft deze oproep eigenlijk geaccentueerd en meer mediabelangstelling gegeven. Voor het beleid is deze oproep misschien een wat eenzijdige benadering van sociaal-economische problemen. Beleidsmakers moeten ook met andere dan industriële invalshoeken rekening houden.

Het is dan ook eigenlijk niet aangewezen, noch vanuit de bedrijfswereld, noch vanuit de oppositie, om eenzijdig alleen de negatieve gegevens en/of parameters in de spots te zetten. Er zijn positieve elementen in het dossier van de SERV, maar die komen spijtig genoeg niet aan bod. Alleen de negatieve aspecten worden aangehaald – het gras is steeds groener aan de overkant. Bij nader toezien is het gras bij onze bureaus echter toch ook niet meer zo groen – kijk maar naar Duitsland, Nederland en Japan. De heer Bahr zei vorige week nog in een artikel in Knack dat het rijke Duitsland van 1992 in 2002 een arm Duitsland is geworden. Dat is dan het land waarvan de SERV zegt dat het ons stichtend voorbeeld moet zijn.

Dan wil ik het hebben over het Vlaams werkgelegenheidsakkoord. De Vlaamse regering stelde dat, indien er een compromis zou komen waar ze achter kan staan, dit compromis via het beleid financieel zou worden gehonoreerd. Later werd dit financieel ‘commitment’ echter afgezwakt, om redenen die ik kan begrijpen. Het ware wellicht beter geweest dat de Vlaamse regering vanaf het begin een enveloppe had bepaald waarbinnen het werkgelegenheidsakkoord tot stand moest komen. In de

Bogaert

huidige stand van zaken spelen beide partijen elkaar telkens opnieuw de bal toe.

Er is sprake van een algemeen relanceplan. In plaats van op crisismomenten een zwaar relanceplan op te stellen, lijkt het mij beter gedurende de hele legislatuur gelijkmatig de nodige aandacht te schenken aan de economische beleidsondersteuning op een systematische manier. In het verleden werden we telkens opnieuw geconfronteerd met twee parallelle problemen : een conjunctureel en een structureel probleem.

In de eerste jaren van deze legislatuur, in 1999 en 2000, draaide de economie op volle toeren. In 2001 ging het reeds heel wat minder, maar spijtig genoeg hadden we toen nog niet door hoe erg de situatie was, onder meer omdat de tewerkstellingsgroei dat jaar nog vrij behoorlijk was. In 2002 werd de omvang van de crisis voor iedereen zeer duidelijk, alhoewel bepaalde beleidsvoerders, op federaal en gewestelijk niveau, nog steeds bleven spreken over een 'dipje'. Eén van de gevolgen hiervan is dat in het begrotingsbeleid van de Vlaamse regering relatief veel aandacht uitging naar sectoren als cultuur, welzijn, openbaar vervoer en onderwijs, en relatief minder aandacht naar economie.

Uit de begrotingsdocumenten van de Vlaamse regering zelf kunnen we afleiden dat het relatieve aandeel van de beleidskredieten met economische finaliteit in deze legislatuur afnam. Dat is geen verwijt, maar een vaststelling. Ik heb daar als lid van de meerderheid trouwens zelf mijn steentje toe bijgedragen. De feiten hebben ons echter ingehaald. Uit de begrotingsdocumenten van de Vlaamse regering blijkt dat we gaan van 17,56 percent in 2000 naar 14,6 percent in de initiële begroting 2003. Het aandeel van deze uitgaven in de betalingskredieten bedraagt volgens de begroting 2003 overigens nog minder, namelijk 13,82 percent.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Bogaert, laat me heel duidelijk zijn wat dat laatste betreft. U weet dat we in 2000 en 2001 in de begroting een inhaaloperatie hebben gedaan van 10,5 miljard frank om de FEERR's bijkomend te spijzen om het historisch passief te betalen. Als u cijfers vergelijkt, zou ik willen voorstellen dat u dat op een correcte manier doet.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister, ik wou die cijfers uiteraard nog duiden. Ik lees af van mijn blad : eerlijkheidshalve moet worden gezegd dat het cijfer voor 2000 opwaarts gericht was, omdat toen een inhaaloperatie inzake expansiesteun werd ingeschreven. De tendens is en blijft echter toch eerder dalend. Ook ten opzichte van de begroting 2002 neemt het budgettaire belang van de begroting Economie immers minder sterk toe dan andere departementen. Indien men het economisch beleid gelijkmatig budgettair had gehonoreerd gedurende de hele legislatuur, dan zou de vraag om een relanceplan thans misschien heel wat minder dringend klinken.

Ik rond af, mijnheer de voorzitter. Er rijst een structureel probleem over de partijgrenzen heen van bevoegdheden in België. Het Vlaams Gewest kent de moeilijkheid dat het praktisch geen lastenverlagingen met economische finaliteit kan toezeggen, noch in de personenbelasting, noch in de vennootschapsbelasting. Er werd te weinig geijverd om gewestelijke kortingen in de vennootschapsbelastingen toe te kennen. Daarom kan de Vlaamse overheid niets doen aan de loonkostverlagingen, waar iedereen nochtans achter staat. Er bestaat daarvoor een te beperkt gewestelijk beleidsinstrumentarium.

Ik zou dus nogmaals willen oproepen om over de partijgrenzen heen te trachten de bevoegdheden van het parlement uit te breiden. Dan zullen deze debatten in een totaal andere en gemakkelijker sfeer kunnen verlopen.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben de heer Van Rompuy dankbaar omdat hij dit debat heeft aangezwengeld. Met alle respect voor de Antwerpse situatie, die vandaag bij veel mensen meer tot de verbeelding spreekt, zal ik omstandig aandacht besteden aan een aantal zaken die hier aan bod kwamen. Ik denk immers dat een debat over de sociaal-economische situatie in Vlaanderen reeds vroeger aan de orde had kunnen zijn in dit parlement.

De heer Van Rompuy had het over het SERV-rapport, en hij sprak over zelfgenoegzaamheid. Ik heb die zelfgenoegzaamheid ook al een aantal keren gehemeld. Ik deed dat onder andere naar aanleiding van het debat over de Septemberverklaring. Toen heb ik gezegd dat we ons in Vlaanderen aan het nestelen zijn in zelfgenoegzaamheid, omdat we

Dewael

denken dat welvaart iets is dat ook in de toekomst vanzelfsprekend zal blijven.

In de context van begrotingsdiscussies voeren we veel debatten over welke keuzes we moeten maken, en vaak kiezen we dan voor meer middelen in diverse maatschappelijke sectoren. Daarbij vragen we ons in onvoldoende mate af of onze economie wel slagkrachtig en competitief genoeg zal blijven om al die middelen te blijven genereren. Ik druk me even in landbouwtermen uit : we zouden in Vlaanderen wat meer de koe bij de horens moeten vatten in de plaats van systematisch onder de uier te gaan liggen en te denken dat alles wel vanzelf zal gaan. We moeten de zelfgenoegzaamheid bestrijden waarin sommige actoren zich dreigen te nestelen.

In tempore non suspecto ben ik al ingegaan tegen die zelfgenoegzaamheid. Naar aanleiding van mijn 11-julitoespraak in het jaar 2000 heb ik immers opgeroepen om in Vlaanderen het termijndenken ingang te laten vinden. We moeten keuzes kunnen maken die de periode van één legislatuur overschrijden. We moeten zoals andere landen en regio's beginnen werken met termijnprojecten die lopen over 10, 15 of 20 jaar. Los van de verkiezingsuitslagen en los van de coalitie die op een bepaald ogenblik aan de macht is, moeten we over de partijgrenzen heen kunnen zeggen dat we een aantal grote strategische doelstellingen allemaal samen moeten trachten te realiseren.

Kleurrijk Vlaanderen tracht het debat daarover aan te zwengelen en een aantal maanden na 11 september 2001 is er het Pact van Vilvoorde gekomen. Dat vind ik vandaag nog steeds een mijlpaal, omdat de sociale partners, de milieuverenigingen en de regering toen voor het eerst hebben gezegd dat we tegen 2020 een aantal kwantitatief meetbare doelstellingen moeten kunnen bereiken.

Ik denk ook dat de Europese Unie en de Europese Commissie een bron van inspiratie kunnen vormen omdat ze volgens dezelfde methode werken. Ze leggen vaak langetermijndoelstellingen vast en bepalen binnen welke termijn de neuzen van alle Europese lidstaten in dezelfde richting moeten wijzen.

Het SERV-rapport bevat zeker een aantal goede elementen. Ik ga daar dus niet lichtzinnig over. Het rapport toont aan dat we het op een aantal vlakken goed doen voor wat benchmarking betreft. De methodologie die is gebruikt om het rapport te maken, en het gebrekkige cijfermateriaal waarop

het is gebaseerd, storen me echter. Om de kritiek in verband met onderzoek en ontwikkeling te kunnen formuleren, hebben de makers van het rapport zich op cijfers uit 1997 gebaseerd. In het rapport staat dat wij in 1997 1,58 percent van het bruto binnenlands product aan onderzoek en ontwikkeling spendeerden. Dat cijfer is totaal verouderd. Nadien werden inspanningen geleverd. Ook in de jongste begrotingsjaren en tijdens de begrotingscontroles zijn er inspanningen geleverd. Als wij bij onze eigen administratie de planning en statistieken consulteren, zien wij dat wij in 2003 een percentage van 2,38 percent hebben bereikt. Dat is zowat driekwart percent meer dan wat in het SERV-rapport staat neergeschreven.

Ik wil dat aanstippen als een belangrijk punt omdat het ook een antwoord biedt op vragen, onder meer van de heer Sannen. Wij moeten de inspanningen voor onderzoek en ontwikkeling met zijn allen opdrijven en tegen het jaar 2010 3 percent van het bruto binnenlands product aan onderzoek en ontwikkeling uitgeven. Het is een strategische keuze.

Niet alleen de overheid moet die keuze maken, ze moet dat samen met de privé-sector doen. In Finland bijvoorbeeld worden pacts afgesloten. Het zijn overeenkomsten tussen de overheid aan de ene kant en de privé-sector aan de andere. Dat is de betekenis van het innovatiepact waar op dit ogenblik over wordt onderhandeld. Tegen het einde van de maand wordt het innovatiepact concreetiseerd. Wij moeten per jaar 60 miljoen euro aan onderzoek en ontwikkeling besteden, willen wij de doelstelling van 3 percent tegen 2010 halen.

Ik wil nog ingaan op andere signalen die in het SERV-rapport worden aangegeven. Ik ga eerst in op de macro-economische toestand. Ik heb de toon geapprecieerd die de heer Van Rompuy aansloeg toen hij de toestand beschreef. Wij zitten met een internationale situatie opgescheept die iedereen kent, en we zijn nog maar een aantal uren verwijderd van een oorlog die al weken en maanden de hele wereldsituatie immobiliseert. België noch Vlaanderen ontsnappen daaraan. De bedrijven en de consumenten zijn onzeker, en bedrijven stellen hun investeringen uit. De slechte score van de KMO-barometer van Unizo is daar een zoveelste illustratie van.

Wij moeten niet alleen kijken naar wat in Irak zal gebeuren, de gebeurtenissen op 11 september waren eveneens een pijnlijke mijlpaal. We werden geconfronteerd met de topcomcrisis, maar er zijn ook een aantal bedrijfsschandalen, onder meer in Amerika, die het vertrouwen van de particuliere

Dewael

beleggers fundamenteel hebben aangetast. Het vertrouwen in de bedrijfswereld heeft een deuk gekregen, ook hier in Vlaanderen.

Als wij pleiten voor een overheidsaanpak, moeten wij tegelijkertijd de vinger op de juiste wonde durven leggen en onderkennen dat er nood is aan een meer ethische bedrijfsvoering. Het gevolg daarvan is dat wij gedurende twee opeenvolgende jaren geconfronteerd werden met een groei van iets minder dan 1 percent. Dat is nog altijd geen nulgroei of een negatieve groei, maar een teken aan de wand. Het is geen dipje meer in de economie. Daar is al maanden geen sprake meer van. De maanden na de Septemberverklaring verbeterde de situatie niet, zodat wij in een periode van aanhoudende conjunctuurverzwakking zijn terechtgekomen.

Een groeiprognose is in deze context dan ook waardeloos. Minister Van Mechelen zal zich ongetwijfeld nog de cijfers herinneren die we moesten hanteren om de huidige begroting op te maken. Groeiprognoses kunnen in een dergelijke context slechts moeizaam worden opgesteld. Of deze prognoses van de Nationale Bank, van het Planbureau of van een financiële instelling afkomstig zijn, speelt eigenlijk geen rol. In de huidige context zijn alle groeiprognoses in mijn ogen waardeloos.

Hoewel dit niet tot zelfgenoegzaamheid mag leiden, stel ik vast dat Vlaanderen en België het in Europese context vrij goed doen. We doen het momenteel zeker niet slechter dan de ons omringende landen. We doorstaan de conjunctuurverzwakking beter en slagkrachtiger dan onze buurlanden.

Ik zal dit even illustreren aan de hand van de werkloosheidscijfers. In januari 2003 bedroeg de werkloosheid in Vlaanderen 7,5 percent en in België 7,7 percent. We bevinden ons dus onder het Europees gemiddelde, dat 7,9 percent bedraagt, en onder het gemiddelde van de eurozone, dat 8,6 percent bedraagt. We doen het beter dan Nederland, Frankrijk, Duitsland en Italië.

Het budgettair evenwicht is een ander voorbeeld van deze stelling. De Belgische begroting is nog steeds in evenwicht. Ondanks de conjunctuurverzwakking is Vlaanderen er de voorbije jaren steeds in geslaagd om de begroting met een overschot af te sluiten. Indien we dit kunnen volhouden, zullen we de Vlaamse schuld tegen het einde van de huidige legislatuur hebben gehalveerd. De ons omringende landen gaan echter allemaal opnieuw in het

rood. Hieruit blijkt dat we het beter doen dan onze belangrijkste handelspartners.

Ik zou het hier ook nog even over het zogenaamd ondernemerschap willen hebben. Op de opmerkingen van de SERV wil ik pas ingaan als ik de kritiek van de zogenaamde topindustriëlen bespreek. Eerst zou ik het even over de actieve welvaartsstaat willen hebben.

De heer van den Abeelen heeft er daarnet terecht op gewezen dat we in een actieve welvaartsstaat een beleid moeten voeren dat erop gericht is meer mensen aan de slag te krijgen. De bevoegdheden inzake loonvorming, werkgelegenheid en economie in het algemeen zijn momenteel evenwel versnipperd en berusten zowel bij de federale als bij de Vlaamse overheid.

De maatregelen die de voorbije jaren zijn genomen, zijn allicht ontoereikend en onvolmaakt. Op het federale niveau is besloten de werknemersbijdrage voor de laagste lonen te verlagen. Op Vlaams niveau hebben we onder meer in de nodige kinderopvangpremies voorzien. Al deze maatregelen zijn bedoeld om de zogenaamde werkloosheidsvallen te bestrijden.

Om op dit vlak een efficiënt beleid te voeren, zouden we al deze instrumenten op een en hetzelfde niveau moeten kunnen concentreren. Het is dan ook noodzakelijk dat we een volgende stap in de staatshervorming zetten. Na de komende federale verkiezingen moeten we trachten al deze instrumenten op Vlaams niveau te concentreren.

Ik ben ervan overtuigd dat we de Lissabon-doelstelling kunnen realiseren en dat we de werkzaamheidsgraad tot 70 percent kunnen optrekken. Momenteel bedraagt de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen 64,6 percent. Indien we bijkomende activeringsmaatregelen treffen om vrouwen op een beroepsactieve leeftijd te stimuleren en om oudere werknemers en allochtonen in het arbeidsproces te betrekken, kunnen we de Lissabon-doelstelling realiseren.

Dit betekent evenwel dat ons beleid alle handicaps en te rigide elementen moet wegwerken die de realisatie van deze doelstelling in de weg staan. Dit streven moet de essentie van ons beleid vormen. De overheid kan niet in de plaats van de economie treden. Indien de overheid er evenwel in slaagt om de bestaande handicaps weg te werken, kunnen we, zodra de economische motor weer aanslaat, deze beweging volgen en misschien zelfs vooroplopen. Een heel belangrijk cijfer betreft het aantal laagge-

Dewael

schoolden. Er is hier al naar verwezen : vorming, scholing en opleiding. Onderwijs is inderdaad dé prioriteit. In 1990 was bijvoorbeeld nog ruim 60 percent van de bevolking tussen 25 en 64 jaar laaggeschoold. In 2002 was dat nog slechts 40 percent. Dat is een enorme stap vooruit. Het terugdringen van dat percentage laaggeschoolden is inderdaad enorm belangrijk, ook in de context van het hele globaliseringsdebat, waar voornamelijk de categorie van de laaggeschoolden effectief het meest kwetsbaar zal blijken te zijn.

Ik zal niet nader ingaan op Mobiliteit. Het klopt natuurlijk wel dat we grote inspanningen moeten leveren voor infrastructuur. Ik geef misschien toch één cijfer, waarbij ik kijk in de richting van minister Van Mechelen. Het investeringsbudget voor wegeninfrastructuur is in één legislatuur met 21 percent gestegen. Het concretiseren van dat soort investeringen vraagt uiteraard tijd. De haveninvesteringen gaan verder. Die zijn toegenomen met 27 percent. Het masterplan voor Antwerpen is goedgekeurd. We moeten in Vlaanderen grote inspanningen blijven leveren voor infrastructuur. Dat is heel belangrijk voor onze positie van transport- en distributieregio.

Inzake Leefmilieu hoop ik dat niemand mij deze vingerwijzing ten kwade zal duiden. We zaten met een enorme achterstand in het uitvoeren van milieuriichtlijnen van de Europese Unie. Die achterstand hebben we al gedeeltelijk goedge maakt. Wel denk ik dat we het over de partijgrenzen heen eens moeten worden over het feit dat we de Europese richtlijnen moeten uitvoeren. We mogen niet minder doen dan Europa ons vraagt, maar we moeten ook niet meer doen. Het is heel belangrijk dat we ook meer proactief gaan wegen op de Europese besluitvorming.

Inzake de implementatie moeten we dus echter niet proberen om haantje-de-voorst te zijn door nog iets meer te willen doen dan Europa vraagt. Door zijn specificiteiten heeft Vlaanderen als regio al enorm veel moeilijkheden in vergelijking met andere lidstaten om Europese richtlijnen uit te voeren. Grote landen, die over grote oppervlaktes beschikken, zoals Frankrijk, Duitsland en Spanje, hebben het daar veel gemakkelijker. Als we in Vlaanderen nog een tandje bij zouden steken en dus meer gaan doen dan wat Europa vraagt, dan plaatsen we ons competitief in een bijzonder slechte positie.

Hetzelfde geldt voor Kyoto. Mijnheer Van Rompuy, ik wil niet polemisch zijn, maar Kyoto is belangrijk. We moeten dat uitvoeren. We hebben die uitdaging aangegaan in 1997. Dit gaat dus over de partijgrenzen en over de legislatuurgrens heen. We zullen Kyoto uitvoeren, maar in de uitvoering zullen we er wel voor moeten zorgen dat we ons bedrijfsleven niet vernietigen. We moeten erin slagen om in deze testcase opnieuw een verzoening te bewerkstelligen tussen de economie en de ecologie.

We moeten ook onder ogen zien dat de uitvoering van Kyoto voor het ene gewest al wat gemakkelijker is dan voor het andere gewest. Deze kwestie moet effectief op tafel komen bij de eerstkomende federale regeringsonderhandelingen. We moeten nagaan welk gewest welk aandeel voor zijn rekening zal nemen. De uitvoering van Kyoto is dus communautair niet neutraal. We moeten de uitvoering verstandig en rationeel aanpakken, zodat we fundamentele sectoren van onze industrie niet in een onmogelijke positie brengen.

Ook de overreglementering inzake leefmilieu is een heel belangrijk punt. Mijnheer Van Rompuy, we hebben zaken in het verleden gedaan die we vandaag wellicht betreuren. Ik denk in dit verband aan het Vlarem, dat meer dan 1.000 pagina's besloeg. We moeten daar vereenvoudiging in brengen. Ik wil verwijzen naar de vrijstelling van de milieuvergunningsplicht in het ontwerp van decreet inzake de integrale voorwaarden dat wordt voorbereid. Die tekst zal ervoor zorgen dat ongeveer de helft van onze kleine en middelgrote ondernemingen zullen worden vrijgesteld van vergunningsplicht. Zij zullen een aantal voorwaarden moeten onderschrijven, en niet meer of minder dan dat.

Ik geef echter ruiterlijk toe dat we verder hadden moeten staan inzake de administratieve vereenvoudiging en dat de weerstand tegen die vereenvoudiging veel groter is dan ik had verwacht. Dat is geen politieke weerstand, maar vaak ambtelijke weerstand. Ik wil de ambtenaren niet met de vinger wijzen, maar het is eigen aan hen dat ze denken dat iets alleen geregeld kan zijn als er daadwerkelijk een norm, regel, decreet of besluit bij komt kijken. We moeten daarin een totaal andere houding aannemen. Toch wil ik de cel Wetsmatiging die momenteel functioneert binnen de Vlaamse overheid prijzen, omdat ze reeds tientallen projecten heeft aangedragen. Ik zou ook het bedrijfsleven willen uitnodigen om kennis te maken met die cel. Ik verheug me erover dat het VEV een bezoek plant aan die cel.

Dewael

De topindustriëlen hebben een aantal punten naar voren gebracht waarmee ik geen enkel probleem heb : de sociale lasten blijven te hoog, de belastingdruk is wel gedaald, maar moet verder naar omhoog, er is te veel regelnevel, de energieprijzen liggen te hoog, enzovoort. Op zich heb ik geen moeite met die punten, maar ik heb me wel wat geërgerd over de toon waarmee dit gebeurde. Ze spreidden weinig zin voor nuance tentoon. Ook heb ik concrete suggesties voor een alternatieve aanpak gemist.

Er werd helemaal niet verwezen naar de wereldconjunctuur. Hier hebben we wel de politieke en intellectuele eerlijkheid om te stellen dat we gezien de huidige wereldconjunctuur geen mirakels kunnen verrichten. Dat kwam in die nota niet of onvoldoende naar voren. Men laat uitschijnen alsof dé overheid de schuldige is. Dé overheid bestaat trouwens niet, net zoals dé industrie niet bestaat : de overheid is een aaneenschakeling van federale, gewestelijke, Europese en gemeentelijke instanties. Vele industriëlen nemen het mensen kwalijk als ze praten over dé industrie. Welnu, dé overheid bestaat niet, en kan dus ook niet gemakkelijks halve worden aangewezen als de hoofdschuldige.

De heer van den Abeelen verwees er reeds naar : de oproep is voorbijgegaan aan een aantal punten die wel zijn verwezenlijkt. Als de industrie waarschuwt voor een aantal dingen, dan moet ze de eerlijkheid hebben om die zaken die wel zijn verwezenlijkt, bij naam te noemen.

De fiscaliteit, de parafiscaliteit en de sociale lasten blijven te hoog. Ik ben het daarmee eens, maar we kunnen niet voorbijgaan aan het feit dat in 2003 in Vlaanderen de burgers in totaal 110 miljard frank minder belastingen zullen betalen. Ik ben het niet die dat zegt, dit cijfer komt regelrecht uit het rapport van de Nationale Bank. We kunnen ook niet voorbijgaan aan het feit dat gemeenten en steden hun belastingen hebben verhoogd, in een verhouding van 1 tegen 10. Er is dus nog steeds een heel belangrijk nettovoordeel.

De heer van den Abeelen verwees reeds naar de vennootschapsbelasting. Andere zaken zullen moeten volgen. Maar, mijnheer Van Rompuy, het is heel belangrijk om nog eens te wijzen op de noodzaak van de verdere lastenverlaging. Beleidsmakers moeten die lasten niet verlagen om de mensen een plezier te doen, om ze iets te gunnen, om ze iets terug te geven. Neen, dit is enorm belangrijk

voor de werkgelegenheid en het aanzwengelen van het consumentenvertrouwen. Het is uitermate belangrijk dat die politiek van lastenverlaging wordt aangehouden.

Dat is de betekenis van het werkgelegenheidsakkoord. Het is niet zo dat ik daar alle heil van verwacht, maar met dit akkoord zetten we een bijkomende stap in die richting. Het ontwerp van werkgelegenheidsakkoord dat voorligt zal onder meer voorzien in de verlaging van de onroerende voorheffing voor de bedrijven inzake materieel en uitrusting en is dus een bijkomend stapje in de lastenverlaging voor de bedrijven.

Ik ben het eens met de heer Van Rompuy dat het hele sociaal overleg aan heruitdenking toe is. Vroeger volstond het een enveloppe ter beschikking te stellen om te spenderen. Er is nu een overleg geweest, en er zijn maatregelen voorgesteld, maar er ontbreken enkele fundamentele dingen. Er is een akkoord bereikt.

Dat is echter niet fundamenteel. Sommigen laten in dat sociaal overleg het achterste van hun tong niet zien. De werkgevers- en werknemersorganisaties komen er naartoe met gekuiste en gefilterde voorstellen die niet altijd de essentie bevatten, in hun drang toch maar een evenwichtsoefening te maken. Ze gaan daarin soms te ver. In een andere hoedanigheid geven ze dan de volle laag, getuige de brief van de captains of industry. De waarheid zal dan wel ergens in het midden liggen, maar de Vesoc-oefeningen blijven al te vaak beleefdheids-oefeningen die voorbijgaan aan de essentie van wat onze economie nodig heeft.

Op de vragen over regelgeving en betutteling heb ik al geantwoord. De elektriciteitsstarieven, dat is een belangrijk punt. We moeten erkennen dat de liberalisering van de energiemarkt niet heeft geleid tot de te verwachten prijsdaling. We hoeven ook niet ver naar de oorzaak te zoeken. Het ontbreekt namelijk aan echte concurrentie. We zijn voor deze materie echter niet alleen bevoegd, en zullen de kwestie opnieuw moeten bestuderen samen met de federale overheid.

Het is dus juist dat op dit ogenblik, wegens het uitblijven van echte prijsdalingen, een aantal bedrijven wordt geconfronteerd met een hogere elektriciteitsfactuur. Wellicht is dat voor een stuk de verantwoordelijkheid van de overheid, maar we geloofden allemaal dat de liberalisering en het creëren van concurrentie zouden leiden tot prijsdalin-

Dewael

gen. We moeten erkennen dat die tot op heden uitblijven.

Over het stimuleren van het ondernemen kan ik kort zijn. Er is nood aan een andere attitude, en die moet van jongs af aan worden gekweekt. Minister Gabriels heeft terecht gewezen op de verantwoordelijkheid van de minister van Onderwijs en het belang van de eindtermen. Het kan niet langer dat de jeugd in onze klassen systematisch pronkt met tekeningen van fabrieken, voorgesteld als iets dat alleen maar hinder veroorzaakt. Ze tekenen schouwen en rook, en het gaat alleen maar over de nadelen voor het milieu. Hoeveel zorg ik ook het milieu wil toedragen, dit is een al te eenzijdige attitude. *(Opmerkingen)*

We kunnen dat over de partijgrenzen heen toegeven. Het gaat er niet om welke partij daarvoor verantwoordelijk is. We zijn immers met zijn allen die weg gegaan. We dachten dat de economie wel vanzelf zou draaien. De natuur en het milieu zijn inderdaad heel belangrijk, maar we moeten in de komende jaren ook de verzoening tussen economie en die twee nastreven. Dat moet al vanaf een jonge leeftijd worden bijgebracht in het onderwijs.

We moeten dus bezig zijn met mini-ondernemingen in de scholen, en we moeten scholieren leren wat het is een onderneming te runnen. Winst is geen vies woord, en het maken van winst is noodzakelijk om alle andere keuzen in onze samenleving te kunnen financieren. Dat is weleens vergeten.

Dan is er ook het actieplan ondernemen. Als de heer Van Rompuy zegt dat de Vlaamse regering het voorbije anderhalf jaar heeft stilgezeten, dan doet hij ons onrecht aan. We hebben met onze bevoegdheden een hele batterij aan maatregelen gelanceerd om het hoofd te bieden aan de rigiditeit en de handicaps. Het Archimedesdecreet voor de stimulering van risicokapitaal komt eraan. Het besluit van de Vlaamse regering over het waarborgfonds is genomen, voor het waarborgen van 75 procent van het kredietbedrag van startende kleine en middelgrote ondernemingen.

Aan de expansiewetgeving is jarenlang niets veranderd. Nu heeft het parlement een nieuw decreet goedgekeurd met het oog op een vereenvoudiging en hervorming, zodat de regelgeving aangepast is aan de noden van de tijd. De opleidingscheques, de peterschapscheques, de adviescheques die op dit ogenblik volop gepromoot worden : het zijn alle-

maal zaken die ertoe moeten bijdragen in te spelen op de handicap waarmee we nog altijd worden geconfronteerd. Verder komt er meer ruimte om te ondernemen met de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het engagement dat we 7.000 hectaren nieuw industriegebied zullen vrijmaken tegen 2007, waarvan er vandaag reeds om en bij de 3.000 hectaren zijn gerealiseerd.

Onderzoek en ontwikkeling is geen sexy thema. Soms vlot dat debat niet gemakkelijk in de regering omdat men zich afvraagt waar het goed voor is. Investeren in O&O is noodzakelijk voor de continue vernieuwing van onze economie. Vandaag investeren in O&O is investeren in de vernieuwde activiteit van morgen en investeren in de tewerkstelling van overmorgen. We moeten een absolute prioriteit maken van de inspanning om jaarlijks 60 miljoen euro supplementair hieraan te besteden.

Dit debat was en is belangrijk. Wat er ook in Antwerpen moge gebeuren vandaag, de economische situatie in Vlaanderen verdient dit debat. Op dit ogenblik houdt Vlaanderen zich beter staande in dit turbulente economische klimaat dan vele andere lidstaten. We moeten nu maatregelen nemen en blijven nemen en ook een tandje bijsteken, mijnheer Van Rompuy, om ervoor te zorgen dat we, wanneer de economische motor opnieuw aanslaat, niet alleen mee zijn, maar ook voorop kunnen lopen.

Ik betreur soms de klaagmuur en de doemdenken-cultuur van sommigen uit het bedrijfsleven. Ik wil besluiten met de woorden van een Zwitsers cultuurfilosoof, de Rougemont, die ooit heeft gezegd dat het verval en de decadentie in een samenleving pas begint als mensen zich de vraag stellen 'Wat zal er gebeuren ?' in plaats van zich de vraag te stellen 'Wat kunnen we doen ?' Dit laatste is en blijft ons motto. *(Applaus meerderheid)*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn betoog want er zijn interessante antwoorden gegeven. Ik heb ook een bepaalde teneur vastgesteld waarmee ik enige moeite heb, die aan bod kwam naar aanleiding van het implementeren van Europese richtlijnen over milieu, naar aanleiding van de milieuglementering, naar aanleiding van het gebrek aan ondernemingszin en hoe daarop op school moet worden gereageerd en naar aanleiding van de opmerkingen van Kyoto.

Sannen

Mijnheer de voorzitter, we moeten ervoor oppassen dat, wanneer we nu enige economische terugval kennen, we niet hetzelfde simpele verhaal brengen dat er een oplossing komt als je maar minder streng wordt. Dat was ook het verhaal in de jaren tachtig. We kunnen juist opportuniteiten vinden door de milieureglementeringen correct op te stellen, en dat betekent vereenvoudigen. Minister Dua legt juist daarom het systeem aan de integrale voorwaarden voor. We moeten hierin nog verder gaan. Een doorzichtige en leesbare milieureglementering hoeft geen afgezwakte milieureglementering te zijn. Kyoto is een engagement met opportuniteiten. Ik heb daarstraks verwezen naar mogelijkheden omtrent milieutechnologie. Het is de enige technologie die, wanneer ze op dit moment industrieel geïmplementeerd wordt, bijkomende tewerkstelling realiseert. Dat geldt ook voor de implementatie van de Europese richtlijnen.

Dat kinderen een bedrijf tekenen dat milieuproblemen veroorzaakt, daarmee heb ik geen enkel probleem. Ik denk dat dit goed is voor de kritische vorming, als het gaat over ondernemen, gaat het over leren risico's nemen en het waarderen van mensen of organisaties in de samenleving die risico's durven nemen. Aan de andere kant is er het leren omgaan met eigen creativiteit en inventiviteit. Dat is belangrijk om een juiste mentaliteit te kweken. Het is in die zin zinvol om deze en andere problemen visueel in de scholen in kaart te brengen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, we hebben een volledig en uiterst onderbouwd antwoord gekregen van de minister-president.

We mogen echter niet uit het oog verliezen dat alle uitgaven – onder meer de 60 miljoen euro voor O&O – gegenereerd moeten worden vanuit inkomsten vanwege personen en bedrijven. Die brandstof moet met de grootste zorg worden besteed.

Tot slot wil ik nog even verwijzen naar het Pact van Vilvoorde waarnaar ook de heer Voorhamme verwezen heeft. Hij vroeg zich af of het niet de hoogste tijd is om een zoon of dochter van dat Pact van Vilvoorde te baren. Welnu, ik zou liever hebben dat het Vlaams Parlement eerst nog even over de ouders debatteert alvorens te denken aan het baren van een zoon of dochter.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Van Goethem en Penris en door de heer Vermeiren werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 21 maart 2003 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestuurbaarheid van de stad Antwerpen na het ontslag van het voltallige schepencollege

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de interpellatie van de heer Dewinter tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestuurbaarheid van de stad Antwerpen na het ontslag van het voltallige schepencollege.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wens eerst mijn ergernis uit te drukken over het feit dat u vorige week woensdag naar aanleiding van een actuele vraag die ik over hetzelfde thema heb gesteld, het nodig hebt gevonden om aan mij – en aan dit parlement – een deel van uw antwoord te onthouden, en dit achteraf in de pers uit te smeren. Ik verwijs in dit verband naar het interview dat u de dag na mijn actuele vraag in De Standaard hebt gegeven. In uw antwoord op mijn actuele vraag van woensdag vroeg u nog niet om het ontslag van enkele schepenen, maar 's avonds veranderde u blijkbaar van mening. In De Standaard zei u dat u op de tribune van het parlement niet openlijk wou vragen om dat ontslag, want dan zou het Vlaams Blok openlijk triomferen en doorvragen. Dat zou een enorme decalage veroorzaakt hebben.

Mijnheer de voorzitter, ik moet in dit verband op u een beroep doen, want dit is onaanvaardbaar. Het kan niet dat een minister een stuk van zijn antwoord achterhoudt omdat het gezicht van een par-

Dewinter

lements lid of de partij, die dat parlamentslid vertegenwoordigt, hem niet aanstaat. Alle parlamentsleden zijn gelijk voor de wet. Het is dan ook onoorbaar en ontolereerbaar dat de minister bepaalde elementen van zijn antwoord niet alleen aan mij, maar aan het hele parlement, achterhoudt om dan achteraf in de pers arrogant te verklaren dat hij dat niet wilde doen omdat het Vlaams Blok dan zou triomferen. Ik wou dit in het begin van mijn betoog toch wel eens duidelijk accentueren.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de situatie in Antwerpen is niet alleen ernstig. Ze wordt langzaam maar zeker ook hopeloos. Sta me toe een kort overzicht te geven van de situatie om dit te illustreren.

We worden geconfronteerd met een ontslagnemend college, met een administratieve top die ofwel geschorst is ofwel reeds ontslag heeft genomen en met een politietop die ofwel ondervraagd wordt ofwel ondertussen reeds in beschuldiging is gesteld en preventief geschorst. Daarbij komt dat de burgemeester haar ontslag in uw handen heeft aangeboden, maar u hebt geoordeeld dat het beter was om dat ontslag nog niet te aanvaarden. Mijnheer de minister, waarom hebt u dat ontslag niet aanvaard en hoelang zult u blijven volharden in de boosheid ?

Hoe is het zover gekomen en welke conclusies moeten we trekken uit de evolutie van de jongste weken en dagen ? Het ontslag van het college, het aangeboden ontslag van de burgemeester, de top van de administratie en de politie die zijn weggefallen, zijn slechts een deel van het verhaal. Ondertussen is een carrousel op gang gekomen, waarbij een partijvoorzitter in pure sovjetstijl een formateur aanduidt. Mijnheer de minister, welke is de waarde van die formateur ? Zult u met hem onderhandelen ? Zult u hem een formeel statuut geven door gesprekken met hem te hebben of erkent u hem niet ? In de gemeentewet en alle andere decreten daarover is er geen sprake van een formateur. Ik heb trouwens heel wat vragen over het democratische gehalte van een formateur, benoemd door een partijvoorzitter.

Alsof dat niet voldoende is, benoemt die formateur zichzelf als kandidaat-burgemeester van de stad Antwerpen. Ondemocratischer kan wellicht niet. Mijnheer de minister, welke is uw mening over die procedure ?

Ondertussen hebben we ook een tweede kandidaat-burgemeester, de heer Janssens, die zelfs in dit parlement een hele carrousel op gang heeft gebracht. De vice-minister-president van de Vlaamse regering moet ontslag nemen om partijvoorzitter te worden. Een vernieuwende en verjongende kracht in de figuur van de heer Bossuyt moet die vice-minister-president vervangen en zijn stoel warmhouden tot na de verkiezingen van 18 mei. Het is een onwaarschijnlijke knoeiboel waarin een kat haar jongen niet meer terugvindt.

Mijnheer de minister, u weigert ondertussen om op te treden. U zegt dat u niet wenst deel te nemen aan de politieke strategieën en spelletjes die op dit moment in Antwerpen worden gevoerd. U hebt gelijk als u spreekt over politieke spelletjes, maar dan is het juist wel de bedoeling om op te treden. Het gaat trouwens niet alleen om politieke spelletjes, die inderdaad bijzonder laakbaar en bedenkelijk zijn, zeker nu Antwerpen wordt meegezogen in een negatieve spiraal van corruptieschandalen en wanpraktijken allerhande. Na het ontslag blijft dit bestuur nog 3 maanden in functie om de lopende zaken af te handelen. Welke is de bevoegdheid van dat ontslagnemend college ? Op dit moment worden in de gemeenteraad beleidsplannen in de commissies voorgelegd en doen de schepenen alsof er niets aan de hand is. Ze doen rustig verder met de lopende zaken, maar ze stippelen ook plannen voor de toekomst uit. Kan dat of kan dat niet, mijnheer de minister ?

In de huidige omstandigheden heeft het bestuur niet meer het morele gezag om de stad Antwerpen op een normale, ordentelijke en efficiënte wijze te besturen. Het bestuur beschikt niet langer over de autoriteit, het morele gezag noch de geloofwaardigheid om leiding te geven aan het ambtenarenkorps dat bestaat uit meer dan 8.000 personeelsleden, aan een politiekorps dat bestaat uit meer dan 1.500 ambtenaren en aan een OCMW-korps dat ook bestaat uit 8.000 ambtenaren. Antwerpen is in een toestand van onbestuurbaarheid terechtgekomen.

Mijnheer de minister, die situatie maakt de uitvoering mogelijk van het decreet van 28 april 1993 : u kunt een regeringscommissaris naar Antwerpen sturen. Een regeringscommissaris zou de stad opnieuw bestuurbaar kunnen maken aan de vooravond van een mogelijke Irak-crisis en van mogelijke problemen en incidenten. Het risico is bekend : Abou Jahjah en zijn AEL dreigen ermee te betogen en herrie te schoppen als het conflict tussen Irak en de VS zou uitbreken. Het lijkt me logisch dat u aan de vooravond van zo'n crisis in-

Dewinter

grijpt door een regeringscommissaris te sturen. Ik vrees immers dat het huidige 'bestuur' niet langer in staat is te doen wat het moet doen als er incidenten, problemen of moeilijkheden ontstaan.

Het imago, de uitstraling en de beeldvorming van mijn stad zijn in de rest van Vlaanderen en ver daarbuiten heel negatief geworden. Ik zou u kunnen citeren uit Franse, Italiaanse en Nederlandse kranten. Antwerpen is de economische motor van Vlaanderen en de tweede havenstad van Europa, maar nu wordt de stad in een bijzonder negatief daglicht geplaatst. De stad wordt afgeschilderd als een soort Palermo aan de Schelde – waarbij het enige verschil met Palermo is dat de mafia zich bij ons in het stadhuis bevindt -, waar de administratie niet langer kan functioneren en de volledige politieke top rot is. Aan dit alles moet een einde worden gesteld, en dat kunt u als voogdijminister.

Mijnheer de minister, ik heb me de jongste dagen samen met veel mensen afgevraagd waarom u het sturen van een regeringscommissaris afwijst. Ik denk dat ik de reden ken. U behoort nu tot het kartel van sp.a en Spirit dat over twee maanden naar de verkiezingen trekt. Naar alle waarschijnlijkheid zult u ook worden verkozen in Oost-Vlaanderen. Ik heb de indruk dat u niet zozeer optreedt als voogdijminister, maar als belangenbehartiger van de heer Janssens die tot voor kort de partijvoorzitter van uw kartel was. U treedt op als degene die ervoor moet zorgen dat door het niet sturen van een regeringscommissaris de druk op de ketel in Antwerpen zo groot mogelijk blijft en de heer Janssens zo vlug mogelijk burgemeester van de stad wordt. Ik weiger echter te geloven dat u zich laat gebruiken en dat de Vlaamse regering zich laat misbruiken om het partijpolitieke belang te dienen van het kartel waartoe uw partij behoort. Ik hoop dat u dat geloof zult versterken door krachtdadig en duidelijk op te treden als voogdijminister en een regeringscommissaris te sturen.

Mijnheer de minister, in Antwerpen wordt gefluisterd dat u hebt toegelaten dat bij de VZW SOMA via de post Beleidsondersteunende Maatregelen allerlei extra vergoedingen werden uitbetaald aan kabinetsleden en medewerkers van politieke partijen. De medewerkers zouden zich dan fictief bevinden op de kabinetten in overtal van bepaalde schepenen. Bepaalde uitgaven, zoals de aankoop van een airconditioning voor de kabinetten, GPS-systemen voor ambtenaren, digitale fototoestellen en dergelijke meer, zouden door u zijn goedgekeurd.

Er zou zelfs over zijn onderhandeld met uzelf en uw kabinet, toen bleek dat dit niet rechtstreeks via de begroting kon omdat Antwerpen reeds onder curatele staat van de Vlaamse regering. U zou dan voorgesteld hebben om het via de VZW SOMA te doen, nota bene quasi volledig gefinancierd met SIF-gelden. Dat geld is niet bedoeld om een airconditioningsysteem, GPS of digitale camera aan te kopen. Kloppen die geruchten ?

Er moeten in Antwerpen twee dingen gebeuren. Ten eerste is een krachtdadig optreden van de minister van Binnenlandse Zaken nodig, aangezien de meerderheidspartijen in Antwerpen niet in staat zijn om eruit geraken. Het gevecht om de sjerp en de macht is belangrijker dan het bieden van een inhoudelijk initiatief voor een stad die wordt meegeleurd in een noodlottig spiraal van schandalen, wanpraktijken en corruptie. Ik meen dat de meerderheid in Antwerpen niet langer het nodige morele gezag heeft.

Uiteindelijk zijn er drie mogelijkheden. Ofwel heeft dit college – met de burgemeester op kop – de wanpraktijken bij de ambtenarij, de politietop en bij zichzelf niet willen zien door onbekwaamheid of naïviteit. Ofwel heeft men het door de vingers gezien. Ofwel heeft men zelf boter op het hoofd. Dat laatste blijkt steeds meer de enige juiste mogelijkheid. Dat betekent dat dit bestuur niet langer aan kan blijven. Er is een krachtdadig en duidelijk signaal nodig van u, mijnheer de minister.

Een regeringscommissaris kan een oplossing bieden tot de verkiezingen van 18 mei. In een democratie is het evident dat de kiezer de kans krijgt om het laatste woord te hebben. Op 18 mei heeft de kiezer die kans, maar alleen voor het federale parlement. Voor het Deurganckdok was het mogelijk om een nooddecreet goed te keuren. Waarom zou dat niet voor Antwerpen kunnen ? We hebben daarover een voorstel van decreet ingediend waarvan we vragen dat het straks bij hoogdringendheid wordt behandeld en goedgekeurd. Op die manier worden op 18 mei ook gemeenteraadsverkiezingen mogelijk en krijgt de kiezer de kans om zelf te oordelen. Na 18 mei kan dan een nieuw, democratisch bestuur in Antwerpen aantreden. U, als zelfverklaarde democraten, kunt onmogelijk dit voorstel naast u neerleggen. De kiezer moet de kans krijgen om als enige en als laatste het verdict uit te spreken over de Antwerpse gebeurtenissen.

Mijnheer de minister, mijn conclusie is duidelijk. Geef een krachtdadig en duidelijk signaal als voogdijminister. Duid een regeringscommissaris aan ! Zorg ervoor dat er een einde komt aan de noodlot-

Dewinter

tige spiraal, waarbij Antwerpen wordt meegesleurd in de val van een aantal partijen en politici die het niet waard zijn om de stad te besturen ! Laat de kiezer het laatste woord hebben ! Laat de democratie op 18 mei zegevieren ! Laat de wil van de kiezer op 18 mei beslissen; de politici slagen immers niet in hun opdracht ! Mijnheer de minister, zorg in Antwerpen voor de grote kuis ! Wij rekenen terzake op u. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, wanneer ik naar aanleiding van deze interpellatie het spreekgestoelte betreed, dan is dit uit groot respect voor en op uitdrukkelijke vraag van Antwerps N-VA-gemeenteraadslid Lemmens. Hij moet lijdzaam toezien hoe politiek Antwerpen in een sukkelstraatje is beland.

De slotwoorden van minister-president Dewael van daarnet waren heel belangrijk. We willen niet afwachten wat er gaat gebeuren maar zeggen : 'Wat kunnen we doen ?'

Geachte collega's, voor de N-VA, die voor een sterke democratie staat, is het politiek handelen gebaseerd op twee slagzinnen : ethiek in de politiek en integriteit in het beleid. Mijnheer de minister, beide zaken liggen ook u na aan het hart.

Ik zal hier geen scheldtirades afsteken. Ook ik zou dat kunnen doen. Er is niets eenvoudigers dan dat. Het hoog spel dat nu in Antwerpen wordt gespeeld door bijna alle partijen, is desastreus. Neem het aan van een niet-sinjoor, de situatie is niet alleen desastreus voor Antwerpen maar voor heel Vlaanderen. Vanmorgen zei de provinciegouverneur in een interview hoe de zaak wordt bejegend in het verre Indië. Het is dan ook niet onbelangrijk om over deze materie te spreken.

De N-VA is van mening dat Antwerpen en de Antwerpse bestuurders zelf voor oplossingen moeten zorgen. We willen hen daar ook de tijd voor geven. De gemeentewet bepaalt dat die periode 3 maanden is. Wij pleiten voor een kortere termijn. Het overleg kan dan starten.

Ik richt me tot de vertegenwoordigers van alle partijen van Antwerpen. Er moet worden voldaan aan twee basisvoorwaarden. Er moet worden gestopt met de verrottingsstrategie. Eenieder tracht garen te spinnen uit de situatie. Ik doe een oproep tot alle

partijen om te luisteren. Op dit moment bewijst men de democratie geen dienst.

Indien hieraan wordt voldaan, kunnen er concrete voorstellen voor een goed beleid en visie worden geformuleerd. We vragen dat alle Antwerpse fracties worden uitgenodigd voor een gesprek. Het gaat daarbij niet om coalitiebesprekingen. Iedereen moet maar eens zijn kaarten op tafel leggen en zeggen hoe de problemen moeten worden aangepakt.

Voor de N-VA zijn er vier zaken cruciaal in het overleg. De wantoestanden die bestaan in de doolhof van stedelijke VZW's moeten worden opgeruimd. Er moeten onafhankelijke en doeltreffende controlediensten worden geïnstalleerd. Er moet een transparant management van de stadsdiensten worden gevoerd. Ten slotte moet het primaat van de gemeenteraad worden hersteld.

Collega's, het kan ons eigenlijk niet zo veel schelen of Antwerpen morgen wordt bestuurd door Patrick, Hugo, Mieke of Filip. Wat ons wel kan schelen, is het beleid dat in Antwerpen wordt gevoerd. Op dit moment denk ik dat moeilijk een goed beleid kan worden gevoerd door personen die verbrand zijn. Ik herhaal echter nogmaals dat de gesprekken hierover in Antwerpen zelf moeten worden gevoerd.

Mijnheer de minister, collega's, de Nieuw-Vlaamse Alliantie wil in deze kwestie ook in Antwerpen haar verantwoordelijkheid opnemen, niet voor het innemen van postjes of om deel te nemen aan de coalitie, maar wel om onze nek uit te steken om tot een goed beleid te komen in Antwerpen voor alle Antwerpenaren. (*Applaus bij de N-VA en het VB*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, bij de hele discussie over de problemen in Antwerpen ben ik als minister van Binnenlandse Aangelegenheden betrokken van een aantal principes.

Het eerste principe dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden bij deze problemen moet respecteren, is dat hij zelf geen onderdeel mag worden van de politieke partijstrategieën die in Antwerpen zijn ontwikkeld. Ik herinner mij nog zeer goed hoe minister Gramme en minister Nothomb op een bepaald ogenblik in de discussies omtrent Voeren niet bijdroegen tot de oplossing van de problemen, wat nochtans essentieel was. Ze waren

Van Grembergen

op dat ogenblik ministers die deelnamen aan het probleem en het probleem bekeken vanuit hun visie en vanuit hun partijsituatie. Ze zochten niet naar een oplossing, maar naar het eigen gelijk.

Welnu, collega's, voor de houding die ik de jongste weken heb aangenomen, ben ik nooit vertrokken van een partijstrategie of een kartelstrategie, ondanks de verdachtmakingen die hierover worden geuit. Ik vind dat een minister van Binnenlandse Aangelegenheden boven dat rumoer en boven die discussies moet staan. Ik vraag daarvoor geen appreciatie, u mag daarover denken wat u wilt. Iedereen kan hiervan zijn analyse maken.

Ik antwoord hier bovendien namens de hele Vlaamse regering. Vanmorgen, toen de problematiek van de stad Antwerpen werd aangekaart, heeft de minister-president mij duidelijk de opdracht gegeven om namens de hele Vlaamse regering aan dit parlement te antwoorden op de interpellaties. Mocht ik mij, zoals sommigen insinueren, laten leiden door een kartelstrategie of een partijstrategie, dan zou dit vertrouwen mij vermoedelijk niet worden geschonken. Ik weet dat sommigen escalatie en destructie willen en dat enige leugenachtigheid niet vreemd is in de discussies, maar ik zal me daarvoor op geen enkele manier laten beïnvloeden.

Collega's, er is een tweede principe dat mijn handelen heeft gericht. Ik vertrek van de Grondwet, van de gemeentewet en van de parlementaire democratie. Ik weet dat de parlementaire democratie zoals die in onze westerse landen functioneert, twee moeders of twee vaders heeft. Het parlement is enerzijds in Groot-Brittannië ontstaan met Jan Zonder Land en anderzijds in de lage landen, waar de vrije steden burgerrechten en keures hadden.

In ons land is de democratie gevestigd door in hoge mate te vertrekken van de autonomie van steden en gemeenten bij het maken van hun keuzes. Dat is geen vrijblijvend principe : het is vastgelegd in onze Grondwet, in de gemeentewet en in een aantal andere wetten. De gemeentelijke en stedelijke autonomie liggen mee aan de basis van ons parlementair regime en van de manier waarop de democratie in dit land is opgebouwd. Dat betekent dat mijn denken en handelen vanuit de gemeentewet en de Grondwet vertrekken. Ik ga dus niet uit van afwijkingen ten opzichte van de gemeentewet en andere wetten. Dat zou niet democratisch zijn. Ook als ik alleen zou staan met die visie, zou ik ze blijven verdedigen. Het gaat immers over de basis van onze democratie.

Ik zeg niet dat de gemeentewet gebaseerd is op de Antwerpse situatie. Ik weet hoe lichtzinnig er de laatste dagen is gesproken over die situatie. Er is gesproken zonder na te denken. In de gemeentewet staat dat een schepencollege dat ontslag neemt, zijn bevoegdheden behoudt tot op het ogenblik dat de nieuwe schepenen de eed afleggen in de gemeenteraad. Er is dus een regeling voorhanden in dit verband, en u moet me niet vragen om die zomaar opzij te schuiven. Als ik dat zou doen, zou ik onze 308 Vlaamse gemeenten en steden immers het signaal geven dat ik als minister van Binnenlandse Aangelegenheden de wettelijke regeling in verband met het ontslag van een schepen niet wens toe te passen. Ik zal dat signaal niet geven, maar ik zal de gemeentewet naleven.

Een schepen kan worden geschorst, en daar bestaat een wettelijke regeling voor. Als in de gemeenteraad een gemeenteraadslid een klacht indient en de klacht wordt unaniem door de Bestendige Deputatie overgenomen, kan de schepen worden geschorst en worden zijn bevoegdheden ontnomen. De gemeenteraad blijft, zelfs in het geval van bestuursmoeilijkheden, al zijn bevoegdheden behouden en ieder gemeenteraadslid heeft het recht en krijgt de mogelijkheid om zijn democratische inzichten te vertolken en tot oplossingen te komen.

De burgemeester kan ontslag nemen, maar blijft in functie tot er een nieuwe burgemeester is benoemd. Dat staat in de gemeentewet. Als de burgemeester overlijdt, wordt een waarnemend burgemeester aangesteld, meestal is dat de eerste schepen. Ik moet geen nieuwe wetten uitvaardigen of een nieuw gemeentedecreet opstellen, ik moet er als minister voor Binnenlandse Aangelegenheden in alle 308 gemeenten voor zorgen dat de bestaande regelgeving wordt nageleefd. De manier waarop de voorbije dagen is omgesprongen met wettelijke informatie over de situatie is voor mij onaanvaardbaar. Het is een democratisch bestel onwaardig. Ik zal als minister voor Binnenlandse Aangelegenheden niet aanvaarden dat onze gemeentewet wordt verkracht. *(Applaus bij de meerderheid)*

Het behoort tot mijn opdracht te waken over de autonomie van de gemeenten als er in het parlement discussies plaatsvinden over het toekennen van middelen aan de gemeenten of over het gebrek aan middelen voor de toepassing van het politiehervorming of nog over de liberalisering van de elektriciteitssector. Er wordt in het parlement voortdurend herhaald dat ik de verdediger ben van de autonomie van de gemeenten. De middelen die de gemeenten krijgen toegewezen, vormen daar de

Van Grembergen

garantie voor. De minister van Binnenlandse Aangelegenheden moet ervoor zorgen dat de middelen voor de gemeenten op het federale niveau worden gegarandeerd.

Ik ben dus de handhaver van de autonomie van de gemeenten en van de gemeentewet en de regels die daarover bestaan. Ik ben niet de verkrachter van de gemeenten, men zal het mij ook niet moeten vragen. Ik verval niet in antidemocratische handelingen. Wie zich buiten de wet stelt en de wet wil forceren, maakt aanstalten om de antidemocratie te installeren. Men moet alleen maar naar de geschiedenis kijken.

Ik wil de geschiedenis niet in veel bewoordingen bezingen. Van zodra een regering de wetten opzij schuift omwille van speciale omstandigheden, worden antidemocratische handelingen toegelaten. Ik merk hier duidelijk vanuit welke hoek en vanuit welk politiek verhaal er voortdurend op wordt gehamerd om de wet opzij te schuiven. Die politieke familie is al te goed bekend. *(Applaus bij de meerderheid en CD&V)*

Ik zal er als minister voor Binnenlandse Aangelegenheden alles aan doen opdat de wettelijke regels worden nagevolgd. Er wordt gezegd dat er een bestuursvacuüm is, en om die reden zou ik een regeringscommissaris moeten sturen. Dit is niet correct.

Er zijn hier een aantal voorbeelden aangehaald. Er stellen zich een aantal problemen ten aanzien van het stadspersoneel. Ik stel echter vast dat de Antwerpse burgemeester haar functie uitoefent en de nodige beslissingen neemt. Zij verzaakt niet aan haar verantwoordelijkheid. Ik kan enkel optreden wanneer het lokale bestuur aan zijn verantwoordelijkheden verzaakt, de regelgeving naast zich neerlegt of zijn verplichtingen niet nakomt. Het Antwerps stadsbestuur volgt momenteel de regels.

Indien ik nu zou optreden, zou ik mijn macht overschrijden. Ik aanvaard geen enkele vorm van machtsoverschrijding. Ik ben lang genoeg volksvertegenwoordiger geweest om geen machtsoverschrijving van een regering te aanvaarden. Nu ik zelf regeringsverantwoordelijkheid draag, zal ik mijn macht niet overschrijden.

Ik zal nog even trachten de situatie te evalueren. We voelen ons momenteel allen verantwoordelijk voor de gebeurtenissen in Antwerpen. *(Opmerkingen van de heer Miel Verrijken)*

De meerderheidspartijen hebben besloten de bestaande coalitie voort te zetten. De meerderheidspartijen hebben formeel verklaard dat de politieke wil er is om het bestuursakkoord verder uit te voeren. *(Opmerkingen van de heer Miel Verrijken)*

De Antwerpse meerderheidspartijen willen zo snel mogelijk een oplossing vinden voor de ernstige problemen die zich stellen. Ik houd me niet bezig met verdachtmakingen. Ik kan enkel vaststellen dat de meerderheidspartijen het ernstig menen. Ik kan bepaalde discussies enkel betreuren. De voorbije dagen zijn de betrokkenen evenwel wijs genoeg geweest om zich tijdens de gesprekken iets terughoudender op te stellen. In een goede democratie worden oplossingen altijd door middel van dergelijke gesprekken bereikt.

Wat de bestuurs- en de morele kracht van het stadsbestuur betreft, kan ik enkel vaststellen dat het ontslagnemende college van burgemeester en schepenen niet wil abdiceren tot een nieuw college is samengesteld. Dit betekent dat het bestuur wordt ingevuld en dat de lokale verantwoordelijkheden worden opgenomen. Deze gegevens vormen de basis van de beoordeling die ik, als minister van Binnenlandse Aangelegenheden, moet maken.

Ik heb zeer veel respect voor de burgers van Antwerpen. *(Opmerkingen bij het VB)*

Het is een kritische stad, met anarchistische inwoners en ongelooflijk veel talent. Er is Antwerpen de laatste jaren zeer veel gerealiseerd. Er staat de komende jaren zeer veel op stapel.

Indien de nodige politieke wil aanwezig is, zullen de Antwerpenaren op korte termijn zelf een oplossing voor hun problemen vinden. Bepaalde mensen kijken neer op de Antwerpse burgers en ambtenaren. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Ik kijk niet neer op mensen die hun verantwoordelijkheid in moeilijke omstandigheden opnemen. Velen onder hen worden ten onrechte met de vinger gewezen. Iedereen weet nochtans dat beschuldigingen van misbruik niet zomaar mogen worden veralgemeend. Ik kan me niet inbeelden dat dit hetzelfde zou zijn voor de politici. Het is de nobelheid van mijn inzicht dat ik ervan uitga dat er altijd in die verantwoordelijkheden meer mensen van goede wil zijn dan mensen van slechte wil en van fout gedrag.

Ik wil kort nog een aantal punctuele antwoorden geven. Een burgemeester heeft de volheid van bevoegdheid, ook wanneer hij ontslag neemt. Een

Van Grembergen

ontslagnemend schepencollege heeft de volheid van bevoegdheid tot op het ogenblik dat het nieuwe college geïnstalleerd is. Er is een politieke meerderheid in de gemeenteraad die met een college naar voren wil komen. Er is op dit ogenblik een secretaris ad interim. Ik kan dus niet vaststellen dat er in Antwerpen geen secretaris is. Er is ad interim een korpschef voor de politiezone. Er is dus geen vacuüm waarover sommigen met grote tremolo's melding maken.

Wat de regeringscommissaris betreft, wil ik toch nog eens zeer duidelijk verwijzen naar de wet. Het toezichtsdecreet van 28 april 1993 bepaalt in artikel 34 dat een regeringscommissaris kan worden gestuurd na de termijn die wordt bepaald in een waarschuwing. Dat kan alleen als de gemeente geen gevolg gaf aan de waarschuwing om gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen of maatregelen ten uitvoer te brengen die zijn voorgeschreven bij wetten, decreten, verordeningen en besluiten van de staat of de gemeenschappen, de gewesten en de provincies. Indien zich dat dus niet voordoet, kan geen regeringscommissaris gestuurd worden. Het decreet is dus zeer duidelijk en expliciet. Alles wat daar voor het overige nog over verteld wordt, is een vals verhaal en een fout verhaal.

Er waren vragen over een burgemeester buiten de raad. Er kan inderdaad een burgemeester buiten de raad benoemd worden, maar dit is een uitzonderingssituatie. Eerst moet de bestendige deputatie vaststellen dat er geen mogelijkheid is om een burgemeester uit de raad voor te dragen.

Elk gemeenteraadslid kan, als hij de handtekening van de helft van de leden van zijn fractie heeft, voor een kandidatuur voor burgemeester worden voorgedragen. Men kan dus geen burgemeester buiten de raad voordragen zolang er geen onderzoek geweest is naar de modaliteiten of er geen kandidaat uit de gemeenteraad zelf wordt voorgedragen.

Als er dus geen voordracht is of als er een onmogelijkheid is om tot een voordracht te komen omdat er voor niemand een meerderheid is, dan slechts kan de bestendige deputatie met een unaniem en gemotiveerd advies aan mij voorleggen dat er een voordracht buiten de gemeenteraad kan gebeuren. Dan zijn de voorwaarden.

Ik schrijf hier niet op het profiel van één persoon, mijn uitleg staat los van de personen. Over het profiel van een burgemeester buiten de raad staat in

de wet alleen dat die 25 jaar moet zijn en dat hij in de gemeente moet wonen op het ogenblik dat hij de eed aflegt waar hij het burgemeestersambt wenst op te nemen. Dit is de formele invulling.

Ik zal me niet laten verleiden om uitspraken te doen over specifieke personen. Dit is mijn opdracht niet op dit ogenblik.

Aan de stad Antwerpen zijn, in afspraak met de gouverneur, een aantal duidelijke opdrachten gegeven. Ten eerste heb ik gevraagd dat de rekening 2001, die is goedgekeurd in de Antwerpse gemeenteraad maar nog niet aan de gouverneur is overhandigd, ten spoedigste aan hem zou worden overhandigd. Ten tweede heb ik het besluit opgevraagd over de representatie-invulling waartoe door het schepencollege is beslist. Dit is gebeurd.

Ten derde zijn er de gemeenschapsgelden. De verdachtmaking wordt daar soms de moeder van de gefingeerde waarheid. Sommigen willen een waarheid creëren die er niet is. Er was sprake van het SIF. Dit parlement heeft in het kader daarvan gemeenschapsgeld ter beschikking gesteld om in de steden en de gemeenten sociale actoren een sociaal beleid te laten voeren. Hier werd gezegd dat dit geld doelbewust zou zijn misbruikt, zelfs met mijn openlijke goedkeuring. (*Opmerking van de heer Filip Dewinter*)

U hebt dit wel geïnsinueerd. Uw vraag is geen intellectuele vraag naar de waarheid, het is een vraag van verdachtmaking en insinuatie.

De heer Filip Dewinter : Ik vroeg alleen of die beleidsondersteunende maatregelen al dan niet met uw goedkeuring zijn gebeurd. Zijn daarover gesprekken gevoerd met het college, ja of neen ?

Minister Paul Van Grembergen : De beleidsondersteunende invulling behoorde mee tot de opdracht van het SIF. Momenteel kan ik u die invulling factuur per factuur niet meedelen, maar er werd me wel meegedeeld dat er terzake geen enkele fout is gebeurd. Het is mijn opdracht om dit nu punt per punt te controleren. Die opdracht is gegeven. Ik zal daar ook verantwoording voor afleggen, maar dan niet in de betekenis dat dit geld is gebruikt voor de foefjes en de dada's van sommigen. Dit stellen is incorrect, maar ik weet op welke wijze u de democratie wil ondergraven. (*Opmerkingen bij het VB/Rumoer*)

De heer Filip Dewinter : Ik vroeg alleen of dit met uw goedkeuring is gebeurd, en het antwoord luidt ja.

Minister Paul Van Grembergen : Dan was er nog de vraag over het formateurschap. Dat element maakt geen deel uit van de gemeentewet en van onze tradities. Ik heb die formatieopdracht zo begrepen dat de lokale partijen iemand wilden hebben die de diverse partijen kon samenbrengen en daarmee een oplossing tracht te vinden. Het gaat dus over iemand die in Antwerpen aan een oplossing wil werken, of hij nu formateur wordt genoemd of een andere benaming heeft. Dit punt staat niet in de gemeentewet. Dat is een kwestie van voluntarisme en de wil om tot oplossingen te komen.

Geachte leden, ik vraag aan dit parlement uitdrukkelijk het vertrouwen in mijn beleid, in de keuzes die ik hier heb toegelicht en de houding die ik heb aangenomen. (*Applaus bij de meerderheid en CD&V*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, u verschuilt zich vandaag achter formalismen en u keert de rollen zowaar om. In feite zegt u : ik doe niets, maar de oppositie die de vragen stelt, dat zijn de slechte mensen. Dat zijn degenen die ondemocratisch handelen. Want stel u voor, wij vragen de toepassing van artikel 34 van het decreet van 28 april 1993.

Wij zijn ondemocratisch omdat we een einde willen maken aan de chaos, de carrousel en het onvermogen van de traditionele partijen om Antwerpen te besturen. Wij zijn ondemocratisch omdat we vinden dat er een einde moet komen aan de onbestuurbaarheid. Wie is er wel democratisch ? U allemaal, die de situatie verder laat verrotten, die kiest voor de chaos en de carrousel en voor het negatieve imago van de grootste stad van Vlaanderen en de tweede havenstad van Europa. U bent de zelfverklaarde democraten.

Mijnheer de minister, u kiest voor de verrottingsstrategie door geen regeringscommissaris te sturen en de chaos te laten voortbestaan, ook de volgende dagen. U kiest daarvoor omdat u maar één doel voor ogen hebt. Hoe groter de druk op de ketel, hoe rapper de heer Janssens burgemeester van Antwerpen wordt. Hoe groter de verrotting en hoe langer de chaos duurt, hoe groter de kans dat uw gewezen partijvoorzitter de burgemeester van Antwerpen wordt.

Dat is uw strategie, en geen andere. Ik durf te veronderstellen dat er intussen een telegram is binnengerold op uw kabinet, getekend door de heer Janssens, met hartelijke felicitaties. U mag blijven,

en uw plaats op de lijst van sp.a-Spirit voor de komende verkiezingen is ongetwijfeld verzekerd. (*Rumoer*)

Uw plaats is ook verzekerd, wees gerust. (*De heer Filip Dewinter wijst naar de heer Herman Lauwers*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer Dewinter, dit is een persoonlijke aanval.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Lauwers, ik heb u niet geïnviseerd. Heb ik uw naam uitgesproken ? (*Rumoer*)

De heer Herman Lauwers : U hebt naar me gewezen. (*Gelach / Rumoer*)

U hebt gezegd dat ik daar op een of andere manier bij betrokken zou zijn. (*Rumoer / Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

De heer Filip Dewinter : U voelt zich daar misschien door aangesproken. Maar heb ik uw naam genoemd ?

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, ik vraag van u tenminste de beleefdheid om te luisteren. U bent hier niet in Antwerpen. (*Gelach / Rumoer*)

De heer Herman Lauwers : Mijnheer Dewinter, ik eis dat u zowel ten aanzien van minister Van Grembergen als ten aanzien van mezelf deze woorden terugtrekt.

De heer Filip Dewinter : Heb ik u aangesproken ?

De heer Herman Lauwers : Ja, u hebt me aangesproken.

De heer Filip Dewinter : U voelt zich aangesproken. En als de minister iets wil, dan zal hij het zelf vragen.

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, u hebt duidelijk aan de heer Lauwers gezegd : 'Uw plaats is ook verzekerd.' Hebt u dat gezegd, of niet ?

De heer Herman Lauwers : Ja, u hebt dat gezegd, en het zal in het verslag staan.

De heer Filip Dewinter : Wat een grap.

De heer Herman Lauwers : Trekt u uw woorden terug ?

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Lauwers, waarom voelt u zich eigenlijk aangesproken ? Ik zou mijn betoog willen verderzetten. *(Opmerkingen van de heer Herman Lauwers)*

Wat is uw probleem eigenlijk ?

De heer Herman Lauwers : U hebt mij en minister Van Grembergen verweten een spel te spelen omwille van het kartel voor 18 mei.

De heer Filip Dewinter : Natuurlijk doet minister Van Grembergen dat.

De heer Herman Lauwers : En dan beweert u dat daar plaatsen op de lijst mee gemoeid zijn.

De heer Filip Dewinter : Uiteraard.

De heer Herman Lauwers : Dit soort insinuaties is schandalig.

De heer Filip Dewinter : Minister Van Grembergen doet dat uiteraard. Het feit dat hij kandidaat is op een lijst van sp.a-Spirit kan niet los worden gezien van de verrottingsstrategie die hij voert. De heer Van Grembergen oefent zijn voogdijschap niet naar behoren uit. *(De heer Herman Lauwers verlaat het halfroond/Rumoer)*

Mijnheer Lauwers, luistert u nog ? Ik geef u antwoord. Dag mijnheer Lauwers.

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, een beetje respect, en wat minder show.

De heer Filip Dewinter : Mag ik verder gaan ? *(Rumoer)*

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, u bent aan het afgaan. Mijnheer Dewinter, hou u aan uw interpellatie.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, hou u zich aan uw rol van voorzitter. *(Opmerkingen van de heer Bruno Tobback)*

De kiezer zal op 18 mei wel beslissen wie er afgaat, mijnheer Tobback, en ik denk dat ik het antwoord al ken.

Leden van de meerderheid, als u iets te zeggen hebt, kom dat dan op de tribune doen. Ik heb daar net niemand gehoord van de sp.a, van Agalev, van de VLD en van CD&V om hier een verklaring te komen afleggen. Er was stilte op alle banken. *(Applaus bij het VB)*

Het zou logisch zijn dat een meerderheid in een stad zoals Antwerpen, die wordt geconfronteerd met de schandalen en de corruptie die u kent, het gezond verstand, de deontologie, de ethiek en zeker het democratisch inzicht zou hebben om een stap opzij te zetten en de democratie haar taak te laten vervullen en de kiezer aan het woord te laten. Dat zou de normale gang van zaken zijn en geen andere. Dat doet u echter niet.

De minister zegt dat de politieke wil om als meerderheid verder te functioneren, gegarandeerd wordt. Natuurlijk is die gegarandeerd, omwille van het feit dat u een ondemocratisch cordon sanitaire in stand houdt tegen de grootste partij van Antwerpen die al twintig jaar lang iedere verkiezing op rij wint. Het cordon sanitaire is al jarenlang een verzekeringspolis geworden, een vrijgeleide voor het gesjoemel dat ingedekt wordt door een aantal traditionele partijen, en in eerste instantie door de uwe, mijnheer Tobback. Dat is de reden waarom de politieke wil van de meerderheid om te blijven functioneren gegarandeerd wordt. Er is geen andere.

Minister Van Grembergen en mijnheer Lauwers, kom mij hier vandaag geen lessen in democratie geven. We zien de democratie in actie in Antwerpen, de democratie van de democratische partijen. Er is geen keuze in Antwerpen tussen de democratische partijen en de zogenaamd ondemocratische partijen, er is alleen nog een keuze tussen de partijen van het gesjoemel en de corruptie en die ene partij die opkomt voor eerlijkheid en de corruptie bestrijdt. Dat is de keuze, en die keuze zal de kiezer wel maken op 18 mei. *(Applaus bij het VB)*

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Penris werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de heer Vermeiren werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk vrijdag 21 maart 2003 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003
– 1623 (2002-2003) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Dewinter een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de heer Dewinter heeft zijn betoog reeds gehouden. In naam van de meerderheid verzet ik me dan ook niet tegen de spoedbehandeling.

De voorzitter : Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de enige mogelijkheid om uit de diepgaande Antwerpse crisis te geraken, bestaat mijns inziens in een nooddecreet. Een dergelijk nooddecreet voorstellen is echter iets wat ik niet graag doe. De Antwerpse situatie is – helaas – uniek op een negatieve manier. Immers, indien we geen democratische oplossing vinden voor de problemen waarmee we in Antwerpen geconfronteerd worden, dan vrees ik dat de democratie uiteindelijk

een ferme deuk zal krijgen en sterk gehavend uit heel deze crisis zal komen.

Mijns inziens is het logisch, normaal en voor de hand liggend dat we – naar aanleiding van wat nu gebeurt, namelijk de ontluistering van een stadsbestuur, waarbij ik niet alleen verwijs naar de politieke verantwoordelijken, maar ook naar de administratieve en politietop – slechts over één mogelijkheid beschikken, namelijk het woord geven aan de kiezer. We moeten dus de kans geven aan de kiezer om zich uit te spreken en om zijn oordeel kenbaar te maken aan elkeen die dat horen wil.

Aangezien de minister niet wenst op te treden en aangezien de Antwerpse meerderheidspartijen er ook vandaag niet in slagen een concrete oplossing te bieden en zij maar blijven bakkeleien, denk ik dat er maar één mogelijkheid rest. Die mogelijkheid is dat we de Antwerpenaren op 18 mei 2003 – de dag waarop ook federale verkiezingen plaatsvinden voor Kamer en Senaat – moeten toelaten in hun stad ook gemeenteraadsverkiezingen te laten plaatsvinden.

Wat de gemeenteraadsverkiezingen betreft, besef ik ten volle dat we te maken hebben met legislatuurverkiezingen die in normale omstandigheden pas om de 6 jaar plaatsvinden. Ik vrees echter dat we geen alternatief hebben dan nu over te gaan tot de goedkeuring van het voorgestelde decreet teneinde de kiezer het laatste woord te geven en de wil van het volk te laten zegevieren.

Mijns inziens is het evident en logisch dat we in Antwerpen niet kunnen overgaan tot de orde van de dag en tot het vormen van identiek dezelfde meerderheid als deze die verantwoordelijk was voor het gesjoemel, het gefoefel en de wanpraktijken die we de afgelopen jaren hebben gekend.

Het zou een bijzonder signaal zijn vanwege Agalev, de sp.a, de VLD en CD&V om een soort van collectieve witwasoperatie in Antwerpen te organiseren en te doen alsof de politieke partijen die tot op dit ogenblik in Antwerpen aan de macht waren, geen enkel politieke verantwoordelijkheid zouden dragen ten aanzien van alles wat nu aan het licht is gekomen.

Ik wil één zin herhalen uit mijn betoog van daarnet : uiteindelijk zijn er niet zoveel mogelijkheden wat die politieke verantwoordelijkheden van die traditionele partijen in Antwerpen betreft. Ofwel hebben we nu bestuurders die uit naïviteit of uit onkunde de zaken die aan het licht zijn gekomen, niet hebben opgemerkt, ofwel heeft men de

Dewinter

zaken door de vingers gezien, ofwel heeft men zelf boter op het hoofd. Hoe dan ook, de politieke verantwoordelijkheid – niet alleen van de individuele bestuurders, maar ook – en zeker – van de politieke partijen – is verpletterend. Het zou dan ook niet legitiem zijn om uiteindelijk diezelfde partijen binnen enkele dagen weer aan het bewind te brengen en te doen alsof er geen vuiltje aan de lucht is omdat men zijn politieke maagdelijkheid heeft herwonnen.

Die politieke maagdelijkheid blijkt men heel snel te herwinnen. De ene dag wordt de ene ambtenaar na de andere in beschuldiging gesteld en wordt de ene politicus na de andere gedwongen tot ontslag. Drie dagen later komen dezelfde partijen met een paar nieuwe kandidaten voor de pinnen die witter dan wit wassen. Het is ongeloofwaardig, het is bovendien ondemocratisch. Mijnheer De Gucht, ik doe een beroep op u om na te gaan of het wenselijk is om op 18 mei gemeenteraadsverkiezingen mogelijk te maken.

Ik sta in deze zaak niet alleen. De heer Janssens, die zo graag burgemeester van Antwerpen wil worden, er zelfs een carrousel in de Vlaamse regering voor over heeft, en de belangen van de Vlaamse regering ondergeschikt maakt aan de sjerp in Antwerpen, heeft zelf verklaard dat de verkiezingen op 18 mei in Antwerpen desnoods gemeenteraadsverkiezingen moeten worden.

Het zou een slechte zaak zijn voor de democratie als het paars-groen beleid op 18 mei wordt afgemeten aan de daden van het stedelijk bestuur in Antwerpen. Dat wilt u toch niet, mijnheer De Gucht. Het is in uw eigen belang dat die twee verkiezingen worden gescheiden. Op 18 mei zijn er federale verkiezingen die een oordeel vellen over het beleid van Verhofstadt, en dan zijn er ook de gemeenteraadsverkiezingen die een oordeel vellen over het beleid van mevrouw Detiège. Zelfs paars-groen moet oren hebben naar dit argument, want u dreigt te worden meegesleurd in de spiraal die op gang is gekomen en die heel negatieve electorale gevolgen zal hebben.

Dit voorstel moet ook als muziek in de oren klinken van CD&V. De oppositie kan er toch onmogelijk tegen zijn dat de kiezer het laatste woord heeft. Het is de essentie van de democratie. Ik ben ervan overtuigd dat het democratisch gehalte van CD&V minstens even groot is als het mijne, en dat u samen met mij tot de conclusie komt dat dit de

enige uitweg is uit de nefaste crisis van vandaag in Antwerpen.

Ik merk dat minister Van Grembergen op dit moment andere en belangrijker verplichtingen heeft.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, minister Van Grembergen heeft zich verontschuldigd en laat weten dat hij het grootste respect heeft voor het parlement. Dit is een initiatief van het parlement. Mijnheer Dewinter, u moet minister Van Grembergen dus niets verwijten.

De heer Filip Dewinter : Ik neem daar akte van, mijnheer Vermeiren.

Dit nooddecreet vraagt geen verdere toelichting. Ik kan me niet voorstellen dat u zich als rechtgeaarde democraten zou verzetten tegen het feit dat de kiezer in Antwerpen op 18 mei het laatste woord krijgt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

Artikel 1

Er wordt op 18 mei 2003 een gewone vergadering van de kiezers van de stad Antwerpen vervroegd bijeengeroepen voor de vernieuwing van de gemeenteraad.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De gemeenteraadsleden worden dan verkozen voor de termijn die begint bij hun verkiezing en eindigt met de installatie van de gemeenteraad die

Voorzitter

verkozen is door de eerstvolgende gewone vergadering van de kiezers.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Uiterlijk op 11 april 2003 stelt de gouverneur van de provincie Antwerpen een lijst van de gemeenteraadskiezers op. De lijst vermeldt ook de gemeenteraadskiezers die tussen 11 april en de datum van de verkiezingen de leeftijd van achttien jaar bereiken.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De verkiezingen verlopen voor het overige volgens de terzake wettelijk voorgeschreven regels en procedures.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
– 1559 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 2, 4bis, 6, 6bis, 7bis, 7ter, 8bis, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26, 27bis en 30 en over de artikelen 2, 6, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26 en 30 van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 41 van de heren Wymeersch, Huybrechts, Geraerts, Strackx en Verougstraete en mevrouw Van den Eynde op artikel 2.

Begin van de stemming

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 19 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 86 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan

Voorzitter

Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 Daelman Carlo
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel

Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stevaert Steve
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijk Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Weyts Johan
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Kindermans Gerald
 Van Malderen Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Reden voor onthouding ?

De heer Paul Van Malderen : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Stassen.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 20 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Martens Luc
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk

Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stevaert Steve
Suykens Lucien
Swennen Guy

Voorzitter

Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Van Hecke Mieke
 Van Malderen Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Reden voor onthouding ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van Vae-
 renbergh.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stem-
 ming over amendement 21 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en me-
 vrouw Gardeyn op artikel 2.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over
 amendement 22 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gar-
 deyn tot invoeging van een nieuw artikel 4bis.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement tot invoeging van een nieuw arti-
 kel 4bis is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over
 amendement 23 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gar-
 deyn op artikel 6.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, ik
 wil de leden van de meerderheid erop wijzen dat
 dit amendement de afschaffing van de 100-percent-
 verwerkingsplicht beoogt, waarover onze discussie
 deze voormiddag ging.

De voorzitter : Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 6 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over
 amendement 24 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gar-
 deyn tot invoeging van een nieuw artikel 6bis.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement tot invoeging van een nieuw arti-
 kel 6bis is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over
 amendement 25 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gar-
 deyn tot invoeging van een nieuw artikel 7bis.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement tot invoeging van een nieuw arti-
 kel 7bis is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over
 amendement 26 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gar-
 deyn tot invoeging van een nieuw artikel 7ter.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement tot invoeging van een nieuw arti-
 kel 7ter is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over
 amendement 27 van de heren Van Looy, Matthijs,
 De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gar-
 deyn tot invoeging van een nieuw artikel 8bis.

Voorzitter

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 8bis is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 28 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn op artikel 9.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 9 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 29 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn op artikel 14.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 30 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn op artikel 14.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik vraag de afzonderlijke stemming over dit amendement.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
27 leden hebben ja geantwoord ;
20 leden hebben zich onthouden ;
61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Caluwé Ludwig

De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Gardeyn-Debever Gisèle
Heeren Veerle
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Martens Luc
Merckx-Van Goey Trees
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Van den Brande Luc
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk

Voorzitter

Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stevaert Steve
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 14 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 31 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn op artikel 19.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 19 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 32 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn tot schrapping van artikel 22.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 22 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 33 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn tot schrapping van artikel 23.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 34 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn op artikel 23.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, dit amendement geeft uitvoering aan de resolutie die in januari eenparig werd aangenomen door dit parlement in plenaire zitting.

De voorzitter : Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Voorzitter

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 23 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 35 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever op artikel 24.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 36 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever op artikel 24.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 37 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever op artikel 24.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 24 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 38 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever op artikel 26.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 26 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 39 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever tot invoeging van een nieuw artikel 27bis.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, amendement 39 legt de evaluatie waarnaar de meerderheid vraagt, decretaal vast. Er wordt een rapport gevraagd vóór 1 oktober 2003. Daarna kan dan een evaluatie gebeuren zoals de meerderheid al 3 jaar vraagt. Daar kan toch niemand tegen zijn.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, we onthouden ons omdat de evaluatieperiode veel korter moet zijn. Ik stel voor dat de heer Denys zelf een subamendement indient, waarbij hij de termijn vastlegt op 1 mei 2003.

De voorzitter : Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 27bis is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 40 van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever op artikel 30.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 30 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
46 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stevaert Steve
Suykens Lucien
Swennen Guy
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwkerke André
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Martens Luc
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

Van Hecke Mieke
Van Malderen Paul

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, we hebben de goodwill van regelmatig pairages te doen. Ik heb al een aantal keren vastgesteld dat de meerderheid niet in aantal is. We spelen dat niet uit. De meerderheid moet beseffen dat we dat in de toekomst niet meer zullen doen, zeker niet in een verkiezingsperiode waarbij heel wat collega's vaak niet aanwezig zullen zijn. We stoppen vanaf volgende week met de pairages.

De voorzitter : Ik neem aan dat iedereen die opmerking heeft begrepen.

**VOORSTEL VAN DECREET van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003
– 1623 (2002-2003) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
19 leden hebben ja geantwoord ;
90 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter

Voorzitter

Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goeij Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stevaert Steve
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck, Chris Vandenbroeke en Jos De Meyer tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs

– 1602 (2002-2003) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Dijck, Vandenbroeke en De Meyer tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 48 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde

Voorzitter

De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Loones Jan
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Callens Karlos
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 Daelman Carlo
 De Batselier Norbert

De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stevaert Steve
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Van Hecke Mieke
 Van Malderen Paul

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Julien Demeulenaere, Ludo Sannen, André Van Nieuwkerke en Karlos Callens tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs
– 1601 (2002-2003) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Demeulenaere, Sannen, Van Nieuwkerke en Callens tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
59 leden hebben ja geantwoord ;
22 leden hebben zich onthouden ;
29 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde

Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stevaert Steve
Suykens Lucien
Swennen Guy
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Caluwé Ludwig

Voorzitter

De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Van den Brande Luc
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean

Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 26 maart 2003 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.25 uur.*
